

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

С. Б. Христюк

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

з дисципліни «Іноземна мова (англійська)»

для студентів ОС «Бакалавр»

спеціальності 291

«Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії»

КИЇВ 2020

Національний Університет Біоресурсів і природокористування України

Гуманітарно-педагогічний факультет, 2020

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

Кафедра англійської філології

Христюк С. Б.

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

з дисципліни «Іноземна мова (англійська)»

для студентів ОС «Бакалавр»

спеціальності 291

«Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії»

Київ – 2020

УДК: 811.111(072)

ББК: 81.2Англ

*Рекомендовано Вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету
Національного Університету Біоресурсів і Природокористування України
(Витяг з протоколу № 2 від 22 жовтня 2020 року)*

Рецензенти:

В.В. Дьоміна, доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри англійської філології Національного університету біоресурсів і природокористування України

Т.А. Пастернак, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри теорії та практики перекладу ННЦ МП Національної академії Служби безпеки України.

**Методичні рекомендації
з дисципліни «Іноземна мова (англійська)»
для студентів ОС «Бакалавр»
спеціальності 291
«Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії»**

Методичні рекомендації призначені для покращення навиків двостороннього перекладу, розуміння текстів соціально-політичного спрямування, монологічного та діалогічного мовлення на запропоновані теми студентів спеціальності «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії» 1, 2 років навчання.

Укладач: Христюк Світлана Борисівна

CONTENTS

PREFACE.....	6
Lesson 1. NATO – UKRAINE COOPERATION IN THE MILITARY SPHERE. PARTICIPATION IN INTERNATIONAL ORGANIZATIONS. UNO.	7
Lesson 2. NATO – UKRAINE COOPERATION WITHIN «PARTNERSHIP FOR PEACE». PARTICIPATION IN INTERNATIONAL ORGANIZATIONS. COUNCIL OF EUROPE	13
Lesson 3. NATO – UKRAINE COOPERATION IN THE FIELD OF DEFENCE AND SECURITY. PARTICIPATION IN INTERNATIONAL ORGANIZATIONS. COUNCIL OF EUROPE	18
Lesson 4. UKRAINE’S ACTIVITY WITHIN EURO-ATLANTIC PARTNERSHIP. PARTICIPATION IN INTERNATIONAL ORGANIZATIONS. PARLIAMENTARY ASSEMBLY OF THE COUNCIL OF EUROPE.....	25
Lesson 5. UKRAINE’S PARTICIPATION IN ALLIANCE-LED OPERATIONS, MISSIONS, NATO RESPONSE FORCE AND EXERCISES. MONITORING OF THE COUNCIL OF EUROPE PA FULFILLMENT OF UKRAINE’S DUTIES AND RESPONSIBILITIES TO THE COUNCIL OF EUROPE	29
Lesson 6. THE PARLIAMENTARY DIMENSION OF NATO – UKRAINE COOPERATION. THE CONGRESS OF LOCAL AND REGIONAL AUTHORITIES OF THE COUNCIL OF EUROPE.....	35
Lesson 7. NATO – UKRAINE COMMISSION. EUROPEAN COMMISSION FOR DEMOCRACY THROUGH LAW.....	46
Lesson 8. COOPERATION IN CIVIL EMERGENCY PLANNING. HISTORY OF UKRAINE-EU RELATIONS.....	62
Lesson 9. COOPERATION IN SCIENCE AND ENVIRONMENTAL SPHERES. CONTRACTUAL AND LEGAL COOPERATION BETWEEN UKRAINE AND THE EU.....	65

Lesson 10. NATO – UKRAINE OFFICIAL DOCUMENTS JOINT STATEMENT OF THE NATO - UKRAINE COMMISSION. MULTILATERAL PLATFORMS OF THE EASTERN PARTNERSHIP.....	70
Lesson 11. PARTICIPATION OF UKRAINE INTO THE ACTIVITIES OF THE ORGANIZATION FOR SECURITY AND CO-OPERATION IN EUROPE. ON REGIONAL COOPERATION BETWEEN UKRAINE AND THE EU.....	89
Lesson 12. COOPERATION WITHIN THE FRAMEWORK OF THE BLACK SEA ECONOMIC COOPERATION (BSEC). COOPERATION WITH EUROPOL.....	98
Lesson 13. UKRAINIANS WORLDWIDE. TRADE AND ECONOMIC COOPERATION BETWEEN UKRAINE AND THE EU.....	103
Lesson 14. CONSULAR SERVICES. INVESTMENT COOPERATION BETWEEN UKRAINE AND THE EU.....	111
Lesson 15. MINISTRY FOR FOREIGN AFFAIRS: MISSION AND STRATEGY, HISTORY. PASSPORT OF A CITIZEN OF UKRAINE TO TRAVEL ABROAD.....	119
Lesson 16. THE EU-UKRAINE ASSOCIATION AGREEMENT. CYBER SECURITY.....	132
Lesson 17. VISAS ISSUED AT BORYSPIL AND ODESA INTERNATIONAL AIRPORTS. CONVENTION ON THE PROHIBITION OF BIOLOGICAL AND TOXIN WEAPONS.....	139
Lesson 18. UKRAINE SUPPORTS SETTLEMENT OF THE POLITICAL CRISIS IN VENEZUELA EXCLUSIVELY THROUGH PEACEFUL AND DEMOCRATIC MEANS (JOINT STATEMENT OF 28 NATIONS). INTEGRATION OF ELECTRICITY AND GAS MARKETS.....	144
Lesson 19. LAW OF UKRAINE ON THE LEGAL STATUS OF FOREIGNERS AND STATELESS PERSONS. ORGANIZATION OF THE BLACK SEA ECONOMIC COOPERATION.....	147

PREFACE

English communication skills are important in both social and political areas. Lack of communication skills creates various problems leaving a bad impression on superiors and colleagues. From the above standpoint, curricular recommendations for the international instruments two-way translation have a significant educational and methodological value and grant you an excellent chance to review and practice vocabulary, develop the key diplomatic and political terminology, improve your communication skills in both spoken and written contexts and consider social and political fundamentals in a new way.

Curricular recommendations offer a range of materials that include components specifically designed to meet the needs of students who need to either learn their specialty through English, or take an exam in English in order to start their career. The materials can be used individually or in a variety of combinations.

These curricular recommendations are intended for students majoring in “International Relations, Public Communications and Regional Studios” of Bachelor’s degree for two-way translating and conversational skills development. Professional orientation in vocabulary and the problems presented for discussion and oral comprehensive communication correlate with modern sentence-structure.

The curricular recommendations’ structure and content stimulate the creative and initiative development from both – the foreign learner of English and the teacher of English. Structurally the content of each lesson is supplemented and developed by the content of the exercises. Technologically, exercises are targeted to create the perception of meaning through the notional field; the recommendations given to exercises do not limit the teacher’s initiatives in methods while working with material.

We hope the learners of English will find these recommendations beneficial and truly up-to-date. Everybody studying it will become more fluent and confident in language practices and increase career prospects.

LESSON 1. NATO – UKRAINE COOPERATION IN THE MILITARY SPHERE. PARTICIPATION IN INTERNATIONAL ORGANIZATIONS. UNO.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

The cooperation in the military sphere is carried out in pursuance of the tasks outlined in Annual National Programme for NATO – Ukraine cooperation within the framework of Working plans of NATO – Ukraine Military Committee and Individual Partnership and Cooperation Programme.

The said documents provide for implementation of a wide spectrum of tasks in the short term.

Main of which are:

- Strengthening of defence and operational capabilities of the Armed Forces of Ukraine in the current security conditions;
- Obtaining the interoperability of the Armed Forces of Ukraine with NATO's military units;
- Promoting reform and professionalization of Ukrainian army, implementation of the best military standards;
- Ensuring the participation of the Armed Forces of Ukraine in NATO-led peacekeeping operations, involvement in NATO Response Force.

Within the framework of military cooperation with NATO, Armed Forces of Ukraine are also involved in a number of Alliance's projects and initiatives that are aimed at increasing their operational and defence capabilities.

Since 2004, the Armed Forces of Ukraine are taking part in Operational Capability Concept. This concept was created to improve the level of interoperability between the units of partner states that are participating in NATO "Partnership for Peace" program and NATO member-states, to enhance their operational capabilities through the use of leading armies' standards in training and combat work.

A number of units of the Armed Forces of Ukraine are declared to participate in the project; these units are trained by NATO standards and are appropriately assessed. The above allows such units to participate in NATO-led operations and training exercises, and to get involved in operational duty in multinational military forces of high readiness (led by NATO, EU, and UN).

Since 2008, the Armed Forces of Ukraine are taking part in NATO Air Situational Data Exchange Program. The program was launched in 2001 to cooperate in countering air terrorism.

Participation in the program allows for the exchange of data on air situation in the western and southern regions of Poland, Romania, Slovakia, Turkey, Hungary and Ukraine, and over the Black Sea region. Data exchange is carried out automatically through the contact points of reception and transmission of information in the cities of Lviv and Odesa (Ukraine), Veszprem (Hungary) and Erzurum (Turkey).

In 2012, the Armed Forces of Ukraine joined the Connected Forces Initiative.

The main aim of this initiative is to improve interoperability and increase the ability of NATO's and partners' militaries to work together when performing tasks in multinational operations.

Main elements of the Connected Forces Initiative:

- Enhanced training of troops and individual training of the personnel with the most effective use of NATO training institutions and centres of excellence;
- Increasing the number of military exercises, especially involving NATO Response Force (NRF);
- More efficient use of modern technology to facilitate interoperability and integration of required capabilities.

In 2014, the Armed Forces of Ukraine joined the Partnership Interoperability Initiative. The initiative was started to preserve and further develop operational interoperability of NATO member-states and partner countries after the end of NATO-led operation in Afghanistan.

The initiative aims to support the development, diversification and the increase of the list of partner capabilities, which are certified and ready to participate in NATO-led operations and the NRF. Achieving interoperability with NATO partners as part of this initiative is carried out in three dimensions: technical, operational and doctrinal interoperability.

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

ООН

Україна надає особливого значення діяльності ООН з підтримання міжнародного миру та безпеки, розглядаючи участь у ній як важливий чинник своєї зовнішньої політики. Починаючи з липня 1992 р. Україна виступає активним контрибутором військових підрозділів та персоналу до операцій ООН з підтримання миру (ОПМ). Станом на березень 2013 року 538 військовослужбовців ЗСУ та співробітників органів внутрішніх справ України беруть участь у 7-ми ОПМ ООН: у ДРК, на Кіпрі, у Косово, Кот д'Івуарі, Ліберії, Судані та Південному Судані. За цим показником Україна посідає 5-е місце серед країн Європи.

Співпраця з ООН в галузі роззброєння зосереджується на зміцненні міжнародних інструментів і режимів в сфері контролю над озброєннями, нерозповсюдження зброї масового знищення, дотриманні санкційних режимів Ради Безпеки ООН.

Виходячи з нагальної необхідності розробки світовою спільнотою ефективних заходів боротьби з тероризмом, Україна приєдналася до глобальної

антитерористичної коаліції, підтвердила свою готовність докласти максимальних зусиль до спільної боротьби з міжнародним тероризмом, насамперед у рамках ООН.

Україна активно долучається до діяльності органів ООН у правозахисній сфері: двічі (2006-2008 та 2008-2011 рр.) входила до складу новоствореного правозахисного органу - Ради ООН з прав людини та бере активну участь у роботі Ради як спостерігач. У травні 2008 р. та жовтні 2012 р. у рамках Ради Україна успішно пройшла Універсальний періодичний огляд ситуації у галузі прав людини в країні, підсумки якого затверджені 14 березня 2013 р. під час 22-ї сесії Ради.

Наша держава є стороною основних міжнародних договорів у сфері захисту прав людини. Як сторона зазначених документів Україна на регулярній основі подає на розгляд відповідних конвенційних органів національні доповіді щодо виконання зобов'язань згідно з цими договорами. Рекомендації, які виносяться за результатами розгляду доповідей України, опрацьовуються відповідними національними установами з метою визначення заходів, спрямованих на їх виконання.

Україна є учасницею більшості універсальних міжнародних договорів, депозитарієм яких виступає Генеральний секретар ООН.

За час свого членства в ООН Україна тричі обиралася непостійним членом Ради Безпеки (1948-1949, 1984-1985, 2000-2001 рр.), шість разів - членом Економічної і Соціальної Ради (востаннє на період 2010-2012 рр.).

Кандидатуру України висунуто на обрання до складу непостійних членів Ради Безпеки ООН на період 2016-2017 рр. (за час членства в ООН Україна тричі була обрана непостійним членом РБ ООН: 1948-1949, 1984-1985, 2000-2001 рр.), до складу Ради ООН з прав людини на період 2018-2020 рр. (Україна двічі була обрана членом РПЛ ООН 2006-2008, 2008-2011 рр.), до складу Економічної і Соціальної Ради ООН на період 2019-2021 рр. (вшосте Україна входила до складу ЕКОСОР у 2010-2012 рр.).

У 2013 році Україна є членом наступних керівних органів ООН та спеціалізованих установ системи ООН: Комісії ООН з права міжнародної торгівлі (ЮНСІТРАЛ) (2010-2014 рр.), Комісії із соціального розвитку (2012-2015 рр.), Комісії з наркотичних засобів (2012-2015 рр.), Комітету з внесків (2013-2015 рр.), Виконавчої ради Структури ООН з питань гендерної рівності та розширення прав і можливостей жінок «ООН-Жінки» (2011-2013 рр.), Комітету з інформації (2013-2014 рр.), Ради Організації ООН з промислового розвитку (ЮНІДО) (2010-2013 рр.), Адміністративної ради та Ради поштової експлуатації Всесвітнього поштового союзу (2013-2016 рр.), Програмного та бюджетного комітетів Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ). Постійний представник України при ООН обраний Головою Шостого комітету (правові питання) 67-ї сесії ГА ООН (2012-2013 рр.), Україна Віце-головує в Асамблеї Міжнародної морської організації, представник нашої держави входить до складу Міжнародного трибуналу з морського права (2011-2021 рр.).

Представники України також входили до складу керівних органів Програми розвитку ООН та Фонду ООН у галузі народонаселення (Виконавчої ради ПРООН/ЮНФПА/ЮНОПС), Дитячого фонду ООН (Виконавчої ради ЮНІСЕФ), Всесвітньої туристичної організації (Виконавчої ради ЮНВТО), Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (Виконавчої ради ЮНЕСКО), Продовольчої та сільськогосподарської організації ООН (Рада ФАО), Всесвітньої продовольчої програми ООН (Виконавча Рада ВПП).

Україна бере участь у діяльності Європейської економічної комісії ООН, спрямованій на зміцнення регіонального співробітництва у сфері енергетики, транспорту, екології, економічної інтеграції. ЄЕК ООН є для нашої країни одним із важливих джерел технічної допомоги у вищевказаних галузях. На періоди 2002 – 2003 та 2007 – 2008 рр. Постійний представник України у Женеві обирався заступником Голови ЄЕК ООН. Представники України

працюють у складі Бюро комітетів ООН: екологічної політики (КЕП) та сталої енергетики (КСЕ).

Здійснюється ефективна взаємодія України зі спеціалізованими установами ООН з багатьох питань глобального порядку денного, включаючи боротьбу з бідністю, охорону навколишнього середовища, вдосконалення системи охорони здоров'я тощо. Важлива роль у здійсненні цієї взаємодії належить Офісу ООН в Україні (www.un.org.ua), який забезпечує реалізацію проектів Програми розвитку ООН в Україні (ПРООН), активно співпрацюючи з Міністерством економічного розвитку і торгівлі, Міністерством екології та природних ресурсів, Міністерством у справах сім'ї, молоді та спорту, іншими українськими відомствами. Крім ПРООН, Офіс координує діяльність в Україні Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), МАГАТЕ, МОП, Управління Верховного комісара ООН у справах біженців (УВКБ), Об'єднаної програми ООН з питань ВІЛ/СНІД (ЮНЕЙДС), Управління ООН з наркотиків і злочинності, ЮНЕСКО та ЮНІСЕФ.

Розвивається активна співпраця України з Управлінням Верховного комісара ООН у справах біженців (УВКБ). Регіональне представництво УВКБ в Білорусі, Молдові та Україні у партнерстві з Державною міграційною службою України фінансує та реалізує в нашій країні низку проектів в міграційній сфері. Україна виступає за неухильне дотримання міжнародних зобов'язань та забезпечення ефективної реалізації національного законодавства у сфері захисту прав біженців. В Україні здійснюється послідовна робота зі зміцнення законодавчої бази, вдосконалення системи державного управління міграційними процесами відповідно до міжнародних стандартів. Зміни, внесені до законодавства України протягом останніх років заклали належні умови для створення системи притулку в Україні відповідно до міжнародних стандартів.

Україна також не залишається осторонь гуманітарних катастроф, що відбуваються у різних куточках світу у зв'язку зі збройними конфліктами. 26 вересня 2012 року Президент України прийняв рішення про надання

гуманітарної допомоги сирійським біженцям. На виконання рішення Президента України, виділені кошти у розмірі 1 000 000 грн. перераховані до Сирійського регіонального плану реагування, який реалізується УВКБ разом з міжнародними партнерами у країнах регіону Близького Сходу.

Значна увага приділялася розвитку співпраці з Управлінням ООН з наркотиків і злочинності (УНЗ ООН). У травні 2012 року за сприяння УНЗ ООН в Україні відбулася Міжнародна конференція «Українське суспільство і наркотики: вибудова нового стратегічного підходу», в якій взяли участь Заступник Генсекретаря ООН, Виконавчого директора УНЗ ООН, а також провідні міжнародні експерти. У 2012 році Україна пройшла через перший цикл механізму огляду виконання Конвенції ООН проти корупції, результати якого мають бути офіційно представлені у 2013 році.

LESSON 2. NATO – UKRAINE COOPERATION WITHIN «PARTNERSHIP FOR PEACE». PARTICIPATION IN INTERNATIONAL ORGANIZATIONS. COUNCIL OF EUROPE.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

«Partnership for Peace» (PfP) – is a program of practical bilateral cooperation between NATO and individual partner countries, through which, these countries can develop relations with NATO, independently determining their own priorities for cooperation.

The essence of PfP is the partnership between NATO and a partner country, which is formed on the individual basis, according to the individual needs of the country, and is implemented jointly at the level and with speed, chosen by the government of each participating country.

Ukraine joined PfP on February 8, 1994 after the signing of the relevant document.

Within the PfP the following programs and projects are being implemented:

NATO initiative on building integrity and transparency of defence institutions

Objective: in Ukrainian defence and security structures, to assist the establishment of effective, virtuous and transparent management; strengthening mechanisms for combating and preventing corruption; improvement of resource management.

Main methods: organization and conduct of self-assessment of defence and security institutions to identify corruption risks and threats; based on this, make recommendations and subsequently implement them; organize and conduct training courses on anti-corruption issues; within the initiative, create the circle of national experts.

NATO experts provide practical advice on the implementation of jointly defined priorities and objectives within the above-mentioned NATO initiative.

The program for professional development of civilian personnel employed in Ukrainian security institutions

Objective: through a single program, to assist the preparation of civilian personnel of Ukrainian security and defence institutions, capable in their official activities to introduce and implement systematic government reforms.

Main methods: conduct of seminars, round tables, internships, training courses in Ukraine and abroad with financial support from NATO.

NATO «Defence Education Enhancement Program Program» (DEEP)

Objective: to assist the managing and teaching staff of Ukrainian military educational institutions in raising their level of training in the interests of improving the system of military education.

Areas of cooperation: development of distance education; innovative methods of education and teaching; language training; leadership; management theory; psychological training; psychological, legal and practical aspects of warfare; NATO standards regarding command and control systems; short-term courses for the leadership; foundations of air operations; exchange of experience gained in NATO operations; war games and computer simulation exercises; civil-military relations;

information security; training of HQs officers; psychological support for HQs during deployment operations; communication skills of an instructor or a commander; mathematical modelling of security issues; economic security.

NATO Trust Fund in utilizing small arms and light weapons and conventional ammunition in Ukraine

Objective: to attract international assistance to utilize the excess/obsolete small arms and light weapons, conventional munitions and anti-personnel mines PFM-1.

Said Trust Fund is the largest in the world in terms of its kind.

Objective: to assist in utilizing:

- 1st phase (2006 – 2010, completed) – 400 thousand units of SALW, 1 thousand of MANPADS and 15 thousand tons of ammunition.
- 2nd phase (2012 – 2017, in process) – 366 thousand units of SALW and 36.3 thousand tons of ammunition, 76 thousand tons of conventional munitions, 3 million units of anti-personnel mines PFM-1.
- 3rd phase – 366 thousand units of SALW and 39.3 thousand tons of ammunition, 3 million units of anti-personnel mines PFM-1.
- 4th phase – 368 thousand units of SALW and 42.4 thousand tons of ammunition.

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

ПРО РАДУ ЄВРОПИ

Рада Європи (РЄ) була заснована 5 травня 1949 року. Згідно зі Статутом, метою її діяльності є «досягнення більшого єднання між її членами для збереження та втілення в життя ідеалів і принципів, які є їхнім спільним

надбанням, а також сприяння їх економічному та соціальному прогресу». Штаб-квартира РЄ знаходиться в Страсбурзі (Французька Республіка). Оперативний бюджет Організації у 2015 році становить 293 млн. євро. Внесок України становить 4 млн. євро.

Головним завданням РЄ є координація законодавств країн-учасниць для забезпечення норм ліберальної демократії, які викладені у Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 р. (Європейська конвенція з прав людини).

До Ради Європи входять 47 держав (усі європейські країни, за винятком Білорусі). У роботі Організації також беруть участь країни зі статусом «спеціально запрошеного гостя у Парламентській асамблеї Ради Європи», «спостерігача в ПА РЄ» та «спостерігача в Комітеті міністрів Ради Європи».

Головними статутними органами Ради Європи є Комітет міністрів та Парламентська асамблея.

Комітет міністрів (КМРЄ)

Керівний орган, до складу якого входять міністри закордонних справ держав-членів Ради Європи або їх постійні представники.

КМ РЄ визначає напрямки діяльності Ради Європи, розглядає та ухвалює рішення щодо висловлених ПАРЄ рекомендацій, пропозицій міжурядових комітетів та конференцій галузевих міністрів. КМ РЄ затверджує програму діяльності РЄ та її бюджет.

Рішення КМ РЄ передаються урядам держав-членів РЄ як рекомендації або як європейські конвенції та угоди для визначення щодо участі в них. Комітет також ухвалює декларації або резолюції з політичних питань.

Головування у КМ РЄ здійснюється за принципом ротації в алфавітному порядку. Термін повноважень головуючого – 6 місяців. 3 травня 2015 року у КМ РЄ головує Боснія і Герцеговина. 3 листопада 2015 року головуватиме Болгарія.

У період з травня по листопад 2011 року головування в Комітеті міністрів Ради Європи вперше в історії здійснювала Україна.

Парламентська асамблея виконує дорадчі функції та відіграє важливу роль у визначенні напрямків діяльності Ради Європи. Під час засідань Асамблеї предметом обговорень можуть бути питання, що визначають вплив на життя всієї Європи. Рішення ПА РЄ мають рекомендаційний характер, водночас вони часто беруться за основу майбутніх міжнародних угод, які формують правову базу Ради Європи.

Парламентська асамблея збирається на пленарні засідання чотири тижні на рік (січень, квітень, червень, жовтень). В Асамблеї сформовано 5 політичних груп: Європейської народної партії, соціалістів, європейських консерваторів, об'єднаних європейських лівих, а також Альянс лібералів та демократів за Європу.

Голова Асамблеї обирається на один рік з можливістю переобрання на однорічний строк. У січні 2014 року Головою ПА РЄ була обрана Анн Брассер (Люксембург). Переобрана у січні 2015 року.

Для опрацювання питань з відповідної тематики в Асамблеї функціонують 9 комітетів: з політичних питань та демократії; з правових питань і прав людини; з соціальних питань, охорони здоров'я та стійкого розвитку; з питань культури, науки, освіти та ЗМІ; з питань міграції, біженців та переміщених осіб; з питань рівності та недискримінації; з питань виборів суддів ЄСПЛ; з правил процедури, імунітетів та інституційних справ; з питань дотримання державами-членами обов'язків і зобов'язань перед Радою Європи (Моніторинговий комітет).

Конгрес місцевих і регіональних влад Ради Європи (КМРВ РЄ)

Консультативний орган РЄ, створений 14 січня 1994 р. рішенням КМ РЄ для сприяння розвитку місцевої демократії в країнах Центральної та Східної Європи, а також процесу регіоналізації в Європі. КМРВ РЄ складається з представників від держав-членів РЄ, які є народними обранцями місцевого й

регіонального рівнів або призначеними посадовими особами, безпосередньо підпорядкованими виборчому місцевому чи регіональному органу.

Під час 27-ї сесії КМРВ РЄ у жовтні 2014 року Президентом Конгресу було обрано Жан-Клода Фрекона (Франція, Група соціалістів).

Секретаріат Ради Європи

Забезпечує роботу головних органів Ради Європи та має постійний штат у складі 1200 осіб. Очолює Секретаріат та координує його роботу Генеральний секретар. З 29 вересня 2009 року Генеральним секретарем Ради Європи є Торбйорн Ягланд (Норвегія). 23 червня 2014 року Т.Ягланда було переобрано на другий термін.

Європейський суд з прав людини (ЄСПЛ)

Створено у 1959 році з метою вдосконалення контрольного механізму Європейської конвенції з прав людини. ЄСПЛ відводиться ключова роль у забезпеченні чіткого та дієвого контролю за реалізацією державами-членами взятих на себе зобов'язань щодо захисту прав та основних свобод людини.

ЄСПЛ є єдиним у світі міжнародним судом, до якого фізична особа може звертатися зі скаргою на державу щодо порушення прав людини. Під юрисдикцією Суду перебуває близько 850 мільйонів людей.

До складу Суду входять судді, що обираються ПА РЄ від кожної держави-учасниці. Головою ЄСПЛ в 2012 році обраний Дін Шпільман (Люксембург).

LESSON 3. NATO – UKRAINE COOPERATION IN THE FIELD OF DEFENCE AND SECURITY. PARTICIPATION IN INTERNATIONAL ORGANIZATIONS. COUNCIL OF EUROPE.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

One of the areas of practical cooperation with NATO is a defence-technical cooperation (DTC), which is directed by an appropriate NATO – Ukraine Joint

Working Group (JWG) within the NATO – Ukraine Commission. JWG is responsible for identifying and coordinating the implementation of the practical measures of cooperation in the field of armaments.

The JWG is headed by:

- From the Ukrainian side – First Deputy Secretary of the National Security and Defence Council of Ukraine, the Chairman of the Interdepartmental Commission on policy issues of defence and technical cooperation and expert control
- From NATO side – NATO Deputy Secretary General for Defence Investment – Director of Defence Investment Department, NATO International Secretariat.

The objective of the DTC: pragmatic use of international cooperation for the development of weapons and military equipment of the Armed Forces of Ukraine and the national defence industry.

Systematic participation of Ukraine in the DTC events permits:

- Use of the best technical standards/methodologies of the leading nations during the life cycle of weapons and military equipment (research, development, production, operation, storage, modernization, repair, recovery and utilization);
- Development of industrial and scientific-technical potential, and competitiveness of the national defence enterprises.

The main forms of the DTC is Ukraine's participation in:

- Meetings within the Conference of NATO National Armaments Directors and its working groups/sub-groups;
- NATO Committee for Standardisation;
- Development of technical standards, other NATO documents on armaments;
- NATO subgroups on consultation, command and control;
- Multinational projects of “Smart Defence” concept;
- Research of NATO Industrial Advisory Group (NIAG) and NATO Science and Technology Organization (STO);
- Testing, multinational NATO research exercises.

In addition, under the DTC, Ukraine takes part in:

- The implementation of relevant NATO Trust Funds / Partnership for Peace (PfP) projects;
- Support partnerships and other projects of NATO Support and Procurement Agency (NSPA), which are of interest;
- NATO Codification System;
- Implementation of the program for the exchange of air situational data.

In 2014, five new Trust Funds were launched for the benefit of assisting Ukraine in the critical areas of development of security and defence sector, two of them related to DTC:

Command, Control, Communications and Computers (C4) Trust Fund

Objective: modernization of communications capabilities and acquisition of modern Communications and Information Services (CIS) and technologies.

Logistics and Standardization Trust Fund

Objective: to help Ukraine's logistic system and increase interoperability with NATO, notably through the adoption of NATO standards in the Armed Forces of Ukraine.

Besides, NATO Trust Fund / PfP for utilization of small arms and light weapons and conventional ammunition in Ukraine is on-going

Within the Trust Fund, among other things, in accordance with Ukraine's commitments to implement the Ottawa Convention, the destruction of anti-personnel mines of PFM-1 type is being carried out. Said Trust Fund is the largest in the world in terms of its kind.

Objective: to assist in utilizing:

- 1st phase (2006 – 2010, completed) – 400 thousand units of SALW, 1 thousand of MANPADS and 15 thousand tons of ammunition.
- 2nd phase (2012 – 2017, in process) – 366 thousand units of SALW and 36.3 thousand tons of ammunition, 76 thousand tons of conventional munitions, 3 million units of anti-personnel mines PFM-1.
- 3rd phase – 366 thousand units of SALW and 39.3 thousand tons of ammunition, 3 million units of anti-personnel mines PFM-1.

- 4th phase – 368 thousand units of SALW and 42.4 thousand tons of ammunition.

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

Участь України у діяльності Ради Європи

Рада Європи – міжнародна міжурядова організація – була заснована 5 травня 1949 року. Згідно зі Статутом, метою її діяльності є «досягнення більшого єднання між її членами для збереження та втілення в життя ідеалів і принципів, які є їхнім спільним надбанням, а також сприяння їх економічному та соціальному прогресу».

Україна стала членом Ради Європи (РЄ) 9 листопада 1995 р. Відповідно до Статуту РЄ наша країна представлена у всіх трьох головних органах Організації: Комітеті міністрів, Парламентській асамблеї та Конгресі місцевих та регіональних влад.

У **Комітеті міністрів (КМ РЄ)** нашу державу представляє Міністр закордонних справ України. Участь України у повсякденній роботі КМ РЄ, його комітетів та експертних груп забезпечується Постійним представництвом України при Раді Європи.

У **Парламентській асамблеї (ПАРЄ)** наша країна представлена Постійною делегацією Верховної Ради України у складі 24 народних депутатів (12 основних членів та 12 їх заступників). Очолює делегацію народний депутат України В. Ар'єв.

До складу делегації України у **Конгресі місцевих та регіональних влад Ради Європи (КМРВ РЄ)** входять 24 представники України – обрані представники органів місцевого самоврядування.

Окремою інституцією у рамках Ради Європи є **Європейський суд з прав людини (ЄСПЛ)** – контрольний орган Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Його суддею від України є Ганна Юдківська (обрана у квітні 2010 р.).

Співробітництво України з Європейською Комісією «За демократію через право» (Венеціанська комісія) є сталою і ефективною формою використання науково-експертного потенціалу Ради Європи з метою удосконалення національного законодавства у відповідності до європейських стандартів.

За роки свого існування Венеціанська комісія підготувала близько 160 висновків та експертних оцінок щодо законопроектів та законів України.

Станом на серпень 2015 р. Україна ратифікувала 87 міжнародно-правових документів Ради Європи, 19 договорів підписано з метою подальшої ратифікації.

Головними напрямками співробітництва України з РЄ сьогодні є:

- Конституційна реформа та функціонування демократичних інституцій;
- зміцнення демократичного управління та реформа місцевого самоврядування, у тому числі, децентралізація;
- реформа судової системи;
- реформа системи кримінальної юстиції та реформування правоохоронних органів;
- завершення процесу створення суспільного телебачення;
- боротьба із корупцією;
- забезпечення виконання Україною рішень Європейського суду з прав людини;
- реформування виборчого законодавства;

- імплементація законодавства у відповідності до стандартів Ради Європи на основі принципів верховенства права та прав людини.
- увесь спектр захисту прав людини.

У зв'язку із окупацією Російською Федерацією Автономної Республіки Крим та м. Севастополь та протиправними діями підтримуваних РФ незаконних збройних формувань в окремих районах Донецької та Луганської областей одним із основних напрямів співпраці України з Радою Європи стали заходи із підтримки територіальної цілісності та суверенітету України, забезпечення дотримання прав людини на тимчасово окупованих територіях, залучення правозахисних моніторингових механізмів РЄ до міжнародного контролю за ситуацією на цих територіях. Особливої актуальності у цьому контексті набуває співробітництво з Парламентською асамблеєю РЄ, Конгресом місцевих і регіональних влад РЄ, Комісаром РЄ з прав людини, Венеціанською комісією, Консультативним комітетом Рамкової конвенції РЄ про захист національних меншин, Європейським комітетом проти тортур, Керівним комітетом РЄ з питань культури, спадщини та ландшафту, іншими органами РЄ.

Також важливими аспектами співпраці України та Ради Європи є питання звільнення українських політичних в'язнів, які були нелегально затримані представниками Росії і незаконно утримуються в російських слідчих та пенітенціарних закладах.

Актуальним є також питання забезпечення прав внутрішньопереміщених осіб, які постраждали внаслідок окупації Криму та збройних дій на Донбасі. Представники РЄ брали активну участь у процесі розробки Національної стратегії у сфері прав людини, ініційованої Президентом України П. Порошенком.

Співпраця з РЄ у здійсненні внутрішніх реформ в Україні

Активною залишається співпраця України та Ради Європи у процесі проведення нагальних внутрішніх реформ. Тематами, які найчастіше порушуються у цьому контексті в рамках керівних органів РЄ, є конституційна

реформа в Україні, питання реформування виборчого законодавства, реформа місцевого самоврядування, а також питання боротьби з корупцією та зміцнення незалежності суддів.

Представники РЄ увійшли до складу створеної Президентом України Конституційної комісії.

Для забезпечення практичної підтримки України у процесі реформ Радою Європи застосовуються усі наявні у неї інструменти, у першу чергу експертний потенціал Венеціанської комісії, конвенційні механізми, результати моніторингової діяльності ПА РЄ та Конгресу. Одним із важливих інструментів РЄ у цій діяльності є План дій РЄ для України на 2015-2017 роки, яким передбачено потужну експертну допомогу, а також механізми контролю за реальним втіленням реформ в нашій державі (зокрема, Керівний комітет з питань імплементації проектів у рамках Плану дій).

Враховуючи процес асоціації України з Європейським Союзом, а також той факт, що ЄС виступає одним із найбільших донорів Плану дій РЄ, у Страсбурзі започатковано спеціальний консультативний механізм взаємодії делегацій України та ЄС при РЄ (28+1). У його рамках на постійній основі обговорюються актуальні питання здійснення реформ в Україні за участю Ради Європи.

Україна як повноправний член цієї найбільшої всеєвропейської міждержавної організації відіграє важливу роль у її діяльності. В свою чергу Рада Європи у численних рішеннях своїх головних органів – КМ РЄ, ПА РЄ, Конгресу місцевих і регіональних влад, а також у відповідних висновках Венеціанської комісії послідовно підтримує територіальну цілісність, суверенітет та незалежність України («Рішення Ради Європи на підтримку територіальної цілісності та незалежності України») і надає практичну допомогу у процесі здійснення демократичних реформ.

**LESSON 4. UKRAINE'S ACTIVITY WITHIN EURO-ATLANTIC
PARTNERSHIP. PARTICIPATION IN INTERNATIONAL
ORGANIZATIONS.
PARLIAMENTARY ASSEMBLY OF THE COUNCIL OF EUROPE.**

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

The Euro-Atlantic Partnership Council (EAPC) is a multinational forum for dialogue and consultations for 50 countries (28 NATO member-states and 22 partner countries) on political and security issues. Founded in 1997, the format remains the main framework for cooperation between the Alliance and its partners in the Euro-Atlantic region and for the development of bilateral cooperation with NATO partners within «Partnership for Peace» program.

Ukraine takes an active part in the activities of the EAPC from its founding to ensure a sustainable dialogue and deliver the position of Ukrainian side on a range of issues relating to policy and security.

In particular, among the issues discussed within the EAPC: operations of crisis management and peacekeeping, regional issues, arms control and proliferation of weapons of mass destruction, international terrorism, defence planning, budgeting, policy and strategy development, planning in case of civil emergency and preparedness to respond to disasters and catastrophes, cooperation on armaments, nuclear safety, coordination of air traffic control by civil and military authorities, scientific cooperation, support for international efforts to promote UN Security Council Resolution №1325 on women, peace and security, and fighting human trafficking. In addition, EAPC has introduced initiatives to promote and coordinate practical cooperation and exchange of experience in key areas, including countering terrorism, border security and other issues related to proliferation of weapons of mass destruction, small arms and light weapons.

In 2011, NATO reviewed the policy of cooperation with partners. The package of documents on this question, namely:

- «Active Engagement in Cooperative Security: a More Efficient and Flexible Partnership Policy»,

- «Improving the Management of our Partnerships – Menu of Cooperation and Individual Programmes»,
- «Political Military Framework for Partner Involvement in NATO-led Operations», – was approved at the meeting of foreign ministers in Berlin on April 15, 2011.

The Ukrainian side has actively been involved in activities within the EAPC, in particular, participation in the meetings at ambassadorial level both, in the EAPC and in the enlarged format – with the participation of the Euro-Atlantic Council, Istanbul Cooperation Initiative, Mediterranean Dialogue and also, Australia, New Zealand, South Korea, Afghanistan, Jordan, UAE and Japan. To the participants of these events, the Head of the MUN was able to deliver the position of Ukraine on the Alliance's partnership policy, the introduction of new forms and flexible cooperation formats with partners "28+n", and Ukraine's involvement in NATO-led operations and missions.

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

Парламентська Асамблея Ради Європи

Парламентська асамблея (ПА РЄ) є одним з двох головних статутних органів Ради Європи і представляє інтереси основних політичних партій, існуючих в державах-членах Організації. В рамках Асамблеї здійснюють співробітництво представники парламентських структур 47 держав європейського континенту, що входять до складу Ради Європи.

Асамблея розглядає актуальні питання, які пов'язані з проблемами сучасного суспільства і різними аспектами міжнародної політики.

Держави-члени та їхнє представництво в Парламентській асамблеї (кількість представників)

Австрія (6), Азербайджан (6), Албанія (4), Андорра (2), Вірменія (4), Бельгія (7), Болгарія (6), Боснія і Герцеговина (5), Угорщина (7), Німеччина (18), Греція (7), Грузія (7), Данія (5), Ірландія (4), Ісландія (3), Іспанія (12), Італія (18), Кіпр (3), Латвія (3), Литва (4), Ліхтенштейн (2), Люксембург (3), Македонія (3), Мальта (3), Молдова (5), Монако (2), Нідерланди (7), Норвегія (5), Польща (12), Португалія (7), Росія (18), Румунія (10), Сан-Марино (2), Сербія (7), Словаччина (5), Словенія (3), Великобританія (18), Туреччина (18), Україна (12), Фінляндія (5), Франція (18), Хорватія (5), Чехія (7), Чорногорія (3), Швейцарія (6), Швеція (6), Естонія (3).

Структура й організація роботи

324 членів Асамблеї та 324 заступників обираються або призначаються національними парламентами з їхнього складу. Кількість парламентарів від кожної країни становить від 2 до 18 в залежності від чисельності її населення. Склад національних делегацій в Асамблеї повинен пропорційно відображати усі основні політичні сили або групи, що представлені у національному парламенті.

В Асамблеї сформовано п'ять політичних груп: Група Європейської народної партії, Група соціалістів, Група європейських демократів, Альянс європейських ліберал-демократів, а також Група об'єднаних європейських лівих. Деякі парламентарі не належать до жодної з політичних груп.

Пленарні тижневі засідання Парламентської асамблеї проходять чотири рази на рік в залі засідань Палацу Європи у Страсбурзі.

Голова Асамблеї обирається з-поміж її членів, за традицією на два послідовних однорічних терміни. Зараз ПА РЄ очолює представниця Люксембургу, колишня голова Альянсу європейських лібералів та демократів Анн Брассер. Голова ПА РЄ та його/її заступники, керівники п'яти політичних груп, а також голови комітетів складають Бюро Асамблеї.

Окрім того, Асамблея обирає Генерального секретаря Ради Європи, його заступника, Генерального секретаря ПА РЄ, суддів Європейського суду з прав людини, а також Комісара РЄ з прав людини.

Для опрацювання питань з відповідної тематики в Асамблеї функціонують 9 комітетів: з політичних питань та демократії; з правових питань і прав людини; з соціальних питань, охорони здоров'я та стійкого розвитку; з питань культури, науки, освіти та ЗМІ; з питань міграції, біженців та переміщених осіб; з питань рівності та недискримінації; з питань виборів суддів ЄСПЛ; з правил процедури, імунітетів та інституційних справ; з питань дотримання державами-членами обов'язків і зобов'язань перед Радою Європи (Моніторинговий комітет).

Процедура моніторингу

Після вступу держави до Ради Європи Парламентська асамблея слідкує за тим, як вона виконує взяті на себе зобов'язання. У 1997 році з цією метою було створено спеціальний Комітет з моніторингу. Комітет з моніторингу повинен раз на рік надавати Асамблеї звіт щодо основних підсумків своєї діяльності. Станом на 2015 рік під моніторингом ПА РЄ продовжують залишатися 10 країн: Азербайджан, Албанія, Боснія і Герцеговина, Вірменія, Грузія, Молдова, Росія, Сербія, Чорногорія, Україна.

У випадках системного невиконання державою своїх обов'язків перед Радою Європи, або у разі вчинення дій, які суттєво суперечать Статуту Ради Європи, ПА РЄ може прийняти рішення про застосування санкцій щодо такої держави. Існує дві можливості застосування санкцій - позбавлення парламентської делегації у Асамблеї права голосу, скасування повноважень делегації чи обмеження інших представницьких прав. В надзвичайних випадках ПА РЄ може рекомендувати Комітету міністрів РЄ вивчити питання про виключення країни з лав Організації.

Одним з прикладів застосування санкцій ПА РЄ може слугувати Резолюція 1990 (2014), ухвалена 10 квітня 2014 року. Констатує

серйозні порушення з боку Російської Федерації принципів та норм міжнародного права, а також нехтування своїми обов'язками в якості члена РЄ, наслідком чого стала незаконна анексія частини території України, Асамблея вирішила позбавити делегацію Росії до кінця 2014 року права голосу, права роботи у Президентському комітеті, Бюро та Постійному комітеті Асамблеї. Також члени делегації РФ у ПА РЄ не мають права брати участь у роботі місій зі спостереження за виборами. Дії санкцій було продовжено у січні 2015 року Резолюцією 2034 (2015).

Однією з вимог Асамблеї до російської влади є звільнення народного депутата України, члена Постійної делегації Верховної Ради України у ПА РЄ Надії Савченко та інших громадян нашої держави, які незаконно утримуються на території РФ.

LESSON 5. UKRAINE'S PARTICIPATION IN ALLIANCE-LED OPERATIONS, MISSIONS, NATO RESPONSE FORCE AND EXERCISES. MONITORING OF THE COUNCIL OF EUROPE PA FULFILLMENT OF UKRAINE'S DUTIES AND RESPONSIBILITIES TO THE COUNCIL OF EUROPE.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

Among NATO partners, Ukraine is the only country that participated in all current major NATO-led operations and missions.

At this stage, the Ukrainian national contingent will remain deployed to the multinational NATO forces in Kosovo (Republic of Serbia) and national personnel will remain deployed to NATO's "Resolute Support" – training and advisory mission in the Islamic Republic of Afghanistan. In addition, work is underway for Ukraine to participate in the NATO Mission Iraq and NATO's Operation "Sea Guardian".

NATO MISSION IN KOSOVO (KFOR)

The Ukrainian national contingent consists of 40 military personnel from Ukraine's Armed Forces engineering regiments on a rotational basis.

Composition of the contingent: engineering unit, a staff officer in KFOR Headquarters (HQ) and the support element.

The national contingent performs tasks as a part of Joint Group of Logistic Support of KFOR.

The main tasks of the contingent include: to ensure freedom of movement in the KFOR area of responsibility, organizing and conducting mine safety measures in the interests of both KFOR forces and the local population, demining and disposal of explosive devices, and other engineering tasks throughout KFOR area of responsibility.

NATO TRAINING AND ADVISORY MISSION IN ISLAMIC REPUBLIC OF AFGHANISTAN – “RESOLUTE SUPPORT” (RSM)

In RSM, 21 positions are allocated for Ukrainian national personnel.

The main tasks of Ukrainian personnel include:

- Performance of duties as staff officers in HQ RSM;
- Conducting engineering exploration and clearing of routes, objects and designated areas;
- Implementation of measures to counter improvised explosive devices and neutralization of explosive objects;
- Rotational participation as a part of fast response detachment forces;
- Providing special support to the Lithuanian national contingent.

In compliance with COVID-19 response measures 8 military troops of Ukraine's Armed Forces were temporary redeployed from Afghanistan to Ukraine.

NATO RESPONSE FORCE (NRF)

Ukraine is the first country among NATO's partners have joined NRF. Since 2010, the units of Ukraine's Armed Forces are on duty in NRF. Also, Ukraine is the first country among NATO's partners to have certified a unit of Special Operations Forces in 2019 to participate in the NRF in 2020.

NATO EXERCISES

Preparation and participation of the Ukraine's Armed Forces in NATO's collective training events and exercises allow for an increased level of training and interoperability of military authorities and units to action as part of multinational groups.

Since 2015, there has been a positive trend in the number of NATO exercises, in which staff officers and units of Ukraine's Armed Forces have participated as observers and participants. The Armed Forces of Ukraine participated in 5 NATO exercises in 2018 and in 6 – in 2019. In 2020, Ukraine plan to participate in 7 NATO exercises.

It should be noted that in addition to NATO's collective training events and exercises, Ukraine participates in multinational exercises with Alliance countries, as well as organizes such exercises in its territory. Over the past two years, the number of such exercises with participation of the Ukraine's Armed Forces has exceeded 30 per year.

NATO exercises are those exercises that are included to Military Training and Exercise Programme 2020-2024: Open to Partners and Non-NATO Entities Portion (MTEP OTP).

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

З 9 листопада 1995 року Україна є повноправним членом Ради Європи та її статутних органів – Парламентської Асамблеї (ПА РЄ) та Комітету міністрів РЄ (КМ РЄ).

Ставши членом Ради Європи 9 листопада 1995 р., наша держава добровільно взяла на себе низку формальних вступних зобов'язань перед РЄ. Крім того, як член Ради Європи Україна має статутні обов'язки: забезпечення демократії, захисту прав людини та принципу верховенства права, виконання яких є найскладнішими завданнями для реалізації, з огляду на можливість еволюції та широкого трактування їх змістовного наповнення.

Після вступу України до Ради Європи. Комітет ПА РЄ з юридичних питань і прав людини, у відповідності до Розпорядження ПА РЄ № 508 (1995), розпочав процедуру моніторингу виконання нашою державою обов'язків і зобов'язань перед Радою Європи згідно із Статтею 3 Статуту РЄ та Висновку № 190 (1995). Комітетам ПА РЄ з політичних питань та відносин з європейськими країнами-не членами було доручено долучитися до цього процесу.

Питанням відстеження прогресу виконання Україною своїх обов'язків та зобов'язань перед РЄ займається Комітет з виконання обов'язків державами – членами РЄ (Моніторинговий комітет).

Співдоповідачами цього комітету з питань України є Йорді Шукла (Іспанія/Альянс лібералів та демократів за Європу) та Жан-Клод Міньйон (Франція/ЄНП). Співдоповідачі регулярно здійснюють ознайомчі візити в Україну та готують доповіді та резолюції ПА РЄ щодо цього питання.

Загалом за історію застосування процедури моніторингу стосовно України Комітетом ПАРЕ з питань моніторингу було ухвалено:

- Резолюцію 1179 і Рекомендацію 1395 (січень 1999 р.);
- Резолюцію 1194 і Рекомендацію 1416 (червень 1999 р.);
- Рекомендацію 1451 (квітень 2000 р.);
- Резолюцію 1239 і Рекомендацію 1497 (січень 2001 р.);
- Резолюцію 1244 і Рекомендацію 1513 (квітень 2001 р.);
- Резолюцію 1262 і Рекомендацію 1538 (вересень 2001 р.);
- Резолюцію 1346 і Рекомендацію 1622 (вересень 2003 р.);
- Резолюцію 1364 (січень 2004 р.);

- Резолюцію 1466 і Рекомендацію 1722 (жовтень 2005 р.);
- Резолюцію 1549 (квітень 2007 р.).
- Резолюцію 1755 (жовтень 2010 р.).
- Резолюцію 1862 (січень 2012 р.)
- Резолюцію 1974 (січень 2014 р.)
- Резолюцію 1988 (квітень 2014 р.)

Прийнята на жовтневій сесії ПА РЄ 2010 р. Резолюція ПА РЄ 1755 (2010) щодо «Функціонування демократичних інституцій в Україні» додала до формальних зобов'язань України, серед іншого, нові вимоги, які стосуються таких питань:

- проведення виборчих реформ (прийняття Єдиного виборчого кодексу, Закону про фінансування політичних партій);
- боротьба з корупцією (прийняти законів про конфлікт інтересів та етики на державній службі; Доступу до державної інформації; Про декларування активів державних службовців);
- громадянське суспільство (Закон про мирні зібрання, Про громадські організації).
- На січневій частині сесії 2012 року Асамблея розглянула доповідь та прийняла Резолюцію 1862 (2012), яка також встановила нові вимоги до України:
- вирішення питання ув'язнених колишніх членів Уряду України (зміни до статей 364 та 365 Кримінального кодексу України, звільнення за станом здоров'я, тощо);
- проведення Конституційної реформи;
- проведення виборчої реформи (прийняття Єдиного виборчого кодексу, закон «Про фінансування політичних партій»);
- реформування судової системи (порядок призначення суддів).

Прийняттям Закону України «Про прокуратуру» у 2014 році (щодо змінення ролі та функцій Генеральної прокуратури стосовно здійснення

загального нагляду за додержанням законів) Україна виконала останнє формальне зобов'язання, взяте при вступі до РЄ.

У той же час у стадії виконання знаходяться статутні обов'язки, окремі кроки виконання яких рекомендує ПА РЄ, Європейська комісія «За демократію через право» (Венеціанська комісія), Конгрес місцевих і регіональних влад РЄ та інші органи.

Остання Резолюція ПА РЄ щодо України № 1988 (2014) в загальних рисах повторює основні рекомендації Асамблеї щодо проведення необхідних реформ у нашій державі. Наголошується на важливості якнайшвидшого проведення широкої конституційної реформи, при цьому використовуючи попередні висновки та напрацювання, схвалені Венеціанською комісією. Крім того, в цій резолюцією Асамблея нагадує про необхідність проведення судової реформи та розробити Єдиний виборчий кодекс.

2 жовтня 2014р. в рамках жовтневої сесії ПА РЄ відбулося обговорення доповіді Моніторингового комітету «Прогрес моніторингової процедури Асамблеї (жовтень 2013–вересень 2014)». За результатами дискусії була ухвалена однойменна Резолюція № 2018 (2014).

У резолюції, серед іншого, аналізується прогрес, досягнутий країнами, які знаходяться під моніторингом ПА РЄ (у т.ч. й Україна), у виконанні своїх зобов'язань перед Радою Європи.

ПА РЄ дала негативну оцінку стану виконання Росією зобов'язань перед РЄ, визнала пряме військове втручання РФ у конфлікт в Україні та закликала РФ скасувати незаконну анексію Криму, припинити надання будь-якої військової підтримки бойовикам, відкликати свої війська зі сходу України, а також утриматися від будь-яких дій, які загострюватимуть ситуацію в цьому регіоні.

Аналізуючи стан дотримання Україною зобов'язань перед РЄ, Асамблея відзначила, що вибори Президента України у травні 2014 року, незважаючи на складну ситуацію на сході країни, відбулися на справжніх демократичних

засадах та відповідно до міжнародних стандартів у сфері основоположних прав і свобод.

У резолюції висловлюється занепокоєння щодо ескалації насильства і жорсткого підходу представників колишньої влади України по відношенню до протестів Євромайдану, а також стосовно відкладення реалізації вкрай необхідних реформ, у тому числі конституційної реформи.

Асамблея підтримала необхідність невідкладного проведення всеохоплюючої конституційної та виборчої реформ у нашій державі та закликала утримуватися від будь-яких ініціатив, що можуть призвести до небажаного посилення напруженості між різними регіонами та групами населення у нашій країні.

LESSON 6. THE PARLIAMENTARY DIMENSION OF NATO – UKRAINE COOPERATION. THE CONGRESS OF LOCAL AND REGIONAL AUTHORITIES OF THE COUNCIL OF EUROPE.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

The parliamentary dimension of NATO – Ukraine cooperation consists of three elements – collaboration between the Parliament of Ukraine and Parliamentary Assembly (PA) of NATO, legislative support for Ukraine's course towards full membership in NATO, parliamentary control over the implementation of the strategy for Euro-Atlantic integration of Ukraine.

In the NATO PA Ukraine is represented by the Permanent Delegation from Ukrainian Parliament, which since May 1992 has the status of an associate member. Members of the Permanent Delegation take part in the annual sessions of NATO PA that usually happen in spring and autumn.

The Assembly's role in developing relations with Ukrainian Parliament is defined in the Charter on Distinctive Partnership between NATO and Ukraine of 1997, which calls for an expanded dialogue and cooperation between the

Parliamentary Assembly and the Parliament of Ukraine. Particular attention is paid to help to achieve a key “Partnership for Peace” (PfP) program objective – democratic control over the armed forces. The Assembly complements the work of the Alliance within the Euro-Atlantic Partnership Council (EAPC) and the PfP program. The purpose of this activity by NATO PA is to provide information and recommendations to assist the parliaments of partner-states to more effectively influence the development of defence policy in their countries and provide real democratic control over their armed forces.

The founding normative document in NATO-Ukraine cooperation became the Parliament Resolution of November 21, 2002 “On recommendations of parliamentary hearings on relations and cooperation between Ukraine and NATO”, where the Parliament of Ukraine for the first time in the history of Ukraine has expressed its support for Ukraine’s course towards full membership in NATO.

In 2005, on the initiative of the Ukrainian side, party leaders of the Permanent Delegations of Ukraine, Georgia and Azerbaijan signed a declaration on joint actions in the field of European integration.

Parliamentary oversight of the implementation of the Euro-Atlantic integration strategy is conducted by the Ukrainian Parliament independently (through the Special Parliamentary Committee monitoring the implementation of NATO – Ukraine Action Plan) and in cooperation with NATO PA. At the bilateral level, such control was ensured by the established in November 2000 under the provision of the Charter on Distinctive Partnership between NATO and Ukraine, Joint Monitoring Group of the Ukrainian Parliament and NATO PA. In March 2013, this group was reorganized into the NATO – Ukraine Inter-Parliamentary Council. The main task of the Council is parliamentary facilitation of the proper implementation of the Annual National Programme, as well as the analysis of its implementation. Inter-Parliamentary Council meets twice a year, alternately in Brussels and in Kyiv.

NATO PA together with other structural divisions of the Alliance and the Geneva Centre for the Democratic Control of Armed Forces organised a series of seminars for Ukrainian MPs on various aspects of civilian control over the military.

Important information component of cooperation within NATO PA is Rose-Roth program, which aims to inform the public and partner-states of NATO's aims and activities of the Alliance through seminars, conferences and other forums. The main objective is to hold seminars, conferences and forums related to the issues in Central and Eastern Europe. Typically, the subject of these events concerns civil-military aspects of cooperation, in particular the democratic control over the armed forces both, within the Alliance, and in relations with partner countries. The seminars' and conferences' aim is to inform the participants about the need to involve parliaments in the processes of defence planning, budgeting and reform of the armed forces.

Another component of the program is to attract professionals from Central and Eastern Europe to work in the Secretariat of the International Assembly. With this aim, annual educational and informational programs for staff of national parliaments of Central and Eastern European states are held.

Political dialogue at the parliamentary level covers topical issues on the agenda of NATO – Ukraine cooperation, in particular, Ukraine's role and place in modern European security, in regional security, cooperation in reforms of defence and military sectors, response to emergency situations, strengthening of democratic electoral institutions, rule of law and so on.

Today, the parliamentary cooperation between Ukraine and NATO develops, in general, dynamically, as evidenced by the active contacts between the Parliament of Ukraine and NATO at the high level during bilateral visits, regular participation of the Permanent Delegation from Ukrainian parliament in NATO PA events, NATO – Ukraine Inter-Parliamentary Council activity, and organization of parliamentary round tables NATO – Ukraine.

Thus, over the past year, within the inter-parliamentary dialogue, Permanent Delegation of Ukrainian Parliament took part in the NATO PA Committees' meetings in the annual spring session of NATO PA (May 30 – June 2, 2014, Vilnius) and the autumn session of NATO PA (November 22-24, 2014, Hague).

At the plenary meeting of the spring session of NATO PA in Vilnius on May 30, 2014, “Declaration on Supporting Ukraine” was unanimously adopted. This document became the basis of the NATO PA resolution №411 supporting Ukraine's sovereignty and democracy, which was approved at the plenary session of NATO PA autumn session in Hague on November 24, 2014. The Declaration was one of the firmest public statements of international community to support Ukraine and condemn Russian aggression, its invasion of the sovereign territory of Ukraine, the occupation of eastern territories and the annexation of Crimea.

Ukrainian Parliament delegation, headed by the Deputy Chairman of the Parliament R. V. Koshulynskiy participated in the meeting of the Standing Committee of NATO PA (April 4-6, 2014, Riga). As a rule, representatives of the countries that are not NATO members are not invited to the meetings of the Standing Committee of NATO PA. However, in the view of the beginning of Russian military aggression against Ukraine, the leadership of the Assembly decided to include the issues of political situation in Ukraine in the agenda and invite Ukrainian representatives.

Its consistent support for Ukraine's territorial integrity, independence, sovereignty and desire to follow the path of democratic reforms, NATO PA leadership has repeatedly pronounced in their statements. Condemnation of Russia's aggressive policy towards Ukraine, illegal annexation of Crimea, and calls for tougher sanctions from the EU and NATO were the main messages in the NATO PA senior officials' speeches.

In order to demonstrate further the support to Ukraine, including its European aspirations, after the signing of the Association Agreement with the EU,

NATO PA delegation led by its President H. Bayley visited Ukraine on July 24, 2014, where the delegation met with the speaker of the Parliament O. V. Turchynov and the Prime Minister of Ukraine A. P. Yatsenyuk.

Readiness to continue the newly appointed NATO PA President M. Turner (American congressional representative, elected as NATO PA President in November 2014) also expressed the active dialogue with the Parliament of Ukraine, NATO PA's unwavering support for Ukraine's territorial integrity, its political independence and democratic way of development. He carried out his first foreign visit as a President of NATO PA to Kyiv on December 15-16, 2014.

March 12-13, 2015 a group of MPs led by the Head of the Permanent Delegation of Ukrainian Parliament in NATO PA I. Klympush-Tsintsadze visited the NATO and NATO PA headquarters at the invitation of the leadership of these organizations.

May 16-18, 2015 Permanent Delegation of Ukrainian Parliament in NATO PA took part in the spring session of the NATO PA (Budapest). Head of the delegation I. Klympush-Tsintsadze took part in the debate on the impacts of Russia's aggression against Ukraine on Euro-Atlantic security. Special guest at the session was the First Deputy Chairman of the Ukrainian Parliament A. Parubiy. Within the session, NATO PA approved the Declaration "On the expansion of the Alliance", which, particularly in the context of recognition of restoration of Ukraine's aspirations for Euro-Atlantic integration, the Assembly urged the Ukrainian government and Parliament to make every effort to reform our country in line with Euro-Atlantic democratic standards.

June 8, 2015 meeting of the NATO – Ukraine Inter-Parliamentary Council took place in Kyiv, during which the participants discussed the issues of the security situation in Ukraine and threats to its national security, the prospects for Euro-Atlantic integration, implementation of Annual National Programme of NATO – Ukraine cooperation, and international assistance for Ukraine to implement necessary reforms.

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

Конгрес місцевих і регіональних влад Ради Європи

Конгрес місцевих і регіональних влад Ради Європи (далі – Конгрес) є консультативним органом Ради Європи, який діє з 1994 року. Він представляє інтереси органів місцевих і регіональних влад 47-и держав-членів Ради Європи.

Пріоритетами Конгресу є зміцнення та захист інтересів органів місцевих і регіональних влад, забезпечення їх участі у процесах європейської інтеграції, моніторинг дотримання державами-членами Ради Європи положень Європейської хартії місцевого самоврядування та спостереження за місцевими та регіональними виборами, які відбуваються в цих країнах.

Конгрес:

- представляє інтереси європейських регіонів та муніципалітетів;
- є форумом, на якому представники місцевих або регіональних влад обговорюють спільні проблеми, обмінюються досвідом та ознайомлюють уряди зі своїми поглядами;
- консультує Комітет міністрів та Парламентську асамблею РЄ з усіх аспектів розвитку та реалізації місцевої і регіональної політики;
- тісно взаємодіє з національними та міжнародними організаціями, що представляють місцеві і регіональні влади;
- організує публічні обговорення та конференції на місцевому і регіональному рівнях в усіх державах - членах Ради Європи з метою активного

залучення до цього громадськості, участь якої залишається важливою для встановлення справжньої демократії;

- готує регулярні доповіді щодо стану місцевої та регіональної демократії в кожній з держав – членів Організації та країнах, що є кандидатами на вступ; крім того, Конгрес спостерігає за проведенням місцевих і регіональних виборів в цих країнах.

Структура Конгресу

Кожна держава-член РЄ представлена у Конгресі національною делегацією із тією ж самою кількістю представників і заступників, як і в Парламентській асамблеї РЄ.

Національна делегація України у Конгресі складається з 12 представників України в Конгресі та 12 їх заступників.

Конгрес складається з двох палат: Палати місцевих влад та Палати регіонів. Загальна кількість місць становить 315 для членів палат та 315 для їхніх заступників. Усі вони є обраними представниками більш ніж 200 тисяч місцевих та регіональних органів влад сорока семи держав – членів Ради Європи.

Голова Конгресу обирається терміном на два роки по черзі з представників кожної з палат. У жовтні 2014 року Головою Конгресу було обрано представника Франції Ж.-К. Фреконе.

Конгресу здійснюється шляхом проведення щорічних пленарних сесій (у т. ч. засідань Палати регіонів та Палати місцевих влад), а також засідань Статутного форуму та статутних комітетів Конгресу, які відбуваються в міжсесійний період.

Засідання Конгресу відбуваються в приміщенні штаб-квартири Ради Європи у Страсбурзі.

Координацію діяльності Конгресу та його робочих органів забезпечує Бюро Конгресу. Воно складається з Бюро Палати регіонів і Бюро Палати місцевих влад, до складу кожного з яких входять Голова палати та сім членів.

Статутний форум діє від імені Конгресу в період між пленарними сесіями. До складу Форуму входять голови національних делегацій країн та члени Бюро Конгресу.

Комітетами Конгресу є:

Комітет з управління, який відповідає за питання мандату Конгресу, фінансові питання та питання співпраці з міжурядовим сектором, транскордонного та міжрегіонального співробітництва, електронної демократії.

Комітет з поточних питань, який вивчає роль місцевих та регіональних влад у подоланні основних викликів сьогодення та готує діяльність Конгресу у галузі соціальної єдності, освіти, сталого розвитку у світлі фундаментальних цінностей РЄ.

Комітет з моніторингу, який вивчає питання дотримання країнами-учасницями своїх зобов'язань відповідно до Європейської хартії місцевого самоврядування та відповідає за здійснення моніторингу.

Організаційне забезпечення діяльності Конгресу здійснює його Секретаріат на чолі з Генеральним секретарем Конгресу, який обирається терміном на 5 років. У березні 2015 року Генеральним секретарем Конгресу було переобрано на другий термін Андреаса Кіфера (Австрія).

У Конгресі також діють чотири політичні групи: група соціалістів (SOC), група «Європейська народна партія / християнські демократи» (EPP/CD), група незалежних та ліберальних демократів (ILDG), група Європейських консерваторів та реформаторів (ECRG).

Чіткі орієнтири в області законодавства і політики у галузі місцевої та регіональної демократії, на яких базується діяльність Конгресу:

В Європейській хартії місцевого самоврядування (1985) підкреслюється, що справжнє місцеве самоврядування відіграє вирішальну роль в здійсненні демократії. Хартія є моделлю для законодавчих реформ в країнах нової демократії, і окремі держави вже запровадили її принципи до своїх

конституцій. Вона є першим міжнародно – зобов’язуючим інструментом, який гарантує права общин та їх обраних представників

Європейська рамкова конвенція про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями (1980) і три додаткові протоколи до неї визнають право місцевих та регіональних влад на здійснення транскордонного співробітництва з широкого кола питань, зокрема щодо надання соціальних послуг та захисту навколишнього середовища.

Європейська конвенція про участь іноземних громадян в громадському житті на місцевому рівні (1992) передбачає поступове розширення прав, якими користуються іноземні громадяни, які постійно проживають в державах - членах Ради Європи, включно з правом голосувати під час виборів.

Європейська хартія регіональних мов або мов меншин (1992) спрямована на захист регіональних мов та мов меншин, які є унікальним компонентом культурної спадщини Європи. Хартія передбачає розширення сфери застосування цих мов в судах, навчальних закладах, в державному, культурному, економічному та суспільному житті, а також в засобах масової інформації.

Європейська хартія міст (1992) визначає права громадян в європейських містах. Вона є практичним посібником з питань міського управління і регулює такі питання, як житло, міська архітектура, транспорт, енергозабезпечення, спорт і дозвілля, охорона довколишнього середовища та боротьба з вуличною злочинністю. Оновлена та доповнена у травні 2008 року Європейська хартія міст II запропонувала новий підхід до урбаністичного життя, закликаючи європейські країни розбудовувати сталі міста та містечка.

Європейський кодекс поведінки для політичної чесності обраних представників місцевого та регіонального рівня (1999) був прийнятий з метою консолідації відносин між громадянами та представниками місцевих і регіональних влад на основі визначених на європейському рівні етичних принципів.

У Європейській ландшафтній конвенції (2000) сформульовані вимоги до органів державної влади здійснювати на місцевому, регіональному, національному та міжнародному рівнях заходи, які будуть спрямовані на охорону, раціональне використання та облаштування ландшафтів Європи.

В Хартії про участь молоді в муніципальному та регіональному житті (переглянутій)(2003) закріплено принципи, що сприяють залученню молоді до процесу вироблення рішень, які безпосередньо зачіпають їхні інтереси, і заохочують молодь займати активну позицію в соціальних перетвореннях, що відбуваються на їхній вулиці, в їхньому кварталі, в їхньому місті чи регіоні.

Референційні рамки РЄ для регіональної демократії (2009) є справжнім кодексом прав та обов'язків регіональних утворень, спрямованим на проміжні ланки управління, що знаходяться між центральними та місцевими органами влади. Цей документ має слугувати основним джерелом посилення, коли країни вирішують утворити або реформувати регіональний рівень влади, та містить політичні принципи, на які може спиратися Конгрес у виконанні статутних завдань моніторингу регіональної демократії в державах-членах РЄ.

Питання щодо України в рамках Конгресу РЄ

Оскільки основною статутної функцією Конгресу місцевих та регіональних влад Ради Європи (далі - Конгрес) є моніторинг виконання державами-членами РЄ Європейської хартії місцевого самоврядування та здійснення спостереження за місцевими виборами в країнах, ці два напрями є основними у співробітництві з Україною та обумовлюють зміст та тональність розгляду українського питання в рамках Конгресу та його робочих органів.

Ще з початку перших циклів моніторингу стану місцевої і регіональної демократії в Україні у 1999 році Конгрес закликав уряд України здійснити реформу місцевого самоврядування. Про необхідність ухвалення законодавства щодо місцевого самоврядування, яке б відповідало принципам Європейської хартії місцевого самоврядування, йшлося ще у 1999 році у резолюції ПА РЄ

1179(1999) щодо стану виконання Україною зобов'язань як держави-члена Ради Європи.

У 2012-2013 роках відбувся останній цикл моніторингу стану місцевої і регіональної демократії в Україні. Під час 25-ї сесії Конгресу, яка проходила у Страсбурзі в період з 28 по 31 жовтня 2013 року, було ухвалено відповідну Доповідь разом із Рекомендацією Конгресу. В документах міститься аналіз стану місцевої та регіональної демократії в Україні, зокрема визначено проблемні питання та надано пропозиції щодо їх вирішення. Одним із ключових сигналів доповіді – є необхідність якнайшвидшої реалізації реформи місцевого самоврядування в Україні.

Питання реформи місцевого самоврядування на основі децентралізації влади в Україні залишається одним із найбільш актуальних для нашої держави та для Конгресу, особливо у світлі військової агресії РФ на Сході України.

Внесення змін у розділ Конституції України про місцеве самоврядування (із урахуванням всіх існуючих напрацювань Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи та Венеціанської комісії) є важливою частиною Конституційної реформи в Україні.

Питання реалізації реформи місцевого самоврядування, яка призведе до децентралізації влади, було одним із основних під час термінових дебатів щодо ситуації в Україні, які відбулись 25 березня 2014 року в рамках 26-ї сесії Конгресу.

У червні 2014 року розпочалось пост-моніторингове співробітництво Конгресу з Україною, яке завершилось у травні 2015 року представленням Дорожньої карти для України, спрямованої на імплементацію рекомендацій Конгресу щодо місцевого та регіонального врядування.

З початку військової окупації території Автономної Республіки Крим та її протиправної анексії Російською Федерацією Конгрес зайняв чітку та послідовну позицію на підтримку територіальної цілісності України («Рішення Ради Європи на підтримку територіальної цілісності та незалежності України»).

Слід також відзначити конструктивну роботу з Конгресом у сфері здійснення спостереження за місцевими виборами в Україні. На запрошення Уряду України делегація Конгресу здійснила спостереження за проведенням дострокових місцевих виборів в Україні 25 травня 2014 року. Планується здійснення спостереження за місцевими виборами 25 жовтня 2015 року.

LESSON 7. NATO – UKRAINE COMMISSION. EUROPEAN COMMISSION FOR DEMOCRACY THROUGH LAW.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

14 December 2017 – meeting of the NATO – Ukraine Commission at the ambassadorial level with the participation of Secretary of National Security and Defense Council of Ukraine Olexandr Turchinov. During the event, the issue of counteracting to Russian aggression in eastern Ukraine and the hybrid threats that now face to our country were discussed. According to the words of the Secretary of the National Security and Defense Council of Ukraine, comparing to 2014, today in Ukraine is a qualitatively new army that can defend the country. Furthermore, the issue of reforming the security and defense sector of Ukraine and adoption of NATO standards were discussed.

20 November 2017 – meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of Partnerships and Cooperative Security Committee. During the meeting, the representatives of our country and the Alliance discussed the rate of implementation of the tasks of the NATO-Ukraine Platform to study the experience of combating the hybrid war in Ukraine, problem issues and ways of their solution; outlined directions for cooperation in the future. The Ukrainian side familiarized the participants with the results of ensuring the Platform's activity in Ukraine, in particular, the organization of interagency coordination, preparation of practical projects within the framework of the Platform, including the publication of a scientific journalistic work "The White Book of Antiterrorist Operation in the East of Ukraine (2014 - 2016 years)".

10 July 2017 – meeting of the NATO – Ukraine Commission at the highest level with the participation of President of Ukraine Petro Poroshenko. The Head of the Ukrainian Country stressed that Ukraine is confidently moving along the path of our closest neighbors who had joined NATO during the last 20 years. The President stressed that Ukraine is ready to implement an ambitious program for reforming of the defense and security sector. In his turn, NATO Secretary General Jens Stoltenberg called a stable, independent, sovereign, democratic Ukraine, as a key to Euro-Atlantic security. He said that since 2014, NATO has substantially increased its support for Ukraine.

31 March 2017 – meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of Foreign Ministers. During the meeting, the security situation in Ukraine was discussed. Ukrainian side underlined those Russia failures to comply with its obligations under the Minsk Agreements. Equally, it was stressed on the need to continue the political and economic pressure on the Russian side. In addition, the Foreign Ministers of the Ukraine-NATO Commission discussed in detail the political and practical cooperation of our country with the Alliance. The first positive results of the implementation of the NATO Comprehensive Package for Ukraine, adopted at the Alliance's Warsaw Summit in July 2016, were announced.

17 March 2017 - meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of Deputy Permanent Representatives with the participation of the deputy of Secretary of National Security and Defense Council of Ukraine Oleksandr Lytvynenko.

During the meeting, an exchange of views on the current security situation in the Black Sea region was held. In particular, Russia's ongoing military escalation in the region and its use for this territory of the occupied Autonomous Republic of Crimea as a place of arms/springboard was discussed.

July 9, 2016 – meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of Heads of State and Government with the participation of President of Ukraine Petro Poroshenko. During the meeting, the following issues were discussed: security situation in Ukraine; results achieved thus far in the reform process, particularly in

the defence sector, conducted with NATO support at the backdrop of hybrid warfare with Russia; further deepening of relations and cooperation between Ukraine and NATO in the new security environment; enhancing NATO assistance in reforming Ukraine's defence sector for mid-term perspective.

At the meeting, the Comprehensive Assistance Package for Ukraine was endorsed, which is aimed to support reforms in the national defence and security sector, as well as the Joint Statement of the NATO-Ukraine Commission at the level of Heads of State and Government, in which Allies demonstrated their support for Ukraine, condemned Russian aggression in the East of Ukraine, committed to deepening the Distinctive Partnership with Ukraine and confirmed their support for Ukraine's for Euro Atlantic integration aspirations.

June 15, 2016 – meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of Defence Ministers with the participation of Minister of Defence of Ukraine Stepan Poltorak. During the NUC meeting, NATO side was informed about the security situation in eastern Ukraine, as well as the steps taken by the Ukrainian government to stabilize it. It was emphasized that hybrid war unleashed by Russia against Ukraine threatens not only our country but also it is challenge to security in the whole Euro-Atlantic area. Special attention during the NUC meeting was paid to the progress in implementation of the Ukraine defence reform and recently approved by the President of Ukraine Petro Poroshenko a Strategic Defence Bulletin.

May 26, 2016 – meeting of the NATO-Ukraine Commission at the level of Deputy Permanent Representatives with participation of the representatives of the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine, Ministry of Defence of Ukraine and the Security Service of Ukraine. The participants exchanged views on the political, social, economic and military aspects of the security situation in the Black Sea region.

May 19, 2016 – meeting of the NATO-Ukraine Commission at the level of Chiefs of Staff with participation of Chief of General Staff of Ukraine Viktor Muzhenko. The main attention was paid to security situation in eastern Ukraine, the

provisions of the future State Target Programme for the Armed Forces of Ukraine Development until 2022, directions of further cooperation between Ukraine and NATO on military sphere.

April 19, 2016 – meeting of the NATO-Ukraine Commission with the participation of Deputy Foreign Minister of Ukraine - Chief of Staff Vadym Prystaiko. Preparation for NATO-Ukraine summit in Warsaw and the security situation in eastern Ukraine, including in the context of the implementation of the Minsk agreements were discussed during the meeting.

March 08, 2016 – meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of Defence Ministers with the participation of Minister of Defence of Ukraine Stepan Poltorak who briefed the representatives of the Allied countries on defence reform and the draft Strategic Defence Bulletin of Ukraine.

December 17, 2015 – meeting of NATO-Ukraine Commission at the level of Deputy Permanent Representatives devoted to the problems of energy security of Ukraine. The meeting was attended by the chairman of “Naftogaz Ukraine” A. V. Kobolyev.

December 14, 2015 – meeting of NATO-Ukraine Commission at the level of the Partnerships and Cooperative Security Committee, dedicated to evaluation of Ukraine's implementation of NATO-Ukraine Annual National Programme (ANP) in 2015 and the draft ANP for 2016.

December 2, 2015 – meeting of NATO-Ukraine Commission at the level of Foreign Ministers with the participation of Foreign Minister of Ukraine P. A. Klimkin. The sides reaffirmed their commitments to deepening partnerships in the complex security situation in the east of Ukraine, discussed the format and specific areas of further cooperation between NATO and Ukraine, in particular in the framework of the preparation for the Warsaw summit. Ukrainian side presented to Member States vision of their cooperation with the Alliance in the future.

November 18, 2015 – meeting of NATO-Ukraine Commission at Ambassadorial level with the participation of the Head of the Security Service of

Ukraine Vasyl Hrytsak. NATO side was acquainted with elements of hybrid warfare and sabotage that Russia continues against Ukraine. The parties exchanged views on the development of NATO-Ukraine cooperation, including in the context of the NUC meeting of foreign ministers in December and future meetings of the NATO-Ukraine Commission at the highest level within the framework of the NATO Summit in Warsaw in July 2016.

November 16, 2015 – meeting of NATO-Ukraine Commission at the level of the Partnerships and Cooperative Security Committee held to prepare for the meeting of the NUC at ambassadorial level on November 18.2015 p.

October 28, 2015 – meeting of NATO-Ukraine Commission at the level of Deputy Permanent Representatives on the state and prospects for implementation in Ukraine of NATO Building Integrity Initiative, transparency and reduction of corruption risks in the defence and security institutions. Director of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine (NAB) Artem Sytnik and First Deputy Secretary of the National Security and Defence Council of Ukraine M. Koval took part in the meeting. Allies welcomed Ukraine's first steps to prevent and fight corruption in the national defence and security sector. They confirmed their intention to continue the assistance to our country in that direction, including strengthening the capacity of NAB.

September 29, 2015 – meeting of Ukraine – NATO Commission at the level of the Partnerships and Cooperative Security Committee with the participation of Political Director of the MFA of Ukraine O. Makeiev, during which Allies was informed about the situation in Ukraine on the background of the ongoing Russian aggression in the east of our States, in particular on progress in implementation of internal reforms and the Minsk agreements.

September 18, 2015 – meeting of the Ukraine – NATO at the level of the Partnerships and Cooperative Security Committee dedicated to the issues of cooperation between NATO and Ukraine in science and education, particularly in the framework of Alliance's programme "Science for Peace and Security" Ukrainian

delegation was headed by Deputy Minister of Education and Science of Ukraine M. Striha.

June 25, 2015 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of Defence Ministers with the participation of Minister of Defence of Ukraine S. Poltorak. The participants discussed the priority issues in reforming the defence and security sector of Ukraine, the security situation in the east of Ukraine, including the prospects for a comprehensive implementation of Minsk agreements, the status of implementation of NATO assistance to Ukraine, including the respective trust funds and other programs to support Ukraine.

June 12, 2015 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of the Partnerships and Cooperative Security Committee with the participation of the Director of the EU Department of the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine V. Chentsov. The meeting was devoted to the issues in relations development between Ukraine and the EU, especially in the implementation of the Association Agreement. The Allies have shown full support for Ukraine's European aspirations and appreciated the steps taken by the Ukrainian government to achieve the goals set by the Association Agreement with the EU.

May 13, 2015 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of foreign ministers (Antalya, Turkey) with the participation of Foreign Minister of Ukraine P. Klimkin. The participants discussed the situation in Ukraine, prospects of settlement of the crisis that was provoked by Russia, and plans for further development of cooperation between Ukraine and NATO.

Following the meeting, joint declaration, which reflected the consolidated position of foreign ministers – members of the NATO-Ukraine Commission - on the security situation in Ukraine and ways of its settlement, as well as future cooperation with our country, was adopted.

May 6, 2015 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at Ambassadorial level in order to prepare for NUC meeting at the level of foreign ministers (Antalya, Turkey on May 13, 2015). The meeting was attended by the Director of the

International Security Department of Ministry of Foreign Affairs of Ukraine S. Shutenko and the Director of the Central unit of the Security Service of Ukraine V. Naida. During the meeting, the participants in detail reviewed the state of the security situation in Ukraine against the background of Russian military aggression and exchanged the views on expectations on this regard from the ministerial meeting of the NATO-Ukraine Commission in Antalya. The Annual National Program of cooperation between Ukraine and NATO for 2015 was also presented during the meeting.

April 24, 2015 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of the Partnerships and Cooperative Security Committee with the participation of the President of SE “Energoatom” Y. Nedashkovsky. During the meeting, the participants discussed “Energoatom’s” efforts to enhance security and de-monopolise Ukrainian nuclear power sector, reduce its dependence on Russia, especially in conditions of aggressive and unpredictable Kremlin’s policy towards Ukraine.

April 24, 2015 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of the Partnerships and Cooperative Security Committee with the participation of the President of Ukraine Commissioner (on peaceful settlement of the situation in Donetsk and Luhansk regions) I. Gerashchenko. During the meeting, the participants discussed a wide range of issues concerning the state of humanitarian assistance to Ukrainian territories, victims from Russian aggression and Russian-backed separatists in the Eastern Ukraine.

April 10, 2015 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of Deputy Permanent Representatives on topical issues of energy security of Ukraine. The meeting was attended by the chairman of “Naftogaz Ukraine” A. V. Kobolyev. During the discussion, the participants discussed the progress of negotiations with Russia on gas supplies to Ukraine and the EU, the possibility of further diversification of gas supply sources and the situation and prospects of reforms according to EU natural gas market standards in Ukraine. The participants stressed

that the only key to energy security is to respect integrity and transparency in gas relations and their de-politicization by all actors, especially by Russia.

March 27, 2015 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of the Partnerships and Cooperative Security Committee with the participation of the Ukrainian Parliament Commissioner for Human Rights V. Lutkovska. Ukrainian Ombudsman informed the Allies about the measures taken in Ukraine to protect human rights, especially the rights of ethnic minorities, internally displaced persons and other vulnerable groups. Particular attention was paid to the problems of flagrant human rights violations by occupying authorities in Crimea, as well as by pro-Russian armed forces in Donetsk and Luhansk regions.

March 17, 2015 – Special meeting of the NATO – Ukraine Commission at Ambassadorial level with the participation of the President of Ukraine Commissioner (on Crimean Tatar issues) M. Dzhemilev. NATO states' representatives emphasized that Russia's annexation of the Crimean Autonomous Republic will never be recognized by the civilized world and assured of their support for the sovereignty, independence and territorial integrity of Ukraine within its internationally recognized borders.

March 2, 2015 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of the Partnerships and Cooperative Security Committee dedicated to the discussion of the Annual National Program of cooperation between Ukraine and NATO, endorsed by the Cabinet of Ministers of Ukraine on 18 February. Allies emphasized the key role of this program as a tool for attracting financial, advisory and practical assistance from NATO and the allies to support the reforms effort by Ukrainian government.

January 26, 2015 – Emergency meeting of the NATO – Ukraine Commission at the request of Ukraine in accordance with Article 15 of the Charter on Distinctive Partnership between NATO and Ukraine due to the escalation of the situation in the eastern Ukraine and shelling of Mariupol. The meeting was attended by the Deputy Secretary of the NSDC of Ukraine M.Koval. The participants of the meeting strongly condemned the actions of pro-Russian terrorists “DNR” and “LNR”, foremost their

attacks on civilians, and Kremlin's aggressive policy. Allies firmly urged Russia to stop funding the terrorists, and stop providing them with heavy arms and human resources, called on Moscow to return to the negotiating table.

Following the meeting, NATO Secretary General J. Stoltenberg delivered a statement in which he stressed the crucial importance of Ukraine to Euro-Atlantic security and confirmed permanence of NATO's position to further support the sovereignty, independence and territorial integrity of Ukraine.

December 16, 2014 - Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of the Partnerships and Cooperative Security Committee, dedicated to the evaluation report on the implementation of the criteria outlined in the 'Annual National Program of cooperation between Ukraine and NATO' by Ukraine in 2014.

December 2, 2014 – Meeting of the NATO-Ukraine Commission at the level of Foreign Ministers with the participation of Foreign Minister of Ukraine P. Klimkin (via videoconference). During the meeting, the participants discussed different topics, including the current security situation across the Euro-Atlantic space, particularly in Ukraine; internal political development in Ukraine; the question of deepening cooperation between Ukraine and NATO, in particular in the field of security and defence sector reform of our country in accordance with NATO standards; immediate areas of further support from NATO to Ukraine in countering unprecedented aggression and hybrid war from Russian Federation.

Following the meeting NATO – Ukraine Commission statement was adopted.

November 18, 2014 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at Ambassadorial level, with the participation of the Deputy Minister of Foreign Affairs of Ukraine (European integration issues) O. Zerkal. During the meeting, the participants discussed the results of the early parliamentary elections in Ukraine on 26 October 2014 and the pseudo-elections in the so-called “DNR” and “LNR” on 2 November 2014.

November 17, 2014 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of the Partnerships and Cooperative Security Committee with the participation

of the Deputy Secretary of the National Security and Defence Council of Ukraine O. Lytvynenko and Ambassador-at-Large D. Kuleba. During the meeting, the peculiarities of Russian “hybrid war” against Ukraine, including in the information space, were discussed.

November 17, 2014 – Meeting of the NATO-Ukraine Commission at the level of Deputy Permanent Representatives on topical issues of energy security of Ukraine. The meeting was attended by the chairman of “Naftogaz Ukraine” A. V. Kobolyev, deputy Minister of Energy and Coal Mining I. M. Didenko and the Deputy Minister of Foreign Affairs of Ukraine (European integration issues) O. Zerkal.

October 22, 2014 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of the Partnerships and Cooperative Security Committee with the participation of the Ukrainian Parliament Commissioner for Human Rights V. Lutkovska. The meeting was devoted to the issue of national minorities in Ukraine and respect of their rights and freedoms.

September 4, 2014 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of Heads of State and Government with the participation of the President of Ukraine P. Poroshenko (within the NATO Summit in Wales). The meeting was a crucial event at the highest level against the background of Russian military intervention in Ukraine. During the meeting, the participants assessed Ukraine’s role in maintaining Euro-Atlantic security, determined the modalities of further cooperation between Ukraine and NATO and demonstrated active political and practical support for Ukraine from NATO and its member states in overcoming the current security crisis, the development of national defence and security sector and modernization of Ukrainian Armed Forces up to NATO standards.

Following the event, the Joint Statement of the NATO – Ukraine Commission was adopted, in which the most important political elements of the decisions taken at the summit were reflected: confirmation of Russian military intervention in Ukraine and direct involvement of the regular units of Russian Armed Forces in military operations on the territory of Ukraine; official recognition that Russia’s actions are

deliberate and have serious consequences for the stability and security of the entire Euro-Atlantic space; recognition of the fact that Russia supports the militants in Eastern Ukraine; unanimous support for the sovereignty and territorial integrity of Ukraine within its internationally recognized borders and categorical rejection and condemnation of Russian annexation of Crimea; call for Russia to stop supporting the militants, withdraw its troops, cease its military activity along and through the Ukrainian border and begin a meaningful dialogue with Ukrainian authorities.

August 29, 2014 – Emergency meeting of the NATO – Ukraine Commission at the request of Ukraine in accordance with Article 15 of the Charter on Distinctive Partnership between NATO and Ukraine of 1997. The meeting was held due to serious military escalation by Russia against Ukraine. During the meeting, NATO member-states unanimously agreed that Russian illegal actions are an act of aggression against Ukraine and have expressed their strong protest. It was emphasized, that during the NATO summit in Wales, concrete decisions on strengthening and increasing political and practical support from NATO to Ukraine will be announced.

Following the meeting, NATO Secretary General A. Rasmussen delivered a statement in which he confirmed the Alliance's strong solidarity with Ukraine, condemned Russia's continued disregard for its international obligations, called Russia to stop illegal military actions and support for armed separatists and take immediate steps for the de-escalation of the crisis.

June 25, 2014 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of foreign minister with the participation of Foreign Minister of Ukraine P. Klimkin. The topics discussed during the meeting included the political and security situation in Ukraine, Ukrainian government's priorities in domestic and foreign policy and the modalities of cooperation between Ukraine and NATO in the new security environment.

June 5, 2014 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of the Political and Partnerships Committee to discuss the development of the security

situation in Ukraine, Ukrainian government policy in regard to temporarily occupied territory of Crimea. During the meeting, the Allies confirmed their full support for the sovereignty and territorial integrity of Ukraine, stressed on non-recognition of Crimean annexation and confirmed the readiness to continue to provide Ukraine with assistance to overcome this security challenge.

June 3, 2014 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of defence ministers with the participation of Acting Minister of Defence of Ukraine M.Koval. The results of the meeting gave impetus to further development of practical cooperation in defence sector, launch of new projects and initiatives (establishment of trust funds, additional contribution towards existing projects).

May 21, 2014 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at Ambassadorial level, during which the Allies confirmed their strong support for the actions taken by Ukrainian government in the current difficult conditions, discussed the current political and security situation in Ukraine against the background of Russian aggression and outlined the possible directions of further political and practical support from NATO to Ukraine.

May 20, 2014 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of the Political and Partnerships Committee to discuss the political and legal aspects of Russian Black Sea Fleet stationing in Ukraine.

May 13, 2014 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of Deputy Permanent Representatives on topical issues of energy security of Ukraine. The meeting was attended by the chairman of “Naftogaz Ukraine” A. V. Kobolyev and deputy Minister of Energy and Coal Mining I. M. Didenko who informed the Allies about the most important issues that today’s energy sector of Ukraine, against the background of the ongoing Russian aggression, is facing.

April 1, 2014 – Meeting of the NATO – Ukraine Commission at the level of foreign ministers with the participation of Acting Foreign Minister of Ukraine A. Deschytsya, during which a comprehensive discussion was conducted. The topics discussed included the political and security situation in Ukraine against the

background of Russian aggression, ways of intensifying cooperation between Ukraine and NATO to support the sovereignty and territorial integrity of our country and restoration of its defence capabilities.

Following the meeting, NATO – Ukraine Commission statement and the list of specific measures under the Charter on a Distinctive Partnership to support Ukraine were adopted.

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

Європейська комісія «За демократію через право»

Європейська комісія «За демократію через право» (Венеціанська комісія), яку за місцем розташування називають Венеціанською комісією, є незалежним консультативним органом Ради Європи з питань конституційного права.

Рішення про створення Комісії було схвалене під час Європейською(ї) конференції міністрів закордонних справ (м. Венеція, січень 1990 року). Діяльність Комісії регулюється її Статутом, затвердженим Резолюцією Комітету Міністрів Ради Європи (90) 6 щодо Часткової угоди про Європейську комісію «За демократію через право» від 10 травня 1990 року.

I. Членство у Частковій угоді

Від початку заснування Венеціанської комісії її членами могли стати лише держави-члени Ради Європи. Проте, у лютому 2002 року угода була відкрита для приєднання держав-нечленів цієї міжнародної організації, включаючи держави, які географічно розташовані за межами європейського

континенту. Це призвело до значного зростання кількості учасників: у період з 2002 по 2012 рік до Часткової угоди приєдналось 18 країн.

На сьогоднішній день сторонами Часткової угоди є 60 держав світу та квазідержавних утворень, у тому числі всі 47 країн-членів Ради Європи. Зокрема, учасниками цього договірно-правового інструмента є такі країни, як: Австрія, Азербайджан, Албанія, Алжир, Андорра, Бельгія, Болгарія, Боснія і Герцеговина, Бразилія, Велика Британія, Вірменія, Греція, Грузія, Данія, Естонія, Ізраїль, Ірландія, Ісландія, Іспанія, Італія, Казахстан, Кіпр, Киргизстан, Республіка Корея, Латвія, Литва, Ліхтенштейн, Люксембург, «колишня югославська Республіка Македонія», Мальта, Марокко, Мексика, Молдова, Монако, Нідерланди, Німеччина, Норвегія, Перу, Польща, Португалія, РФ, Румунія, Сан-Марино, Сербія, Словаччина, Словенія, Туніс, Туреччина, Угорщина, Україна, Фінляндія, Франція, Хорватія, Чеська Республіка, Чилі, Чорногорія, Швейцарія, Швеція, США. У вересні 2014 року до Часткової угоди приєдналось Косово.

Республіка Білорусь є асоційованим членом, а статус спостерігача мають такі країни, як: Аргентина, Ватикан, Канада, Уругвай, Японія. Південно-Африканська Республіка та Палестина мають статус партнерів по співробітництву, який за своєю правовою природою є аналогічним статусу спостерігача.

У пленарних сесіях Венеціанської комісії, як правило, беруть участь представники Європейської Комісії та ОБСЄ.

II. Мета та основні напрями діяльності Венеціанської комісії

Діяльність Венеціанської комісії базується на трьох основоположних принципах європейської правової традиції: демократія, права людини та верховенство права та, відповідно до ст. 1 Статуту Комісії, спрямована на:

- вивчення правових систем держав-членів, зокрема, з метою їх зближення;
- забезпечення верховенства права та демократії;

- розгляд проблем, що виникають у діяльності демократичних інституцій, зміцнення та розвиток таких інституцій.

До компетенції Комісії належать:

- розгляд питань конституційної ситуації в окремих державах;
- розгляд питань конституційного права загального характеру із застосуванням порівняльного підходу;
- створення центрів документації конституційного права.
- Основними сферами діяльності Комісії є:
- конституційна допомога;
- вибори, референдуми, політичні партії;
- співробітництво з конституційними судами і омбудсманами;
- міжнародні або порівняльні дослідження, доповіді, семінари.

Комісія має повноваження проводити дослідження з власної ініціативи та, у разі необхідності, розробляє проекти законів, рекомендацій та міжнародних договорів. Всі пропозиції Комісії можуть бути винесені на обговорення та ухвалюватись статутними органами Ради Європи (ст. 2 Статуту Комісії). Що стосується питань конституційної ситуації в окремих державах, то Комісія надає експертну допомогу органам влади цих держав при розробці актів законодавства у конституційній сфері у разі надходження відповідного запиту.

Крім того, Комісія надає висновки на запит Парламентської Асамблеї Ради Європи, Генерального секретаря Ради Європи або будь-якої держави-члена цієї міжнародної організації.

Органи Ради Європи, окремі держави-члени РЄ та держави-сторони Часткової угоди мають право звертатися до Комісії з метою проведення юридичної експертизи тих чи інших законодавчих актів конституційного, цивільного, міжнародного та інших галузей права. Зазвичай до Венеціанської комісії звертаються як до найавторитетнішої юридичної інституції в процесі гармонізації національного законодавства з правом Ради Європи, в ході моніторингу виконання зобов'язань новими державами-членами РЄ у галузі

конституційної, судово-правової та інших реформ, під час вдосконалення законодавчих механізмів і систем правозастосування.

Рішення Комісії не є юридично зобов'язуючими, вони мають лише консультативний характер. Проте висновки Комісії часто враховуються органами державної влади при підготовці остаточних текстів актів конституційного законодавства. Особливу вагу висновки Комісії набувають під час загострення конституційної ситуації і відносин між гілками влади у деяких державах-членах.

III. Склад Венеціанської комісії

Комісія складається з незалежних експертів, які завдяки своєму досвіду роботи в демократичних інституціях або внеску у розвиток правничої та політичної наук здобули міжнародне визнання. Експерти, які входять до складу Комісії, призначаються державами-сторонами Часткової угоди по одному від кожної країни строком до 4 років і можуть бути призначені повторно.

Будь-яка держава, що призначила члена або асоційованого члена Комісії, може призначити його заступника (ст. 3 Статуту Комісії). Відповідно до правил процедури Комісії заступники можуть заміщати членів або асоційованих членів під час її засідань. Члени Комісії беруть участь в її засіданні особисто, направляють заступника або беруть участь разом із заступником. При цьому члени Комісії мають тільки один голос при схваленні нею рішень.

З грудня 2009 року Головою Венеціанської комісії є Джанні БУКІККІО (Італія). Секретарем Комісії є Томас МАРКЕРТ.

Кожна країна-учасниця Часткової угоди сплачує до бюджету Комісії щорічний внесок. Робочими мовами Комісії є англійська та французька. Однак у виняткових випадках Комісія може прийняти рішення про здійснення перекладу іншими, ніж робочі, мовами.

Пленарні засідання Комісії відбуваються чотири рази на рік у м. Венеція (Італія).

LESSON 8. COOPERATION IN CIVIL EMERGENCY PLANNING. HISTORY OF UKRAINE-EU RELATIONS.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

Cooperation between Ukraine and NATO in the field of civil emergency planning is on the priority list of the Euro-Atlantic dialogue, taking into account the importance of effective disaster-response capabilities development and civilian support to NATO military operations.

Ukraine and NATO have developed practical cooperation since the signing of a Memorandum of Understanding on civil emergency planning and disaster preparedness between the Ministry of Ukraine for Emergencies and Affairs of Population Protection from the Consequences of the Chernobyl disaster and the North Atlantic Treaty Organization in 1997.

The main attention is paid to interaction within the Senior Civil Emergency Planning Committee (SCEPC), which is the top NATO advisory body for the protection of civilian populations and the use of civil resources in support of NATO's objectives. It operates primarily in the Euro-Atlantic Partnership Council format.

The SCEPC coordinates planning in several areas, to ensure – when necessary – civil support for the Alliance's military operations or military support for national authorities in civil emergencies. The Committee provides direction and guidance for eight specialized planning boards and committees. These bring together national government, industry experts and military representatives to coordinate emergency planning in areas such as: civil aviation; civil protection; food and agriculture; industrial production and supply; inland surface transport; medical matters; ocean shipping; civil aviation; civil electronic and postal communications.

Ukraine is represented in the SCEPC by the officials of the Ministry for Emergencies and Affairs of Population Protection from the Consequences of the Chernobyl disaster. If necessary, other Ukrainian representatives take part in the meetings of SCEPC planning boards and commissions – these are the experts of the

Ministry of transport and communication, Ministry of agriculture, Ministry of Industrial Policy, Ministry of Health, State Air Administration of Ukraine, Mission of Ukraine to NATO etc.

Cooperation between Ukraine and the Euro-Atlantic Disaster Response Coordination Centre (EADRCC) is efficient too. Following Ukraine's request for assistance, the Centre provided assistance after severe floods in the country (in 1998, 2001, and 2008). Ukraine made its contribution to the work of EADRCC - in 2007-2008 the representative of the Ministry for Emergencies Mr. Oleg Pinsky served as a Voluntary National Contribution to the Center. He was responsible for ensuring coordination among the Alliance and its member states and partners in responding to natural and man-caused disasters.

In December 2008, a meeting of the Ukraine-NATO Joint working group on civil emergency planning (JWG) took place. During the meeting, specific ways for further cooperation in the field were discussed, particularly with regard to interaction with EADRCC on early warning and emergency response issues, sharing information, expertise and experience on risk assessment, emergency planning, disaster prevention, participation of Ukraine in NATO trainings and exercises.

Ukraine actively participates in the international disaster-response exercises on the response to disasters. In 2000 Ukraine hosted a NATO exercise called «Trans-Carpathia-2000» to eliminate the effects of flooding, in 2005 - together with the Organization for the Prohibition of Chemical Weapons and NATO - international exercise «Joint Assistance-2005» aimed at eliminating consequences of the incident with dangerous chemical substances; in 2007 the representatives of Ministry for Emergencies of Ukraine took part in critical infrastructure protection exercise «Idassa-2007» (Croatia) and in 2008 – in the NATO political-military-civilian crisis management exercise CMX 08, critical infrastructure protection exercise «Uusimaa 2008» (Finland), table-top exercise «Amber Fog».

EXERCISE №5 Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

Історія відносин Україна – ЄС

Намір України розбудовувати відносини з ЄС на принципах інтеграції був вперше проголошений у Постанові Верховної Ради України від 2 липня 1993 року «Про основні напрями зовнішньої політики України». У документі закріплювалося, що «перспективною метою української зовнішньої політики є членство України в Європейських Співтовариствах за умови, що це не шкодитиме її національним інтересам. З метою підтримання стабільних відносин з Європейськими Співтовариствами Україна підпише Угоду про партнерство і співробітництво, реалізація якої стане першим етапом просування до асоційованого, а згодом – до повного її членства у цій організації».

Відносини між Україною та Європейським Союзом були започатковані в грудні 1991 року, коли Міністр закордонних справ Нідерландів, як представник головної в ЄС країни, у своєму листі від імені Євросоюзу офіційно визнав незалежність України.

У подальшому стратегічний курс України на європейську інтеграцію був підтверджений та розвинутий у Стратегії інтеграції України до ЄС, схваленій Указом Президента України 11 червня 1998 року, та Програмі інтеграції України до ЄС, схваленій Указом Президента України 14 вересня 2000 року. Зокрема, у Стратегії набуття повноправного членства в ЄС проголошено довготерміновою стратегічною метою європейської інтеграції України.

Політика України щодо розбудови відносин з Європейським Союзом впроваджується на основі Закону України від 1 липня 2010 року «Про засади

внутрішньої і зовнішньої політики» (в редакції від 1 січня 2015 року). Відповідно до статті 11 Закону однією з основоположних засад зовнішньої політики України є «забезпечення інтеграції України в європейський політичний, економічний, правовий простір з метою набуття членства в ЄС».

Дорожню карту та першочергові пріоритети становлення та розвитку України як члена європейської сім'ї визначено Стратегією сталого розвитку «Україна – 2020», схваленою Указом Президента України №5/2015 від 12 січня 2015 року. У Документі зазначено, що ратифікувавши Угоду про асоціацію між Україною та ЄС, Україна отримала інструмент та дороговказ для внутрішніх перетворень, а виконання вимог цієї Угоди дає можливість Україні в подальшому стати повноцінним членом ЄС.

LESSON 9. COOPERATION IN SCIENCE AND ENVIRONMENTAL SPHERES. CONTRACTUAL AND LEGAL COOPERATION BETWEEN UKRAINE AND THE EU.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

NATO – Ukraine cooperation in the spheres of environmental protection and science began in 1991 and is carried out with the use of NATO «Partnership for Peace» program mechanism – «Science for Peace and Security» (SPS) program.

The program aims to promote cooperation between scientists from NATO member-states and partner countries and funding of scientific research in the field of security (in the form of grants for the implementation of multi-year projects, seminars, courses, workshops and scientists' meetings).

A key mechanism for ensuring coordination and cooperation in the spheres of environmental protection and science is Joint NATO – Ukraine Working Group for Scientific and Environmental Cooperation that was formed in 2000. The meetings of the group are held once a year alternately in Brussels and in Kyiv.

During the 1998-2014, within NATO SPS program, 27 joint multi-year projects involving Ukrainian research institutions were implemented. Currently, at the stage of implementation there are 32 multi-year projects.

As of today, Ukraine is first among other partners for the number of research projects and the amount of their funding within the SPS program.

To receive a grant for the implementation of a research program within the SPS program, one must submit an application and present appropriate project proposal.

The applications to receive grants have to be submitted directly, by filling the form for a multi-year project on NATO website (Multi-year research & development projects).

The proposal for a grant within the SPS program must include potential partner countries for project implementation, the approximate duration and the required sum for its implementation (including the expected subsidies). In addition, the project proposal must meet NATO priorities in the relevant area, namely, be aimed at strengthening Euro-Atlantic and international security, peace and stability through the use of best scientific and technological approaches to address the issues of concern of NATO and its partners.

Areas in which projects are being implemented in Ukraine within NATO SPS program:

- Defence against chemical, biological radiological and nuclear (CBRN) agents;
- Detection technologies;
- Cyber defence and advanced technology with security applications;
- Environmental security.

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

Договірно-правова співробітництва Україна – ЄС

Першою правовою основою відносин між Україною та ЄС, яка започаткувала співробітництво з широкого кола політичних, торговельно-економічних та гуманітарних питань стала Угода про партнерство та співробітництво (УПС) від 14 червня 1994 р. (набула чинності 1 березня 1998 р.). Укладення УПС дозволило встановити регулярний двосторонній діалогу між Україною та ЄС на політичному та секторальних рівнях, впровадити впорядкований режим торгівлі між обома сторонами на основі принципів ГАТТ/СОТ, визначити пріоритети адаптації законодавства України до стандартів та норм Європейського Співтовариства (*acquis communautaire*) у визначених секторах української економіки.

У рамках УПС було визначено 7 пріоритетів співпраці між Україною та ЄС:

- енергетика,
- торгівля та інвестиції,
- юстиція та внутрішні справи,
- наближення законодавства України до законодавства Євросоюзу,
- охорона навколишнього середовища,
- транспортна сфера,
- транскордонне співробітництво,
- співпраця у сфері науки,
- технологій та космосу.

З метою надання двостороннім відносинам нового імпульсу і для врахування нових умов співробітництва, зокрема в контексті розширення ЄС 2004 року, сторони розробили та 21 лютого 2005 року під час засідання Ради з питань співробітництва схвалили План дій Україна – ЄС – двосторонній

політичний документ, який дав змогу суттєво розширити двостороннє співробітництво України до ЄС без внесення змін до чинної договірно-правової бази. За своїм змістом План дій містив перелік конкретизованих зобов'язань України у сфері зміцнення демократичних інституцій, боротьби з корупцією, структурних економічних реформ та заходів по розвитку співпраці з ЄС в секторальних сферах. Серед ключових здобутків у розвитку відносин протягом терміну Плану дій: надання Україні статусу країни з ринковою економікою в рамках антидемпінгового законодавства ЄС, надання Україні права приєднуватися до зовнішньополітичних заяв і позицій ЄС, укладення Угоди про спрощення оформлення віз та Угоди про реадмісію осіб, поширення на Україну фінансування Європейського інвестиційного банку (Рамкова угода між Україною та Європейським інвестиційним банком), поглиблення секторальної співпраці, започаткування переговорів щодо укладення нового базового договору на заміну УПС.

З огляду на завершення у березні 2008 року 10-річного терміну дії УПС, 5 березня 2007 року Україна та ЄС розпочали переговорний процес щодо укладення нової угоди між Україною та ЄС. На період до укладення нової угоди чинність УПС щороку автоматично продовжується за взаємною згодою сторін. Після завершення вступу України до Світової організації торгівлі 18 лютого 2008 року були започатковані переговори в частині створення поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі між Україною та ЄС, що відкриває шлях до лібералізації руху товарів, капіталів та послуг та широку гармонізацію нетарифних інструментів економічного регулювання. 9 вересня 2008 року на Паризькому саміті Україна та ЄС досягли політичної домовленості про укладення майбутньої угоди в форматі Угоди про асоціацію, яка будуватиметься на принципах політичної асоціації та економічної інтеграції.

Відповідно до домовленостей, досягнутих в ході Паризького саміту Україна-ЄС, у 2009 року сторонами був розроблений та схвалений Порядок

денний асоціації (ПДА), який замінив План дій Україна – ЄС та поставив собі за мету слугувати орієнтиром для проведення реформ в Україні у процесі підготовки імплементації майбутньої Угоди про асоціацію. Реалізація Порядку денного асоціації дала можливість розпочати виконання вже погоджених положень Угоди про асоціацію між Україною та ЄС ще до її укладення.

У ході 15-го Саміту Україна – ЄС в Києві 19 грудня 2011 року сторони оголосили про завершення переговорів по майбутній Угоді про асоціацію, а 30 березня 2012 року текст майбутньої Угоди було парафовано главами переговорних команд України та ЄС.

Політичну частину Угоди про асоціацію було підписано 21 березня 2014 року, економічну частину – 27 червня 2014 року. 16 вересня 2014 року Верховна Рада України та Європейський Парламент синхронно ратифікували Угоду про асоціацію між Україною та ЄС.

Відповідно до статті 486 Угоди з 1 листопада 2014 року здійснюється її тимчасове застосування. Повністю Угода про асоціацію між Україною та ЄС набирає чинності після її ратифікації усіма державами-членами, в перший день другого місяця, що настає після дати здачі на зберігання до Генерального секретаріату Ради Європейського Союзу останньої ратифікаційної грамоти або останнього документа про затвердження.

Угода про асоціацію між Україною та ЄС є міжнародно-правовим документом, який на договірно-правовому рівні закріплює перехід відносин між Україною та ЄС від партнерства та співробітництва до політичної асоціації та економічної інтеграції.

Договірно-правову базу співробітництва Україна – ЄС складають також рамкові та галузеві угоди.

LESSON 10. NATO – UKRAINE OFFICIAL DOCUMENTS
JOINT STATEMENT OF THE NATO - UKRAINE COMMISSION.
MULTILATERAL PLATFORMS OF THE EASTERN PARTNERSHIP.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

We, the NUC Foreign Ministers, have met today to discuss the developments in Ukraine and to review progress made in our joint work since NUC Heads of State and Government met at the Wales Summit on 4 September 2014.

We strongly condemn Russia's continued and deliberate destabilization of eastern Ukraine in breach of international law, including the provision of tanks, advanced air defence systems and other heavy weapons to the separatists, and military activities, which violate the agreements reached in Minsk in September. Russia's stated "respect" for the results of the separatists' so-called elections on 2 November, which we do not and will not recognize, has further exacerbated tensions. We condemn Russia's military build-up in Crimea, as well as the worsening human rights situation on the Crimean peninsula. We call on Russia to reverse its illegal and illegitimate self-declared "annexation" of Crimea, which we do not and will not recognize, and to respect the rights of the local population, including the native Crimean Tatars. Russia's actions undermine the security of Ukraine and have serious implications for the stability and security of the entire Euro-Atlantic area. In that regard, we are also concerned with Russia's stated plans for further military build-up on the Black Sea, which will potentially have further implications on the stability of the region.

We support the Minsk agreements, which offer a route towards a sustainable political solution of the crisis. We call on Russia to honor its commitments under the terms of the Minsk agreements, including: to withdraw its forces and military equipment from Ukrainian territory and along the Ukrainian border; to provide for effective international monitoring of the border and restore Ukrainian sovereignty over its side of the border; to allow for a political and a diplomatic solution to be

negotiated, which respects Ukraine's sovereignty, territorial integrity, and internationally recognized borders. Russia must use its influence over the separatists to ensure they stop their attacks and abide by the ceasefire, release all hostages and honor all their commitments under the Minsk agreements. We commend and fully support the efforts of the Organization for Security and Co-operation in Europe (OSCE) to contribute to de-escalation and pursuing a peaceful solution to the crisis.

Allies welcome the free and fair conduct of the extraordinary parliamentary elections held in Ukraine on 26 October, despite challenging circumstances. The elections are a testimony to the Ukrainian people's commitment to freedom and democracy, and a future firmly anchored among European democracies, free to decide their own future and foreign policy course. Allies will continue to support, including through the Annual National Programme (ANP), Ukraine as it embarks on comprehensive reforms. The prompt implementation of such wide-ranging reforms to combat corruption and promote an inclusive political process, based on democratic values, respect for human rights, minorities and the rule of law, remains crucial for the consolidation of Ukrainian democracy and for its economic development.

Recalling the NUC Wales Summit Joint Statement, Allies are enhancing their support so that Ukraine can better provide for its own security. We have stepped up our cooperation in the framework of our Distinctive Partnership. We are strengthening our cooperation in the defence and security sector through capability development and sustainable capacity building programmes for Ukraine. Today, we are pleased to announce that the Trust Funds and projects on command, control, communications and computers, logistics and standardisation, cyber defence, military career transition, and medical rehabilitation are operational. We will continue to promote the development of greater interoperability between Ukrainian and NATO forces. NATO's enhanced advisory presence in Kyiv is already in place and will continue to grow. As requested by Ukraine, Allies will continue to provide expertise as Ukraine completes its comprehensive defence and security sector review. The comprehensive reform agenda undertaken by Ukraine in the context of its ANP with

NATO, as well as in the context of its Association Agreement with the EU, will further strengthen Ukraine. NATO and Allies will continue to support Ukraine in its reform efforts.

Ukraine welcomes the non-lethal material being provided by many Allies to the Ukrainian Armed Forces, as well as the help being provided to treat wounded Ukrainian personnel, and in humanitarian demining. Ukraine is grateful for the humanitarian assistance being provided to the internally displaced population, and the substantial cooperation through the Science for Peace and Security programme. Ukraine also looks forward to exploring ways to deepen information exchange and strategic dialogue with the Alliance.

We reaffirm that an independent, sovereign and stable Ukraine, firmly committed to democracy and the rule of law, is key to security in the Euro-Atlantic area, of which – as stated in the Charter on a Distinctive Partnership – Ukraine is an inseparable part. The Alliance continues its full support for Ukraine's sovereignty, independence and territorial integrity within its internationally recognized borders.

STATEMENT OF THE NATO - UKRAINE COMMISSION

April 2014

We, the Foreign Ministers of the NATO-Ukraine Commission, are united in our condemnation of Russia's illegal military intervention in Ukraine, and Russia's violation of Ukraine's sovereignty and territorial integrity. We do not recognize Russia's illegal and illegitimate "annexation" of Crimea. We will continue to work together to reach a political and diplomatic solution which respects international law and Ukraine's internationally recognized borders.

We call on Russia to de-escalate by reducing its troops in Crimea to pre-crisis levels and withdrawing them to their bases; to reduce its military activities along the Ukrainian border; to reverse the illegal and illegitimate "annexation" of Crimea; to refrain from any further interference and aggressive actions in Ukraine; to respect the

rights of the Ukrainian population including the Crimean Tatars; and to fulfil its international obligations and to abide by international law.

We support the deployment of an OSCE monitoring mission to Ukraine.

We commend the Armed Forces of Ukraine for their courage, discipline and restraint, in the face of provocation.

As a tangible demonstration of Allied commitment to the Distinctive Partnership between NATO and Ukraine, we have agreed on concrete measures to enhance Ukraine's ability to provide for its own security.

NATO and Ukraine will intensify cooperation and promote defence reforms through capacity building and capability development programmes. NATO Allies will also reinforce the NATO Liaison Office in Kyiv with additional experts.

Allies will continue working together with the Ukrainian government, the Verkhovna Rada and civil society to strengthen civilian control over the armed forces and related security sectors.

Allies support the measures taken by the Ukrainian government to advance reforms and to promote an inclusive political process, based on democratic values, respect for human rights, minorities and the rule of law.

We welcome Ukraine's signature of the political chapters of the Association Agreement with the European Union on 21 March.

An independent, sovereign and stable Ukraine, firmly committed to democracy and the rule of law, is key to Euro-Atlantic security. Allies firmly support Ukraine's sovereignty and territorial integrity. We call on Russia to abide by these principles.

**DECLARATION TO COMPLEMENT THE CHARTER ON A DISTINCTIVE
PARTNERSHIP BETWEEN UKRAINE AND THE NORTH ATLANTIC
TREATY ORGANIZATION**

**Declaration to Complement the Charter on a Distinctive Partnership
between Ukraine and the North Atlantic Treaty Organization, as signed on 9
July 1997**

Ukraine and the North Atlantic Treaty Organization (NATO), hereinafter referred to as Ukraine and NATO:

- reaffirming their commitment to the Charter on a Distinctive Partnership between Ukraine and the NATO as signed in Madrid on 9 July 1997 and the principles laid out in it;
- reiterating that the mutually beneficial relationship between Ukraine and NATO over the past twelve years in the Distinctive Partnership has contributed, and will continue to contribute, to regional and Euro-Atlantic security;
- reaffirming the importance and utility of existing tools for Ukraine-NATO cooperation;
- reaffirming all elements of the decisions regarding Ukraine taken by the Heads of State and Government participating in the meeting of the North Atlantic Council in Bucharest on 3 April 2008 and welcomed by Ukraine at the following meeting of the NATO-Ukraine Commission (NUC) at the level of the Heads of State and Government;
- recalling the decisions taken at the meeting of the North Atlantic Council at the level of Foreign Ministers held at NATO Headquarters in Brussels on 3 December 2008 and welcomed by Ukraine at the following meeting of the NUC at Ministerial level;

Complement the Charter on a Distinctive Partnership, in order to give the NATO-Ukraine Commission a central role to play in:

- supervising the process set in hand at the NATO Bucharest Summit;
- deepening regular political dialogue and cooperation between Ukraine and NATO at all appropriate levels;
- underpinning Ukraine's efforts to take forward its political, economic, and defence-related reforms pertaining to its Euro-Atlantic aspirations for membership in NATO, with a focus on key democratic and institutional goals.

In addition to the regular consultative and cooperative meetings set out in the Charter, the NUC will be convened following a request from Ukraine if Ukraine

perceives a direct threat to its territorial integrity, political independence, or security, in line with paragraph 8 of the Partnership for Peace Framework Document.

In order to help advance Ukraine's reforms and consistent with all the elements of the decisions taken at the Allied Foreign Ministers' meeting in December 2008, Annual National Programmes will be developed by Ukraine under the NATO-Ukraine Commission.

The present Declaration takes effect upon its signature.

The present Declaration is established in two originals in the English, French and Ukrainian languages, all three texts having equal validity.

Signed in Brussels on 21 August 2009.

For Ukraine Ihor Sagach, the Head of the Mission of Ukraine to NATO

For the North Atlantic Treaty Organization Anders Fogh Rasmussen, Ambassador, the NATO Secretary General.

CHARTER ON A DISTINCTIVE PARTNERSHIP BETWEEN THE NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION AND UKRAINE

I. Building an Enhanced NATO-Ukraine Relationship

The North Atlantic Treaty Organization (NATO) and its member States and Ukraine, hereinafter referred to as NATO and Ukraine:

- building on a political commitment at the highest level;
- recognizing the fundamental changes in the security environment in Europe which have inseparably linked the security of every state to that of all the others;
- determined to strengthen mutual trust and cooperation in order to enhance security and stability, and to cooperate in building a stable, peaceful and undivided Europe;
- stressing the profound transformation undertaken by NATO since the end of the Cold War and its continued adaptation to meet the changing circumstances of Euro-Atlantic security, including its support, on a case-by-case basis, of new

missions of peacekeeping operations carried out under the authority of the United Nations Security Council or the responsibility of the OSCE;

- welcoming the progress achieved by Ukraine and looking forward to further steps to develop its democratic institutions, to implement radical economic reforms, and to deepen the process of integration with the full range of European and Euro-Atlantic structures;

- noting NATO's positive role in maintaining peace and stability in Europe and in promoting greater confidence and transparency in the Euro-Atlantic area, and its openness for cooperation with the new democracies of Central and Eastern Europe, an inseparable part of which is Ukraine;

- convinced that an independent, democratic and stable Ukraine is one of the key factors for ensuring stability in Central and Eastern Europe, and the continent as a whole;

- mindful of the importance of a strong and enduring relationship between NATO and Ukraine and recognizing the solid progress made, across a broad range of activities, to develop an enhanced and strengthened relationship between NATO and Ukraine on the foundations created by the Joint Press Statement of 14 September 1995;

- determined to further expand and intensify their cooperation in the framework of the Euro-Atlantic Partnership Council, including the enhanced Partnership for Peace programme;

- welcoming their practical cooperation within IFOR/SFOR and other peacekeeping operations on the territory of the former Yugoslavia;

- sharing the view that the opening of the Alliance to new members, in accordance with Article 10 of the Washington Treaty, is directed at enhancing the stability of Europe, and the security of all countries in Europe without recreating dividing lines;

- are committed, on the basis of this Charter, to further broaden and strengthen their cooperation and to develop a distinctive and effective partnership, which will

promote further stability and common democratic values in Central and Eastern Europe.

II. Principles for the Development of NATO-Ukraine Relations

NATO and Ukraine will base their relationship on the principles, obligations and commitments under international law and international instruments, including the United Nations Charter, the Helsinki Final Act and subsequent OSCE documents. Accordingly, NATO and Ukraine reaffirm their commitment to:

- the recognition that security of all states in the OSCE area is indivisible, that no state should pursue its security at the expense of that of another state, and that no state can regard any part of the OSCE region as its sphere of influence;
- refrain from the threat or use of force against any state in any manner inconsistent with the United Nations Charter or Helsinki Final Act principles guiding participating States;
- the inherent right of all states to choose and to implement freely their own security arrangements, and to be free to choose or change their security arrangements, including treaties of alliance, as they evolve;
- respect for the sovereignty, territorial integrity and political independence of all other states, for the inviolability of frontiers, and the development of good-neighborly relations;
- the rule of law, the fostering of democracy, political pluralism and a market economy;
- human rights and the rights of persons belonging to national minorities;
- the prevention of conflicts and settlement of disputes by peaceful means in accordance with UN and OSCE principles.

Ukraine reaffirms its determination to carry forward its defence reforms, to strengthen democratic and civilian control of the armed forces, and to increase their interoperability with the forces of NATO and Partner countries. NATO reaffirms its support for Ukraine's efforts in these areas.

Ukraine welcomes NATO's continuing and active adaptation to meet the changing circumstances of Euro-Atlantic security, and its role, in cooperation with other international organizations such as the OSCE, the European Union, the Council of Europe and the Western European Union in promoting Euro-Atlantic security and fostering a general climate of trust and confidence in Europe.

III. Areas for Consultation and/or Cooperation between NATO and Ukraine

Reaffirming the common goal of implementation of a broad range of issues for consultation and cooperation, NATO and Ukraine commit themselves to develop and strengthen their consultation and/or cooperation in the areas described below. In this regard, NATO and Ukraine reaffirm their commitment to the full development of the EAPC and the enhanced PfP. This includes Ukrainian participation in operations, including peacekeeping operations, on a case-by-case basis, under the authority of the UN Security Council, or the responsibility of the OSCE, and, if CJTF are used in such cases, Ukrainian participation in them at an early stage on a case-by-case basis, subject to decisions by the North Atlantic Council on specific operations.

Consultations between NATO and Ukraine will cover issues of common concern, such as:

- political and security related subjects, in particular the development of Euro-Atlantic security and stability, including the security of Ukraine;
- conflict prevention, crisis management, peace support, conflict resolution and humanitarian operations, taking into account the roles of the United Nations and the OSCE in this field;
- the political and defence aspects of nuclear, biological and chemical non-proliferation;
- disarmament and arms control issues, including those related to the Treaty on Conventional Armed Forces in Europe (CFE Treaty), the Open Skies Treaty and confidence and security building measures in the 1994 Vienna Document;
- arms exports and related technology transfers;

- combatting drug-trafficking and terrorism.

7. Areas for consultation and cooperation, in particular through joint seminars, joint working groups, and other cooperative programmes, will cover a broad range of topics, such as:

- civil emergency planning, and disaster preparedness;
- civil-military relations, democratic control of the armed forces, and

Ukrainian defence reform;

- defence planning, budgeting, policy, strategy and national security concepts;
- defence conversion;
- NATO-Ukraine military cooperation and interoperability;
- economic aspects of security;
- science and technology issues;
- environmental security issues, including nuclear safety;
- aerospace research and development, through AGARD;
- civil-military coordination of air traffic management and control.

8. In addition, NATO and Ukraine will explore to the broadest possible degree the following areas for cooperation:

- armaments cooperation (beyond the existing CNAD dialogue);
- military training, including PfP exercises on Ukrainian territory and NATO support for the Polish-Ukrainian peacekeeping battalion;
- promotion of defence cooperation between Ukraine and its neighbors.

Other areas for consultation and cooperation may be added, by mutual agreement, on the basis of experience gained.

Given the importance of information activities to improve reciprocal knowledge and understanding, NATO has established an Information and Documentation Centre in Kyiv. The Ukrainian side will provide its full support to the operation of the Centre in accordance with the Memorandum of Understanding between NATO and the Government of Ukraine signed at Kyiv on 7 May 1997.

IV. Practical Arrangements for Consultation and Cooperation between NATO and Ukraine

Consultation and cooperation as set out in this Charter will be implemented through:

- NATO-Ukraine meetings at the level of the North Atlantic Council at intervals to be mutually agreed;
- NATO-Ukraine meetings with appropriate NATO Committees as mutually agreed;
- reciprocal high level visits;
- mechanisms for military cooperation, including periodic meetings with NATO Chiefs of Defence and activities within the framework of the enhanced Partnership for Peace programme;
- a military liaison mission of Ukraine will be established as part of a Ukrainian mission to NATO in Brussels. NATO retains the right reciprocally to establish a NATO military liaison mission in Kyiv.

Meetings will normally take place at NATO Headquarters in Brussels. Under exceptional circumstances, they may be convened elsewhere, including in Ukraine, as mutually agreed. Meetings, as a rule, will take place on the basis of an agreed calendar.

NATO and Ukraine consider their relationship as an evolving, dynamic process. To ensure that they are developing their relationship and implementing the provisions of this Charter to the fullest extent possible, the North Atlantic Council will periodically meet with Ukraine as the NATO-Ukraine Commission, as a rule not less than twice a year. The NATO-Ukraine Commission will not duplicate the functions of other mechanisms described in this Charter, but instead would meet to assess broadly the implementation of the relationship, survey planning for the future, and suggest ways to improve or further develop cooperation between NATO and Ukraine.

NATO and Ukraine will encourage expanded dialogue and cooperation between the North Atlantic Assembly and the Verkhovna Rada.

V. Cooperation for a More Secure Europe

NATO Allies will continue to support Ukrainian sovereignty and independence, territorial integrity, democratic development, economic prosperity and its status as a non-nuclear weapon state, and the principle of inviolability of frontiers, as key factors of stability and security in Central and Eastern Europe and in the continent as a whole.

NATO and Ukraine will develop a crisis consultative mechanism to consult together whenever Ukraine perceives a direct threat to its territorial integrity, political independence, or security.

NATO welcomes and supports the fact that Ukraine received security assurances from all five nuclear-weapon states parties to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons (NPT) as a non-nuclear weapon state party to the NPT, and recalls the commitments undertaken by the United States and the United Kingdom, together with Russia, and by France unilaterally, which took the historic decision in Budapest in 1994 to provide Ukraine with security assurances as a non-nuclear weapon state party to the NPT.

Ukraine's landmark decision to renounce nuclear weapons and to accede to the NPT as a non-nuclear weapon state greatly contributed to the strengthening of security and stability in Europe and has earned Ukraine special stature in the world community. NATO welcomes Ukraine's decision to support the indefinite extension of the NPT and its contribution to the withdrawal and dismantlement of nuclear weapons that were based on its territory.

Ukraine's strengthened cooperation with NATO will enhance and deepen the political dialogue between Ukraine and the members of the Alliance on a broad range of security matters, including on nuclear issues. This will contribute to the improvement of the overall security environment in Europe.

NATO and Ukraine note the entry into force of the CFE Flank Document on 15 May 1997. NATO and Ukraine will continue to cooperate on issues of mutual interest such as CFE adaptation. NATO and Ukraine intend to improve the operation of the

CFE treaty in a changing environment and, through that, the security of each state party, irrespective of whether it belongs to a political-military alliance. They share the view that the presence of foreign troops on the territory of a participating state must be in conformity with international law, the freely expressed consent of the host state or a relevant decision of the United Nations Security Council.

Ukraine welcomes the statement by NATO members that “enlarging the Alliance will not require a change in NATO’s current nuclear posture and, therefore, NATO countries have no intention, no plan and no reason to deploy nuclear weapons on the territory of new members nor any need to change any aspect of NATO's nuclear posture or nuclear policy - and do not foresee any future need to do so.”

NATO member States and Ukraine will continue fully to implement all agreements on disarmament, non-proliferation and arms control and confidence-building measures they are part of.

The present Charter takes effect upon its signature.

The present Charter is established in two originals in the English, French and Ukrainian languages, all three texts having equal validity.

PARTNERSHIP FOR PEACE: FRAMEWORK DOCUMENT

Ministerial Meeting of the North Atlantic Council/North Atlantic Cooperation Council,

Further to the invitation extended by the NATO Heads of State and Government at their meeting on 10th/11th January, 1994, the member states of the North Atlantic Alliance and the other states subscribing to this document, resolved to deepen their political and military ties and to contribute further to the strengthening of security within the Euro-Atlantic area, hereby establish, within the framework of the North Atlantic Cooperation Council, this Partnership for Peace.

This Partnership is established as an expression of a joint conviction that stability and security in the Euro-Atlantic area can be achieved only through cooperation and common action. Protection and promotion of fundamental freedoms

and human rights, and safeguarding of freedom, justice, and peace through democracy are shared values fundamental to the Partnership.

In joining the Partnership, the member States of the North Atlantic Alliance and the other States subscribing to this Document recall that they are committed to the preservation of democratic societies, their freedom from coercion and intimidation, and the maintenance of the principles of international law.

They reaffirm their commitment to fulfil in good faith the obligations of the Charter of the United Nations and the principles of the Universal Declaration on Human Rights; specifically, to refrain from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, to respect existing borders and to settle disputes by peaceful means. They also reaffirm their commitment to the Helsinki Final Act and all subsequent CSCE documents and to the fulfilment of the commitments and obligations, they have undertaken in the field of disarmament and arms control.

The other states subscribing to this document will cooperate with the North Atlantic Treaty Organization in pursuing the following objectives:

- facilitation of transparency in national defence planning and budgeting processes;
- ensuring democratic control of defence forces;
- maintenance of the capability and readiness to contribute, subject to constitutional considerations, to operations under the authority of the UN and/or the responsibility of the CSCE;
- the development of cooperative military relations with NATO, for the purpose of joint planning, training, and exercises in order to strengthen their ability to undertake missions in the fields of peacekeeping, search and rescue, humanitarian operations, and others as may subsequently be agreed;
- the development, over the longer term, of forces that are better able to operate with those of the members of the North Atlantic Alliance.

The other subscribing states will provide to the NATO Authorities Presentation Documents identifying the steps they will take to achieve the political goals of the Partnership and the military and other assets that might be used for Partnership activities. NATO will propose a programme of partnership exercises and other activities consistent with the Partnership's objectives. Based on this programme and its Presentation Document, each subscribing state will develop with NATO an individual Partnership Programme.

In preparing and implementing their individual Partnership Programmes, other subscribing states may, at their own expense and in agreement with the Alliance and, as necessary, relevant Belgian authorities, establish their own liaison office with NATO Headquarters in Brussels. This will facilitate their participation in NACC/Partnership meetings and activities, as well as certain others by invitation. They will also make available personnel, assets, facilities and capabilities necessary and appropriate for carrying out the agreed Partnership Programme. NATO will assist them, as appropriate, in formulating and executing their individual Partnership Programmes.

The other subscribing states accept the following understandings:

- those who envisage participation in missions referred to in paragraph 3(d) will, where appropriate, take part in related NATO exercises;
- they will fund their own participation in Partnership activities, and will endeavor otherwise to share the burdens of mounting exercises in which they take part;
- they may send, after appropriate agreement, permanent liaison officers to a separate Partnership Coordination Cell at Mons (Belgium) that would, under the authority of the North Atlantic Council, carry out the military planning necessary to implement the Partnership programmes;
- those participating in planning and military exercises will have access to certain NATO technical data relevant to interoperability;

- building upon the CSCE measures on defence planning, the other subscribing states and NATO countries will exchange information on the steps that have been taken or are being taken to promote transparency in defence planning and budgeting and to ensure the democratic control of armed forces;

- they may participate in a reciprocal exchange of information on defence planning and budgeting which will be developed within the framework of the NACC/Partnership for Peace.

In keeping with their commitment to the objectives of this Partnership for Peace, the members of the North Atlantic Alliance will:

- develop with the other subscribing states a planning and review process to provide a basis for identifying and evaluating forces and capabilities that might be made available by them for multinational training, exercises, and operations in conjunction with Alliance forces;

- promote military and political coordination at NATO Headquarters in order to provide direction and guidance relevant to Partnership activities with the other subscribing states, including planning, training, exercises and the development of doctrine.

NATO will consult with any active participant in the Partnership if that Partner perceives a direct threat to its territorial integrity, political independence, or security.

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

Багатосторонні платформи Східного партнерства

Багатосторонні платформи Східне партнерство (СхП) створені як форуми для обговорення питань, які становлять спільний інтерес для країн-партнерів. Багатостороннє співробітництво в рамках СхП включає інституції ЄС, зацікавлені держави-члени та 6 країн-партнерів – Вірменія, Азербайджан, Білорусь, Грузія, Республіка Молдова та Україна. Таке співробітництво здійснюється на основі чотирьох робочих платформ, підкріплених різноманітними експертними панелями, флагманськими ініціативами та проектами. Засідання у рамках чотирьох тематичних платформ СхП відбуваються на експертному рівні двічі на рік.

ПЛАТФОРМА 1. Демократія, належне урядування та стабільність

Має на меті покращення ключових секторів урядування у таких сферах, як державне управління, державна служба, судова система, управління державними кордонами, боротьба з корупцією, вибори, притулок та міграція, Спільна безпенкова та оборонна політика, цивільний захист, співпраця поліції та боротьба з кіберзлочинністю. Ця платформа спрямована на заохочення до внутрішніх реформ через використання відповідного досвіду учасників багатостороннього співробітництва, або через конкретні та цільові пілотні проекти. Відповідальним державним органом в рамках Платформи №1 є Міністерство юстиції України.

В рамках Платформи №1 діють такі панелі, як Робоча панель з питань співробітництва у сфері СПБО (відповідальний орган – Генеральний штаб збройних сил України), Робоча панель з питань притулку та міграції (відповідальний орган - Державна міграційна служба України), Робоча панель «Реформа державної служби» (відповідальний орган – Національне агентство України з питань державної служби), а також дві флагманські ініціативи – «Інтегроване управління кордонами» (відповідальний орган – Адміністрація Державної прикордонної служби України), та «Попередження, підготовка та запобігання наслідкам природних та техногенних катастроф» (відповідальний орган - Державна служба України з надзвичайних ситуацій).

ПЛАТФОРМА №2 Економічна інтеграція та зближення з політиками ЄС

Східне партнерство сприяє розумному, стійкому та інклюзивному розвитку вільної ринкової економіки в країнах-партнерах. Ця платформа має особливо важливе значення для Грузії, Молдови та України, які підписали угоди про асоціацію, включаючи поглиблену та всеохоплюючу зону вільної торгівлі. У свою чергу для Азербайджану, Білорусі та Вірменії це форум для обговорення економічного та секторального співробітництва з ЄС. Платформа №2 охоплює такі сфери, як торгівля; бізнес-середовище; сучасна, соціальна та екологічна економіка, що сприяє зростанню та зайнятості. Відповідальним державним органом в рамках Платформи №2 є Міністерство економічного розвитку і торгівлі України.

В рамках Платформи №2 діють такі панелі, як Панель з питань торгівлі (відповідальний орган – Міністерство економічного розвитку і торгівлі України), Транспортна панель (відповідальний орган – Міністерство інфраструктури України), Панель з питань охорони навколишнього середовища та боротьби з кліматичними змінами (відповідальний орган – Міністерство екології та природних ресурсів України), Панель з питань статистики (відповідальний орган – Державна служба статистики України), а також флагманська ініціатива «Інструмент сприяння малому та середньому бізнесу» (відповідальний орган – Міністерство економічного розвитку і торгівлі України).

Новою стратегічною флагманською ініціативою стала ініціатива «Гармонізація Електронного ринку ЄС та країн-сусідів СхП», спрямована на конвергенцію цифрових ринків ЄС-СхП (в тому числі спільне використання інфраструктури для електронних телекомунікаційних мереж, електронний підпис та електронне урядування) з допомогою багатосторонніх проєктів, що мають бути імplementовані країнами-учасницями. Цю ініціативу було запропоновано ЄС білоруськими урядовими органами, як таку, що має фінансуватися в рамках фонду програм СхП. Вона була підтримана

європейською стороною. Зазначена флагманська ініціатива офіційно започаткована на Ризькому саміті Східного партнерства (21-22 травня ц.р.).

ПЛАТФОРМА №3 Енергетична безпека

Спрямована на співпрацю в сфері енергетичної безпеки, диверсифікації електроенергії, газових та нафтових інтерконекторів, а також енергоефективності та відновлюваних джерел енергії. Відповідальним державним органом в рамках Платформи №3 є Міністерство енергетики та вугільної промисловості України. Ця платформа включає дві ініціативи-флагмани - «Розвиток регіональних ринків електроенергії, підвищення енергоефективності та використання відновлювальних енергоресурсів» (відповідальний орган - Міністерство енергетики та вугільної промисловості України) та «Управління довкіллям» (відповідальний орган - Міністерство екології та природних ресурсів України).

ПЛАТФОРМА №4 Міжлюдські контакти

Робота цієї платформи сфокусована на студентах, вчителів, науковців, молоді, художників і діячів культури. Ключові цілі – посилення участі країн-партнерів у програмах ЄС з міжнародного співпраці, зміцнення спроможності здійснення реформ, розширення співпраці та обміну хорошою практикою між ЄС та органами освіти і професійної підготовки країн-партнерів, їх вищими навчальними та науковими закладами, молодіжними та культурними організаціями. Відповідальним державним органом в рамках Платформи №4 є Міністерства освіти і науки України.

Робота Платформи №4 доповнює угоди і співробітництво на двосторонньому рівні (наприклад, угоди про асоціацію та відповідні порядки денні), а також низку програм ЄС щодо міжнародного співробітництва у сфері освіти і молоді («Еразмус+»), культури та медіа («Креативна Європа»), досліджень та інновацій («Горизонт 2020» та «Марі Склодовська-Кюрі»). Одна з цілей – інформаційні кампанії для підвищення обізнаності щодо програм співробітництва та можливості, запропоновані країна-партнерам.

LESSON 11. PARTICIPATION OF UKRAINE INTO THE ACTIVITIES OF THE ORGANIZATION FOR SECURITY AND CO-OPERATION IN EUROPE. ON REGIONAL COOPERATION BETWEEN UKRAINE AND THE EU.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

Ukraine is a full participating State of the OSCE since 30 January 1992.

The OSCE traces its origins back to the detente phase of the early 1970s, when the Conference on Security and Cooperation in Europe (CSCE) was created to serve as a multilateral forum for dialogue and negotiation between East and West. Meeting over two years in Helsinki and Geneva, the CSCE reached agreement on the Helsinki Final Act, which was signed on 1 August 1975. This document contained a number of key commitments on politico-military, economic and environmental and human rights issues that became central to the so-called «Helsinki process». It also established fundamental principles (the «Decalogue») governing the behaviour of States towards their citizens, as well as towards each other.

OSCE is a pan-European security body whose 57 participating States span the globe, encompassing three continents – North America, Europe and Asia.

The OSCE is a primary instrument for early warning, conflict prevention, crisis management and post-conflict rehabilitation. Its approach to security is unique in being both comprehensive and co-operative: comprehensive in that it deals with three dimensions of security – the politico-military, the economic and environmental and the human.

The Organization maintains a regular dialogue and co-operation with partner states and a large number of other international, regional and sub-regional organizations. The Mediterranean and Asian Partners of Co-operation comprise 11 states: Algeria, Egypt, Israel, Jordan, Morocco and Tunisia; and Afghanistan, Australia, Japan, the Republic of Korea, and Thailand.

Unanimously adopted by the OSCE Ministerial Meeting in November 2010 decision on Ukraine's chairmanship in the OSCE in 2013 was the recognition of the role of our country in strengthening security and stability in the OSCE area.

Among the main priorities of Ukraine in the OSCE are:

- strengthening the capacity of the OSCE as a platform for political dialogue and an instrument for early warning, conflict prevention, crisis management and conflict resolution and post-conflict reconstruction;
- restoring respect for the fundamental principles of the Russian Federation under the Helsinki Final Act of 1975 and the OSCE commitments as a result of military aggression in Donbass, occupation and annexation of the Crimea and Sevastopol, the condemnation of the abduction and illegal detention of Ukrainian citizens in Russia (N. Savchenko, O. Sentsova and others);
- settlement of the so called frozen «conflicts» in Transnistria (Moldova), South Ossetia (Georgia), Nagorno Karabakh (Azerbaijan);
- strengthen the capacity of the OSCE in combating transnational challenges and threats to security (the fight against terrorism, drug trafficking, organized crime, countering the threats coming from cyberspace);
- further development of the energy security dialogue in the OSCE.

Ukraine also pays special attention to the development of cooperation between the participating States in protecting environment, combating human trafficking, promotion of tolerance and non-discrimination, strengthening freedom of speech.

OSCE Special Monitoring Mission (SMM) to Ukraine

On 21 March 2014, the Permanent Council of OSCE decided to deploy the Special monitoring mission of unarmed civilian observers to Ukraine. The Mission is being deployed following a request to the OSCE by Ukraine's government and was agreed by all 57 OSCE's participating States.

The SMM aim is gather information and report on the security situation, establish and report the facts, especially on specific incidents on the ground, including those concerning alleged violations of fundamental OSCE principles and

commitments as well as to monitor and support respect for human rights and fundamental freedoms and facilitate the dialogue on the ground in order to reduce tensions and promote normalization of the situation.

On 14 of April, 2014 a Memorandum of Understanding between the Government of Ukraine and the Organization for Security and Cooperation in Europe (OSCE) on the deployment of the SMM was signed in Vienna in order to create appropriate conditions for the activities of the SMM in Ukraine.

The SMM plays an important role in monitoring the implementation of all relevant provisions of the Minsk agreements that include the Minsk Protocol of 5 September 2014, the Minsk Memorandum of 19 September 2014 and the Package of Measures for the Implementation of the Minsk agreements of 12 February 2015. These Minsk documents establish the agreed commitments in accordance to which the SMM has to ensure effective monitoring and verification of implementation of the Minsk arrangements, in particular those related to the ceasefire, the withdrawal of heavy weapons and border monitoring.

The mandate of the SMM covers the entire territory of Ukraine within its internationally recognized borders, including the Autonomous Republic of Crimea and the city of Sevastopol.

OSCE Observer Mission at the Russian Checkpoints Gukovo and Donetsk

On 2 of July, 2014 it was agreed that Russia will provide access to the OSCE international observers to monitor Russian checkpoints «Donetsk» and «Gukovo» in accordance with Joint Declaration of the Ministers of Foreign Affairs of Ukraine, France, Germany and the Russian Federation (Berlin Declaration).

On 24 of July 2014, the OSCE decided to deploy an “Observer Mission to the two Russian checkpoints of «Donetsk» and «Gukovo». There will be one Observer Team working 24/7 at each checkpoint at Gukovo and Donetsk.

Paragraph 4 of the Minsk Protocol of 5 September 2014 envisages the OSCE permanent monitoring on the Ukrainian-Russian State border and verification with the creation of security zone in border areas of Ukraine and the Russian Federation.

Full implementation of paragraph 4 of the Minsk protocol is inextricably linked to accomplishing the objectives of establishing a sustainable cease-fire regime and ultimate peaceful resolution of the situation in Donbas.

OSCE Project Co-ordinator in Ukraine (PCU)

The former OSCE Mission in Ukraine was established in August 1994. Its main purpose was to underpin the stabilization processes in Crimea. In 1999, the Mission was closed after full implementation of its mandate. This was the first ever case when an OSCE field operation was closed after successful fulfillment of its tasks.

1 June 1999, with the adoption of the mandate of the OSCE Project Co-ordinator in Ukraine, a new form of co-operation between Ukraine and OSCE was created.

The normative basis of the Co-ordinator's activities consists of its mandate, adopted by the Decision of the OSCE Permanent Council and being extended every six months, and the Memorandum of Understanding between the Government of Ukraine and the OSCE signed on 13 July 1999 and ratified by the Verkhovna Rada of Ukraine on 10 January 2000.

The PCU is tasked with planning, implementation and monitoring of projects involving the OSCE, its institutions and the relevant Ukrainian authorities. These projects, which are approved by the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine, may cover all aspects of OSCE activities and can involve Ukrainian governmental and non-governmental organizations. At present, the Co-ordinator is working on implementation of projects in the following fields:

1. Democratization and good governance: assisting development of the civil society; enhancing election process in Ukraine; promoting national dialogue in Ukraine; providing support to the Government of Ukraine in improving information and communication policies

2. Rule of law and human rights: further strengthening the rule of law in Ukraine; strengthen the capacity of government agencies and NGOs in combating

human trafficking; ensuring gender equality and combating domestic violence; development of administrative justice; improving the quality of legal education in Ukraine; improving the prevention of torture and ill-treatment in Ukraine; enhancement of human rights protection and rule of law in legislative and judicial practice; supporting the development of police reform in Ukraine; support for the national dialogue for reforms, justice and development.

3. Economic, environmental and politico-military projects: increasing the efficiency of the State Border Guard Service of Ukraine; rehabilitation of areas contaminated by explosive remnants of the past wars; enhancing radiological safety and security in Ukraine; environmental inspection and reclamation of the former storage sites of liquid rocket fuel «mélange»; assistance in the process of social adaptation and reintegration of discharged military personnel; improving standards of digital administrative services in Ukraine; countering terrorism and transnational organized crime; preventing money laundering and terrorism financing; enhancing mechanisms for public awareness raising on environmental issues.

Ukraine also cooperates with OSCE institutions, especially with OSCE High Commissioner on National Minorities, the Office for Democratic Institutions and Human Rights and the OSCE Representative on Freedom of the Media.

Cooperation with the OSCE High Commissioner on National Minorities carried out in the context of drafting legislation of Ukraine to protect the rights of formerly deported people and language policy and minority issues in bilateral relations of Ukraine with other countries.

Office for Democratic Institutions and Human Rights (ODIHR), which, among other things, engaged in election observation in OSCE participating States, monitored the electoral process in Ukraine since 1998.

Ukraine also pays special attention to the development of constructive dialogue with the OSCE Representative on Freedom of Speech, Coordinator of OSCE Economic and Environmental areas towards the development of this component of

regional security, as well as with OSCE Special Representative on Combating Trafficking in Human Beings.

The Parliamentary Assembly (PA) of the OSCE – established in April 1991; plenary meetings are held one time in a year with the support of the International Secretariat of the PA, located in Copenhagen (Denmark).

The Baku Declaration of the OSCE Parliamentary Assembly adopted in July 2014 in Baku (Azerbaijan) called for Russia to cancel the annexation of Crimea and Sevastopol and also contains a resolution «Clear, gross and uncorrected violations of Helsinki principles by the Russian Federation» which refers the so-called referendum in the Crimea, held on 16 of March, 2014, to illegitimate and illegal act, whose findings have no legal force.

During the 24th Summer Session of the OSCE PA (5-9 July 2015), the OSCE Parliamentary Assembly member states adopted the Helsinki Declaration, which includes, among others, two resolutions in support of Ukraine «Continuation of clear, gross and uncorrected violations of OSCE commitments and international norms by the Russian Federation» and «Abducted and illegally detained Ukrainian citizens in the Russian Federation».

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

Про регіональне співробітництво між Україною та ЄС

Правова основа співробітництва між Україною та ЄС у сфері регіонального розвитку, регіонального та транскордонного співробітництва

визначена положеннями статті 27 Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС «Транскордонне та регіональне співробітництво».

Співробітництво між Україною та ЄС у сфері регіонального розвитку на сьогодні зосереджено на наступних напрямках:

- Імплементация Меморандуму про взаєморозуміння для встановлення діалогу у сфері регіональної політики;
- Налагодження взаємодії між представниками місцевої та регіональної влади України та ЄС в рамках Комітету регіонів ЄС (КР);
- Реалізація Спільної ініціативи ЄС щодо Криму (призупинена на прохання української сторони);
- Реалізація на регіональному рівні проектів за рахунок фінансових інструментів ЄС (Європейський інструмент сусідства і партнерства) та фінансових установ ЄС (Європейський інвестиційний банк, Європейський банк реконструкції та розвитку);
- Участь в реалізації Пілотної програми регіонального розвитку Східного партнерства (ППРР СхП);
- Участь в реалізації Стратегії ЄС щодо Дунайського регіону (Дунайська стратегія);
- Залучення регіонів України до діяльності європейських регіональних асоціацій, зокрема Асамблеї європейських регіонів (Assembly of European Regions), Ради європейський муніципалітетів та регіонів (Council of European municipalities and regions), Конференції європейських законодавчих асамблей (Conference of European Regional Legislative Assemblies), Асоціації європейських прикордонних регіонів (Association of European Border Regions), Конференції периферійних морських регіонів (Conference of Peripheral Maritime Regions), Конференції президентів регіонів із законодавчими повноваженнями (Conference of President of Regions with legislative power), Європейської асоціації представників місцевого самоврядування гірських регіонів (European

Association of elected representatives from Mountain Areas) та Європейських міст (EUROCITIES).

Співробітництво в рамках Комітету регіонів ЄС. З метою посилення співпраці між регіонами ЄС та регіонами країн ініціативи ЄС «Східне партнерство» (СхП) у травні 2011 року політичним Бюро Комітету регіонів ЄС (КР ЄС) було ухвалено рішення щодо створення Конференції регіональних і місцевих влад СхП (Conference of regional and local authorities for the Eastern Partnership – CORLEAP).

Установче засідання CORLEAP відбулось 8-9 вересня 2011 року в м. Познань (Польща). До складу CORLEAP входять 36 представників (18 представників КР ЄС та 18 представників місцевих та регіональних влад країн СхП: по 3 представника від кожної з 6 країн СхП, у тому числі 3 представника від України).

Підтриманням практичної взаємодії між Україною та CORLEAP опікується Українська асоціація районних та обласних рад.

Крім цього, КР ЄС сприяє реалізації різноманітних програм регіональної співпраці, спрямованих на посилення інституційної спроможності представників регіонів сусідніх країн. Така підтримка здійснюється шляхом проведення різноманітних обмінів, тренінгів, ознайомчих візитів, семінарів, які ініціюються членами КР або регіональними представництвами країн-членів ЄС у Брюсселі.

Водночас КР ЄС забезпечує поширення інформації про соціально-економічний потенціал регіонів країн-учасниць СхП у Брюсселі (шляхом проведенні відповідних презентацій).

З 2011 року в КР ЄС були проведені презентації Автономної Республіки Крим, Вінницької та Дніпропетровської областей.

Щорічно проводиться Відкриті тижні європейських регіонів ((European Open Days Week), які є одним з найбільших щорічних публічних заходів регіонального масштабу в ЄС.

Спільна ініціатива ЄС щодо Криму була офіційно представлена в лютому 2009 року. До реалізації ініціативи долучилися профільні інституції ЄС, а також окремі держави-члени Євросоюзу – Великобританія, Естонія, Литва, Німеччина, Нідерланди, Польща, Угорщина, Фінляндія, Швеція та Чехія.

В рамках Ініціативи сторона ЄС надавала допомогу за наступними напрямками:

- розвиток муніципальної інфраструктури;
- охорона навколишнього середовища;
- розвиток муніципальної інфраструктури;
- покращення адміністративних можливостей місцевих громад та органів місцевої влади;
- відновлення міст, економічний розвиток;
- гендерна рівність;
- охорона навколишнього середовища;
- розвиток громадського суспільства та приватного;
- місцеве урядування;
- підвищення енергоефективності м. Севастополь. 9 лютого 2011 р. було засноване Агентство регіонального розвитку Криму, яке здійснювало загальну координацію проектної діяльності в Криму.

Внаслідок окупації Криму Російською Федерацією імплементація зазначеного проекту за ініціативою української сторони у квітні 2014 року була призупинена, і на адресу Європейської Комісії була направлена пропозиція опрацювати можливість спрямування невикористаних коштів на реалізацію аналогічних заходів поза межами АРК, зокрема, до Херсонської, Одеської та Миколаївської областей.

Реалізація проектів у сфері регіонального розвитку за рахунок фінансових інструментів ЄС. Фінансова допомога ЄС у цьому контексті надається Україні за рахунок коштів Європейського інструменту сусідства та партнерства (ЄІСП) на 2007-2013 рр., період виконання яких було продовжено.

Україна має доступ до трьох програм прикордонного співробітництва (ППС) в рамках ЄІСП: «Угорщина-Словаччина-Румунія-Україна» (бюджет 68,6 млн. євро), «Україна-Польща-Білорусь» (бюджет 186, 2 млн. євро), «Україна-Румунія-Молдова» (бюджет 126, 7 млн. євро), «Чорне море» (бюджет 21, 3 млн. євро).

Зазначені ППС охоплюють Волинську, Закарпатську, Івано-Франківську, Одеську, Львівську, Рівненську, Тернопільську та Чернівецьку області України, а також АРК.

Загальна координація роботи здійснюється Міністерством економіки і торгівлі України.

Наразі триває робота щодо започаткування аналогічних програм на наступний програмний цикл.

LESSON 12. COOPERATION WITHIN THE FRAMEWORK OF THE BLACK SEA ECONOMIC COOPERATION (BSEC). COOPERATION WITH EUROPOL.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

On 25 June 1992 the Heads of State and Government of eleven countries: Albania, Armenia, Azerbaijan, Bulgaria, Georgia, Greece, Moldova, Romania, Russia, Turkey and Ukraine signed in Istanbul the Summit Declaration and the Bosphorus Statement that defined the scope of the Organization.

The BSEC's Charter was signed on 5 June 1998 during the Yalta summit of the Heads of State and Government, and entered into force on 1 May 1999. Thereby BSEC acquired international legal identity and was transformed into a full-fledged regional economic organization: Organization of the Black Sea Economic Cooperation. With the accession of Serbia and Montenegro in April 2004, the Organization's Member States increased to twelve.

According to the BSEC's Charter and the Istanbul Summit Declaration the main priority of the Organization is creating a unique and promising model of multilateral political and economic cooperation aimed at fostering interaction and harmony among the Member States, as well as ensuring peace, stability and prosperity encouraging friendly and good-neighborly relations in the Black Sea region.

The main BSEC statutory documents defined the priorities of sectoral cooperation in different fields directed at the achievement of concrete results. In the area of sectoral cooperation BSEC concentrates its efforts on the activities in following spheres: trade and economic development; banking and finance; communications ; energy; transport; agriculture and agro-industry; health care and pharmaceuticals; environmental protection; tourism; science and technology; exchange of statistical data and economic information; collaboration between customs and other border authorities; human contacts; combating organized crime, illicit trafficking of drugs, weapons and radioactive materials, all acts of terrorism and illegal migration, or in any other related area.

The Chairmanship in BSEC is held by one of the Member States, as a rule, for half year term, based on the principle of rotation in accordance with the names of the Member States in the order of Latin alphabet. The Chairman-in-office is the Minister of Foreign Affairs who coordinates all activities carried out within the framework of the BSEC and ensures the proper conduct of the BSEC proceedings as well as the implementation of the Resolutions and Decisions adopted. Should the Chairmanship be waived by a Member State, it will be assumed by the next Member State in line.

The principal regular decision making organ of the BSEC is the Council, that in the framework of the BSEC objectives decides on all issues pertaining to the functioning of the BSEC; considers all matters submitted by the Subsidiary Organs and to take accordingly appropriate decisions; takes the decisions on membership and observer status; adopts and modify the Rules of Procedure; establishes Subsidiary

Organs within the BSEC, assigns tasks to them, defines, modifies or terminates their mandates ect.

The Committee of Senior Officials, representing the Ministers of Foreign Affairs of the Member States and acting on their behalf, is entrusted with the following competencies: reviews activities of the Subsidiary Organs, evaluates the implementation of decisions and recommendations of the Council and elaborates recommendations and proposals to be presented to the Council; considers issues related to coordination and cooperation with BSEC related bodies, informs the Council about these issues and works out, if necessary, pertinent recommendations and proposals; studies organizational aspects of the BSEC activities, participates in the elaboration of preliminary calendar of events, takes decisions on relevant matters except the issues under the competence of the Council and the Chairman-in-office; submits to the Council for approval the annual budget of the BSEC; nominates experts to a specialized sub-group for carrying out the budget auditing.

The BSEC Subsidiary Organs are the Working groups that meet regularly to define and discuss the concrete directions of the sectoral cooperation.

The Secretarial services of the BSEC are carried out by the Permanent International Secretariat that is located in Istanbul, Republic of Turkey. The Secretariat is functioning under the authority of the Chairman-in-office of the BSEC, which is executed by the Secretary General.

Within the BSEC's system works the "Troika System" that convenes at the appropriate level in order to exchange views on current and prospective activities of the BSEC and on its relations with other international organizations and institutions upon request of the Chairman-in-office.

A number of documents on regional cooperation are signed within the Organization: Agreement among the Governments of the BSEC Participating States on collaboration in emergency assistance and emergency response to natural and man-made disasters; Agreement on cooperation in combating crime, in particular in its organized forms; Memorandum of understanding on facilitation of road transport

of goods in the BSEC region; Memorandum of Understanding on facilitation of road transport of goods in the BSEC Region; Agreement on simplification of visa procedures for the businesspeople; Agreement on simplification of visa procedures for professional lorry drivers.

The organization established cooperation with other international and regional organizations and initiatives. Thus, on October 1999 the Observer status in the UN General Assembly was granted to BSEC.

Evidence of interest in the BSEC is the number of countries and institutions cooperating with the Organization within the framework of the respective agreements or have Observer status. Among them - the Energy Charter Secretariat, the European Commission, the Commission for the Protection of the Black Sea Against Pollution, and countries such as the United States, Austria, Germany, France, Poland, Slovakia, Croatia, Czech Republic, Italy, Belarus, Egypt, Israel, Tunisia and other . A number of international non-governmental organizations and countries have status in the BSEC sectoral dialogue partner.

The latest Chairmanship of Ukraine in the Organization of the Black Sea Economic Cooperation lasted from 1 January till 30 June 2013.

The main priorities of the Ukrainian Chairmanship were: promotion of development of multilateral economic cooperation in the BSEC Region; practical implementation of the previously adopted decisions and concluded agreements; enforcement of the BSEC project oriented approach through implementation of the projects and programs of regional dimension (e.g. Development of the Black Sea Ring Highway and Motorways of the Sea); preparation of multilateral document on regional multimodal transport; direction of BSEC's efforts at the disclosure and elimination of the barriers in mutual trade, harmonization of the customs and trade regimes on the basis of the WTO; strengthening of the Organization's financial capability; promotion of the BSEC activities in the sphere of environmental protection, touristic sphere etc.

Twenty meetings of the Steering Committees, Working groups (special expert groups) were held during the Ukrainian Chairmanship, as well as three Ministerial meetings.

On 1 July 2015 started the Chairmanship of Romania that set up the following priorities: deepening cooperation between BSEC and EU, further promotion of the BSEC project oriented approach, reforming and higher efficiency of the BSEC activities.

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

Співробітництво з Європолом

Європейський поліцейський офіс (Європол) – правоохоронна інституція Європейського Союзу, до сфери повноважень якої належать боротьба транснаціональною злочинністю, торгівлею людьми, нелегальною міграцією, тероризм, незаконною торгівлею автотранспортом, розповсюдженням порнографії, виготовленням фальшивих грошей та інших платіжних засобів, відмиванням грошей, кіберзлочинами.

4 грудня 2009 р. у м. Київ під час саміту Україна – ЄС була підписана Угода між Україною та Європолом про стратегічне співробітництво.

Цей документ покликаний сприяти координації зусиль держав-членів ЄС та України в запобіганні і протидії будь-яким формам міжнародної злочинності, проявам терористичних загроз, торгівлі людьми, наркотиками та іншими психотропними речовинами, нелегальній міграції.

Зазначена робота здійснюється у безпосередній взаємодії між Міністерством внутрішніх справ України та Секретаріатом Європолу.

З Європолем також досягнуто домовленості щодо укладення Угоди про оперативне співробітництво, яка покликана поглибити відповідну взаємодію сторін. Угода зокрема передбачає налагодження співробітництва між Україною та Європолем з метою підтримки держав-членів Європейського Союзу в попередженні і боротьбі з організованою злочинністю, тероризмом та іншими формами міжнародної злочинності, зокрема шляхом обміну інформацією між Україною та Європолем.

Наразі сторони проводять переговори щодо проекту Угоди про оперативне співробітництво між Україною та Європолем.

11 березня 2015 р. у м. Київ, Європол – 19 березня 2015 р. у м. Гаага підписано Меморандум про взаєморозуміння між Україною та Європолем щодо встановлення захищеної лінії зв'язку. Це дасть можливість здійснювати обмін інформацією між Україною та країнами-членами ЄС через Європол в режимі реального часу та сприятиме поглибленню практичної взаємодії з інституціями ЄС та сприятиме зусиллям держави у боротьбі з транскордонною злочинністю на національному та міжнародному рівнях.

LESSON 13. UKRAINIANS WORLDWIDE. TRADE AND ECONOMIC COOPERATION BETWEEN UKRAINE AND THE EU.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

According to the Article 12 of the Constitution of Ukraine, the State takes care of the national-cultural and language needs of Worldwide Ukrainians. The software of the national-cultural and language needs of Worldwide Ukrainians and protecting their rights as national minorities in other states is an integral part of Ukraine's foreign policy.

Among the countries where the Ukrainian communities are numerous there are:

- Canada – 1 209 085,
- the USA – 89 2992 (more than 1,5 million by unofficial statistics:),
- Russian Federation – 1,93 million (10 million by unofficial statistics),
- Brazil – 500 thousand,
- Kazakhstan – 333 thousand,
- Moldova – 477 thousand,
- Argentina – 250-300 thousand,
- Belarus – 159 thousand,
- Germany – 123,3 thousand,
- Uzbekistan – about 87 thousand,
- Romania – 51,7 thousand,
- Latvia – 45,69 thousand,
- Poland – 49 thousand,
- the UK – about 30 thousand by unofficial statistics,
- Azerbaijan – 29 thousand (not more than 15 thousand by unofficial statistics),
- Estonia – 22 thousand,
- France – about 30 thousand,
- Kyrgyzstan – 22,9 thousand,
- Turkmenistan – 23 thousand (not more than 14 thousand by unofficial statistics),
- Czech Republic – more than 22 thousand,
- Lithuania – 22 thousand,
- Serbia and Montenegro – more than 20 thousand,
- Australia – 38,8 thousand,
- Austria – about 12 thousand,
- Slovakia – 7,43 thousand,
- Paraguay – 10-12 thousand,
- Georgia – 7 thousand,

- Hungary – over 8 thousand,
- Bosnia and Herzegovina – about 5 thousand,
- Croatia – 4 thousand,
- Tajikistan – more than 3 thousand,
- Bulgaria – 1,8 thousand,
- Armenia – 1,6 thousand,
- Chili – about 1 thousand.

the same time, a large number of Ukrainian citizens – representatives of the Ukrainian portion at the temporary labor migration, market are concentrated in Spain (86 thousand), Portugal (about 42 thousand), Greece (more than 32 thousand) and other countries.

The Ukrainian World Congress (UWC) is an authoritative international Ukrainian organization, which brings together non-governmental organizations of foreign Ukrainians from more than 30 countries.

There are also other International Ukrainian associations, organizations that reflect the interests of the Ukrainians living abroad they are: the European Congress of Ukraine, which represents Ukrainian communities in 23 countries (mostly in Central and Eastern Europe), the World Federation of Ukrainian Women Organizations as well as the World Federation of Ukrainian Lemko Associations.

In accordance with the Law of Ukraine «On Worldwide Ukrainians» the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine ensures cooperation with Worldwide Ukrainians and promotes the software of their national-cultural, educational and language needs, in particular within the framework of the budget program 1401110 «Financial support for the ensuring of the international positive image of Ukraine, the ensuring of the activities of the Ukrainian institute, measures to support relations with Worldwide Ukrainians».

The Article 9 of the Law of Ukraine «On Ukrainians Worldwide» defines the rights, freedoms and duties of Worldwide Ukrainians.

On the activities on the National Commission for matters concerning Ukrainians worldwide, which functions at the Cabinet of Ministers of Ukraine

The National Commission for matters concerning Ukrainians worldwide, which functions at the Cabinet of Ministers of Ukraine was created in accordance with the Article 2 of the Law of Ukraine «On Worldwide Ukrainians», the act of the Cabinet of Ministers of Ukraine №1024 of August 10, 2004 and the act of the Cabinet of Ministers of Ukraine №1531 of November 17, 2004.

The Commission consists of the representatives of the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine, Administration of the President of Ukraine, Secretariat of the Cabinet of Ministers of Ukraine, Ministry of Education and Science of Ukraine, Ministry of Finance of Ukraine, Ministry of Culture of Ukraine, State Migration Service of Ukraine, State Border Service of Ukraine, State Committee for television and radio broadcasting of Ukraine, National Academy of Sciences of Ukraine, Ukrainian World Coordinating Council, *Ukraine-World Society* and members of the Parliament of Ukraine (upon their consent).

The Commission meetings are usually been held once a quarter in the premises of the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine. The Commission mentioned is in charge of granting the legal status of Ukrainians living abroad upon the receipt of the corresponding Applications submitted to the said Commission via the embassies and consular offices of Ukraine or directly to the Ministry of Foreign Affairs and its representative offices in Ukraine.

Following the Commission's decisions, Ukrainians living abroad receive standard form certificates. The completion of the procedure requires a registration fee payment equivalent to \$10 (amount of payment and its order was set by the act of the Cabinet of Ministers of Ukraine №1531 of November 17, 2004).

The procedure of acquiring and issuing the Certificate of Ukrainian living abroad is regulated by the Law of Ukraine On Ukrainians Worldwide; Act of the Cabinet of Ministers of Ukraine №1531 of November 17, 2004 On Approving the Procedure of acquiring and issuing the Certificate of Ukrainian living abroad; Act of

the Cabinet of Ministers of Ukraine №1024 of August 10, 2004 On establishment of the National Commission for Worldwide Ukrainians' Matters.

List of obligatory documents to acquire the Certificate of Ukrainian living abroad

1. APPLICATION FORM (filled in Ukrainian) stating the intention of a person to acquire the status of the Ukrainian living abroad. The applicant's address and phone number should be provided along with the requested information.

2. Passport document or a valid ID (along with the copies of the documents enclosed).

3. Documents attesting Ukrainian ethnic origin or the fact that the person was born in Ukraine, with enclosed copies (birth certificate of the applicant or his/her relatives, documents certifying the applicant's Ukrainian residence and in case of need, other documents).

The set of the documents might be extended by the petition lodged by any NGO of Ukrainians living abroad, to which the applicant is affiliated.

Documents delivered to the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine by post, but which are not appropriately certified, will be deemed invalid and as those that cannot be submitted for consideration of the National Commission for Matters Concerning Ukrainians Worldwide.

4. Two color photos (3x4 cm).

5. Original receipt confirming the payment of the amount equivalent to 10 US dollars.

The fee for issuing the Certificate of Ukrainian living abroad shall be charged in the currency of the applicant's residence country in the amount equivalent to 10 US dollars.

Details for the payment of the fee for issuing the Certificate of Ukrainian living abroad:

• Payee (beneficiary): **THE STATE TREASURY SERVICE OF UKRAINE, Ukraine, 01601, Kyiv, 6 Bastionna str.);**

- Treasury code: **37567646**;
- Payee's foreign currency account: **25133012855000**;
- Payee's bank (beneficiary bank): **JSC «THE STATE EXPORT-IMPORT BANK OF UKRAINE», Kyiv, Ukraine**);
- SWIFT: **EXBSUAUX**;
- Bank code: **322313**.

Drawing up a bank transfer order, a budget revenue classification code should be specified in the field «Purpose of payment», with the Ukrainian text of the purpose of payment written in Latin letters.

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

Торговельно-економічне співробітництво

У 2014 р. Євросоюз став головним торговельним партнером України. Обсяг торгівлі товарами та послугами між Україною та ЄС становив 44 297,4 млн дол. США або 35,8% від загального обсягу торгівлі України. Експорт товарів та послуг до країн ЄС за згаданий період дорівнює 20 302,1 млн дол. США або 31,8% від загального обсягу експорту товарів та послуг України. В свою чергу, обсяг імпорту з країн ЄС сформувався у обсязі 23 995,3 млн дол. США або 40,0% від загального обсягу імпорту в Україну.

У двосторонній торгівлі між Україною та Євросоюзом залишалось негативне сальдо, яке зменшилось у порівнянні з 2013 роком на 7 117,4 млн дол. США та склалося у розмірі 3 693,2 млн дол. США.

З боку держав-членів ЄС основними торговельними партнерами України у 2014 р. стали ФРН (17,9%), Польща (13,5%), Італія (9,3%), Угорщина (7,0%), Великобританія (5,8%), Нідерланди (5,1%).

Основні товарні групи українського експорту до ЄС у 2014 р були: чорні метали, зернові культури, електричні машини і устаткування, руди, шлаки та зола, енергетичні матеріали, насіння і плоди олійних рослин.

Основні товарні групи українського імпорту з країн ЄС: енергетичні матеріали, нафта та продукти її перегонки, котли, машини, апарати і механічні пристрої, фармацевтична продукція, полімерні матеріали, пластмаси, електричні машини і устаткування, наземні транспортні засоби, крім залізничних, папір та картон.

Обсяг торгівлі послугами між Україною та ЄС у 2014 році склався в обсязі 6 834,7 млн дол. США або 40,3% від загального обсягу торгівлі послугами України. Експорт послуг до країн ЄС за підсумками згаданого періоду становить 3889,0 млн дол. США або 34,5% від загального обсягу постачання українських послуг. В свою чергу, обсяг імпорту послуг з країн ЄС за згаданий період сформувався у розмірі 2945,8 млн дол. США або 51,9% від загального імпорту послуг в Україну.

Основними партнерами України в Євросоюзі у торгівлі послугами в 2014 р. стали Великобританія (19,4%), ФРН (16,5%), Кіпр (13,8%), Нідерланди (6,0), Австрія (5,2%), Польща (5,0%). Основна частка українського експорту послуг припадала на ФРН (16,5%), Великобританію (16,5%), Кіпр (11,6%), Нідерланди (7,3), Польща (5,1%), Австрія (5,1%). Серед послуг, наданих країнам ЄС, скоротилися обсяги транспортних послуг на 171,2 млн дол. США, ділових – на 135,2 млн дол. США, пов'язаних з подорожами, – на 32,1 млн дол. США, пов'язаних з фінансовою діяльністю, – на 24,7 млн дол. США. Натомість зросли обсяги послуг у сфері телекомунікації, комп'ютерних та інформаційних послуг на 113,9 млн дол.

Головними імпортерами послуг з ЄС стали Великобританія (23,3%), Кіпр (16,6%), ФРН (16,4%), Австрія (5,4%), Польща (4,9%), Нідерланди (4,3%). Серед послуг, одержаних від країн ЄС, скоротилися обсяги роялті та інших послуг, пов'язаних з використанням інтелектуальної власності, – на 405,2 млн дол. США, ділових – на 315,9 млн дол. США, у сфері телекомунікації, комп'ютерних та інформаційних – на 181,3 млн дол. США, транспортних – на 129,4 млн дол. США. Натомість зросли обсяги послуг, пов'язаних з подорожами, на 55,4 млн дол. США.

У двосторонній торгівлі послугами між Україною та ЄС констатовано продовжує позитивне сальдо, яке збільшилось у порівнянні з 2013 р. на 959,5 млн дол. США та склалося у розмірі 943,2 млн дол. США.

Автономні торговельні преференції

З квітня 2014 р. Євросоюзом в односторонньому порядку було запроваджено режим автономних торговельних преференцій на товари, що походять з України. Пільговий торговельний режим є складовою розширеного пакету економічної та фінансової допомоги ЄС Україні.

Відповідний Регламент Європейського Парламенту та Ради ЄС № 374/2014 від 16.04.2014 р. про скасування або зниження мит на товари, що походять з України набув чинності з 23 квітня 2014 р.

Автономні торговельні преференції передбачають:

- скасування ввізних мит на 94,7% від усього обсягу промислових товарів та на 83,4% сільськогосподарських товарів та продуктів харчування;
- застосування нульових тарифних квот на ряд товарів агропромислового комплексу.

Додатком II до Регламенту встановлено перелік товарів і обсяги квот, отримання яких відбувається за принципом «first come – first served» у відповідності до статей 308a, 308b та 308c Регламенту ЄК № 2454/93 від 2.07.1993 р., яким встановлені положення щодо імплементації Митного кодексу Співтовариства (Регламент Ради № 2913/92).

Додатком III до Регламенту встановлено перелік товарів і обсяги квот, адміністрування яких відбувається шляхом ліцензування імпортерів (економічних операторів держав-членів ЄС) з боку компетентних органів держав-членів ЄС та за загальної координації з боку ГД ЄК «Аграрні питання та розвиток сільської місцевості». Деталізовані процедури ліцензування при застосуванні квот на яловичину, свинину, м'ясо свійської птиці, яйця та альбуміни, молочну продукцію, зернові встановлені відповідними імплементаційними регламентами Європейської Комісії №№ 411/2014, 412/2014, 413/2014, 414/2014, 415/2014 та 416/2014 від 23.04.2014 р.

За основу рівнів введення торгових преференцій були взяті домовленості щодо лібералізації доступу до ринку ЄС в рамках Угоди про асоціацію між Україною та ЄС у перший рік дії режиму вільної торгівлі між сторонами.

Підставою для отримання торговельних преференцій є наявність преференційного сертифікату походження товару форми EUR.1, що видається уповноваженими органами України (на даний час – територіальними підрозділами ТПП України).

LESSON 14. CONSULAR SERVICES.

INVESTMENT COOPERATION BETWEEN UKRAINE AND THE EU.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

Apostille

Certification of public documents

The Convention, abolishing the requirement of consular legalization for foreign public documents came into force for Ukraine on December 22, 2003.

The present Convention shall apply to public documents which have been executed in the territory of one contracting State and which have to be produced in the territory of another contracting State. Special certification called «Apostille» is affixed to these documents.

Documents completed with an apostille certification must be submitted directly to a member nation to the Convention without any further action or certification (consular legalization).

The present Convention shall not apply to:

1. documents executed by diplomatic or consular agents;
2. administrative documents dealing directly with commercial or customs operations.

According to the Instruction of the Cabinet of Ministers of Ukraine «On Authorization for Apostille certification for public documents» an apostille for the documents issued in Ukraine is placed by:

- the Ministry of Education and Science, Youth and Sport of Ukraine – for public documents issued by the educational institutions, state bodies, enterprises, offices and organizations in the field of education and science.
- the Ministry of Justice of Ukraine – for documents issued by the judicial bodies and courts and also for the documents issued by the public notaries in Ukraine.
- the State Register Service of Ukraine – for documents issued by this Service and its structural divisions of regional bodies of the Ministry of Justice which provides the realization of State Register Service powers.
- the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine – for all other types of documents.

Apostille is placed to:

- documents issued by a state court of Ukraine;
- for the documents issued by the prosecutors' offices, judicial bodies of Ukraine;
- administrative documents;
- for the documents on education and academic status;
- documents executed before a notary public;

official certificates which are placed on documents signed by persons in their private capacity, such as official certificates recording the registration of a document or the

fact that it was in existence on a certain date and official and notarial authentications of signatures.

Terms for submission to place apostille on the documents is **up to 5 working days**. In case the documents are submitted by its owner, apostille is placed in the same day. In case submission of documents is made by a different person from the owner, they will be released on the second working day.

Terms for submission to place apostille can be prolonged **up to 20 days** in case of necessity to get additional information to determine whether to place apostille. The exact terms will be told by the officer to the applicant during reception time, needed for accepting the documents.

Acceptance and processing of the documents to place apostille is prepared every working day by Apostille and obtaining of Documents Division of the Directorate General for Consular Service from 9 till 12:00; release of documents 16:00 - 17:00 (on Fridays 16:00 - 16:30).

The updated information on the list of Member-states to the Convention is placed at the website of the Hague Conference on International Private Law.

Consular fees for apostille certification shall be paid directly in the bank office located in the Ministry of Foreign Affairs, upon documents subjects to legalization have been handed in:

- **51UAH** for documents of private persons;
- **85 UAH** for documents of legal entities.

Please apply for the information on apostille certification to:

The Ministry of Foreign Affairs of Ukraine:Postal address: 2, Velyka Zhytomyrska str., Kyiv, 01018 (2-d entrance hall of the Diplomatic Academy) **Phone/fax:**+38(044)238-16-69E-

mail: cons_vld@mfa.gov.ua, **Web:** www.mfa.gov.ua

Legalization

Instruction for the legalization of documents by the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine

1. The Department of Consular Service of the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine pursuant to the Vienna Convention on Consular Relations (1963), the Consular Statute of Ukraine, approved by Decree of the President of Ukraine 127/94, conducts legalization of documents issued by official bodies of Ukraine directed for circulation abroad.

2. The Department of Consular Service legalizes the following documents:

original public documents of new Ukrainian sample, issued by authorities registering acts of civil state, certified by regional Department of the Ministry of Justice in the region (oblast') of their issuance; Department of Justice in the Autonomous Republic of the Crimea; Municipal Departments of Justice in Kyiv and Sevastopol; Central and Livoberezhnyi Authorities registering acts of civil state.

original documents of education (diplomas, certificates of degree etc.) of international sample shall be legalized if the application letter of the Higher Educational Institution issuing such document is provided. This letter should be certified by the Ministry supervising such Institution.

copies, translations and other documents, certified or issued by State notaries. These documents should be certified by the Ministry of Justice of Ukraine.

Upon legalization by the Department of Consular Service, public documents should be certified by diplomatic mission or consular post of the State wherein they will be used.

3. Public documents, executed in a foreign State, could be legalized by the Department of Consular Service of the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine after being certified by the Ministry of Foreign Affairs of the State (or other body authorized to certify the documents designated for use abroad) from which they emanate and by a Consular Post of such State, representing this State in Ukraine.

4. Documents belonging to natural persons (citizens) shall be accepted for legalization only if a passport or any other document identifying person is provided; as far as the legalization of documents certifying marital status is concerned, a national passport is required. When handing in documents for legalization belonging

to or written out for another person, an applicant should present notaries letter of attorney issued by the owner of these documents. A letter of attorney, issued by competent bodies of foreign State should be certified in Ukrainian Consulate in this State.

5. Documents of legal entities shall be accepted if the application letter on a letterhead with a requisite and a seal of the enterprise is provided. Such application letter must contain: a list of documents, purpose for legalization of documents, information about a person authorized to hand in documents. Where necessary the Department of Consular Service may require other (additional) documents to ascertain the facts indicated in documents subject to legalization.

6. All citizens handing in their documents for consular legalization shall fill in an application form.

7. Consular fees for legalization on normal procedure (**5 working days or more**) shall be paid directly in the bank office located in the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine, upon documents subjects to legalization have been handed in:

- **51 UAH** for documents of private persons;
- **170 UAH** for documents of legal entities.

In case of legalization on urgent procedure (**up to 5 working days**) the double consular fee is to be paid.

8. Opening hours of Apostille, Legalization and Obtaining Documents Division of the Directorate General for Consular Service:

acceptance of documents – 9.00-12.00; release of documents – 16.00-17.00 all working days (On Fridays –16.00-16.30);

Address of Department of Consular Service of the Ministry of Foreign Affairs: 2, Velyka Zhytomyrska St., Kyiv, 01018; (2-d entrance hall of the DiplomaticAcademy).

Telephone number for other inquiries: +38 (044) 238-16-69; Fax: +38 (044) 238-16-69

9. The rules of consular legalization in foreign Consular Posts based in Ukraine may be obtained only in these Consular Posts.

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

Інвестиційне співробітництво

Прямі іноземні інвестиції

Обсяг залучених з початку інвестування прямих іноземних інвестицій (акціонерного капіталу) в економіку України на 31 грудня 2014 р. становив 45916,0 млн дол. США (в розрахунку на одну особу населення складає 1072,0 дол США).

Із країн ЄС із початку інвестування внесено 35575,5 млн дол. США інвестицій (77,5% загального обсягу акціонерного капіталу). У 2014 р. в економіку України інвесторами з ЄС вкладено 1810,3 млн дол. США прямих інвестицій. Зменшення капіталу за цей період становить мінус 10 146,2 млн дол. США, (у т. ч. за рахунок курсової різниці – мінус 9379,9 млн дол. США).

Загальний обсяг прямих іноземних інвестицій з країн-членів Європейського Союзу станом на 01.04.2015 склав 38 966,3 млн дол. США, що становить 79,3% від загального обсягу прямих іноземних інвестицій, здійснених країнами світу в українську економіку.

Основні країни-інвестори:

- Кіпр – 15 795,8 млн дол. США, (40,5% від загального обсягу інвестицій з країн ЄС);
- Німеччина – 5 914,1 млн дол. США (15,2%);

- Нідерланди – 5 529,5 млн дол. США (14,2%);
- Австрія – 2 736,7 млн дол. США (7,0%).

Кіпр, Німеччина, Нідерланди та Австрія є не лише найбільшими інвесторами серед країн ЄС, але входять і до десяти країн світу, що здійснюють найбільші за обсягами інвестиції в Україну, відповідно займають перше, друге, третє та четверте місця.

Найбільший приріст прямих іноземних інвестицій в економіку України з країн ЄС за період з 1.04.2014 по 1.04.2015 становить: 187,2 млн дол. США з Польщі; 138,1 млн дол. США з Естонії; 82,7 млн дол. США з Люксембургу.

Одним з основним форматів інвестиційного співробітництва між Україною та ЄС є взаємодія з Європейським інвестиційним банком (далі – ЄІБ). Пріоритетними сферами кредитної діяльності ЄІБ в Україні є модернізація транспортної та енергетичної інфраструктури, підвищення рівня енергоефективності економіки України, зміцнення рівня захисту навколишнього середовища, реформування системи освіти, а також кредитна підтримка приватного ділового сектору України.

З квітня 2015 р. в Україні реалізується проект «Надзвичайна кредитна програма для України», який передбачає фінансування відновлення муніципальної інфраструктури територій, постраждалих в наслідок військових дій і перебувають під контролем української сторони (сума позики – 200 млн євро).

15 липня 2015 р. Верховна Рада України ратифікувала підписані в грудні 2014 р. з ЄІБ фінансові угоди щодо модернізації магістрального газопроводу «Уренгой – Помари – Ужгород» (сума позики – 150 млн євро) та проекту «Основний кредит для малих і середніх підприємств і компаній із середнім рівнем капіталізації» (сума позики – 400 млн євро).

Стан залучення та використання зовнішньої допомоги Європейського Союзу

В рамках співробітництва між Україною та Європейським Союзом, Сторонами у 2013 та 2014 роках відповідно було укладено міжнародні договори щодо надання Україні макрофінансової (кредитної) допомоги ЄС:

1. Меморандум про взаєморозуміння між Україною та ЄС і Кредитну угоду між Україною як Позичальником, НБУ як Агентом позичальника та ЄС як Кредитором щодо надання Україні макрофінансової допомоги ЄС у розмірі до 610 мільйонів євро (100 + 260 + 250 млн. євро) – МФД I;

2. Меморандум про взаєморозуміння між Україною та ЄС і Кредитну угоду між Україною як Позичальником, НБУ як Агентом Позичальника та ЄС як Кредитором щодо отримання Україною макрофінансової допомоги ЄС у розмірі до 1 мільярда євро (500 + 500 млн євро) (МФД-II).

Зазначені договори було ратифіковано відповідно Законами України від 4 березня 2014 р. № 848-VII та від 20 травня 2014 р. № 1277-VII.

За результатами проведення відповідного комплексу заходів Україною вже отримано усі заплановані кошти:

- 1,360 млрд євро у 2014 р.
- 250 млн євро у 2015 р.

В рамках двостороннього співробітництва між Україною та Європейським Союзом, Європейською Стороною було прийнято рішення щодо надання Україні додаткової макрофінансової (кредитної) допомоги у розмірі до 1,8 млрд євро (далі – МФД III).

Інструментом надання макрофінансової допомоги ЄС є Меморандум про взаєморозуміння та Кредитна Угода між Україною, НБУ та ЄС, які було підписано 22 травня 2015 р. в рамках Саміту «Східного партнерства» у Ризі та ратифіковано Законом України №538-VIII від 18 червня 2015 р.

Меморандумом визначено, що метою зазначеної допомоги є зменшення зовнішнього фінансового тиску на Україну, поліпшення її платіжного балансу

та забезпечення бюджетних потреб, а також підсилення її позиції за валютними резервами.

Детальні умови фінансування, які найкращим чином відповідають потребам України, визначатимуться спільно українською та європейською сторонами за результатами консультацій. Після таких консультацій українська сторона направлятиме запит на надання траншу, визначаючи основні бажані умови.

Транші допомоги в рамках МФД ІІІ будуть розподілені рівномірно, по 600 млн євро кожний.

У липні 2015 р. Україна отримала перший транш від ЄС в рамках МФД ІІІ у розмірі 600 млн. євро. Очікується, що другий платіж у розмірі 600 млн. євро надійде наприкінці 2015 р.

LESSON 15. MINISTRY FOR FOREIGN AFFAIRES: MISSION AND STRATEGY, HISTORY. PASSPORT OF A CITIZEN OF UKRAINE TO TRAVEL ABROAD.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

The Mission of the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine is to represent and protect the interests of Ukraine in the international arena and to facilitate a favorable international environment for the development and realization of the potential of Ukraine, its society and citizens.

The MFA's primary goals and functions are determined by the Regulation on the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine:

- development and implementation of the state policy in the field of foreign relations,
- providing by diplomatic means and methods protection of sovereignty and security, territorial integrity and inviolability of the borders of Ukraine, restoration of the territorial integrity within the internationally recognized borders,

- participation in the state's policy-making process and its further implementation, aimed at European and Euro-Atlantic integration of Ukraine,
- development of cooperation with foreign states and international organizations,
- coordination of the state institutions' activities to ensure realization of the single foreign policy of Ukraine.

The activities of the Ministry are guided by foreign policy priorities, which are established by the President of Ukraine, basic legislation in the field of external affairs and by the Action Program of the Cabinet of Ministers of Ukraine.

The strategic priorities for the MFA's activities are as follows:

- consolidating international efforts aimed at countering Russia's ongoing armed aggression against Ukraine and securing unwavering international support for Ukraine on the restoration of her sovereignty and territorial integrity;
- promoting cooperation with key international partners;
- developing partnerships and a good neighbor policy with neighboring countries;
- protecting the rights and interests of Ukrainian citizens and legal entities of Ukraine abroad;
- supporting Ukrainian businesses abroad and attracting foreign direct investment (FDI);
- facilitating cooperation with the Ukrainian diaspora overseas and strengthening their rights in Ukraine;
- strengthening the international credibility of Ukraine, improving the country's profile and attractiveness on the world stage and overcoming distorted and outdated stereotypes through the means of public and cultural diplomacy.

HISTORY AND TRADITIONS OF THE FOREIGN POLICY SERVICE OF UKRAINE

Foreign policy service of Ukraine has long traditions, based first and foremost on the diplomatic experience of Kyivan Rus' - Ukraine.

However, the roots of Ukrainian diplomacy go much deeper. They should be traced in the Byzantine and Roman traditions forming the cornerstone of all modern European states.

The Old Rus'- Ukrainian state maintained close ties with Byzantium, the Holy See, the German Empire, Poland, Hungary, France, Scandinavian states.

During the reign of Prince Yaroslav the Wise (1019 – 1054), who was Volodymyr Svyatoslavovych's son, the international relations intensified greatly.

He actively used a method of dynastic marriages that was widely spread in the medieval period. Yaroslav's son Vsevolod married the daughter of Byzantine Emperor Constantine IX Monomakh. One of Yaroslav's daughters, Anna, married French King Henry I. Her sister Yelyzaveta became the wife of Norwegian King Harald the Severe. Prince Yaroslav's third daughter Anastasia married Hungarian King András I. Close relations with Poland were sealed by marriage of Yaroslav's sister Dobroniha and Kasimir the Prince of Kraków.

After the decline and collapse of the Old Rus'-Ukrainian state, the Ukrainian diplomacy reached its significant progress during the Cossack era.

Having started their formation in the first half of the XVI century Ukrainian Cossacks gradually turned into the progenitor of Ukrainian statehood.

At the beginning of the XVII century Zaporizhia Cossacks became a subject of international relations and an influential military and political factor in Eastern and South-Eastern Europe. In 1594, Cossacks concluded a treaty with representatives of the Christian union of states "the Sacred League" on joint struggle against the Ottoman Empire.

International contacts of the Cossacks intensified significantly and expanded after coming to power and military victories of Hetman Bohdan Khmelnytsky, who, according to Prosper Merimee "was fluent in Polish, Russian, Turkish and Latin, had a subtle and acute intellect, and was patient and cunning."

At his residence in Pereyaslav Bohdan Khmelnytsky met with envoys of European states, Transylvanian Prince George Rakoczy, ambassadors of the Ottoman

Sultan and the Moscow Tsar. He held talks with Polish representatives, established and developed relations with Sweden.

After B. Khmelnytsky the greatest contribution to the development of Ukrainian diplomacy was made by hetmans Ivan Vygovsky, Ivan Mazepa and Pylyp Orlyk.

Its only two centuries later when the Ukrainian diplomacy had its next chance. Formation and establishment of the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine as a full-fledged state structure is connected with the First Universal of the Ukrainian Central Rada (June 10, 1917) and creation of the Ukrainian People's Republic.

On July 16, 1917 the Central Rada proclaimed the Second Universal that read about the establishment of the General Secretariat as the executive body. From the first day of its existence the Secretariat of International Affairs started functioning as part of the General Secretariat. The Secretariat of International Affairs was the prototype of the first Foreign Service of Ukraine in the XX century.

On December 22, 1917 Volodymyr Vynnychenko the Head of the General Secretariat of the Ukrainian People's Republic, proclaimed by the Third Universal of the Central Rada, and the Secretary General of International Affairs Olexandr Shulhyn signed the "Draft Law on the Establishment of the General Secretariat of International Affairs".

This document defined the duties of the General Secretariat of International Affairs, namely: "conducting state international relations, protection of the interests of Ukrainian citizens abroad and general and provisional settlement of national disagreements within the Ukrainian People's Republic."

The Forth Universal of the Central Rada, published on January 12, 1918 gave an important impetus to further development of the Ukrainian foreign policy service. It proclaimed the Ukrainian People's Republic "independent, self-determining, free, sovereign state of the Ukrainian people."

It was at this time that active work started on setting up a network of diplomatic and consular missions, that functioned in accordance with state laws and

regulations of the Secretariat of International Affairs (later - the Ministry of Foreign Affairs).

The Ukrainian foreign policy service of the Central Rada was headed by:

Olexandr Shulhyn – Secretary General of International Affairs, Minister for Foreign Affairs (December 1917 – January 24, 1918);

Vsevolod Holubovych – Minister for Foreign Affairs (January 30, 1918 – March 3, 1918);

Mykola Lyubynsky – Secretary of State for Foreign Affairs, Head of the Foreign Ministry (March 3 – April 28, 1918).

When Pavlo Skoropadsky, the Ukrainian State Hetman came to power on April 28, 1918 the Ukrainian government continued development of its national foreign service.

There were three main directions of foreign policy of the Ukrainian state, namely "establishment of friendly relations with the countries of the Quadruple Alliance, settlement of disputed territorial problems with neighboring states, establishing diplomatic relations with neutral states."

The period of the Hetman government witnessed a steady expansion of diplomatic relations with foreign countries. In particular, the Ukrainian State sent its diplomatic missions to Romania, Finland, Switzerland, Sweden (a total of 10 states) and received more than twenty plenipotentiary representatives of foreign countries (Austria, Hungary, Bulgaria, Georgia, Germany, Turkey, Poland, Romania, Finland and others).

An important contribution to the development of the Ukrainian foreign service made Minister for Foreign Affairs Dmytro Doroshenko, who succeeded Mykola Vasylenko. It was Dmytro Doroshenko who achieved important diplomatic results, created an effective structure of the Ukrainian Ministry for Foreign Affairs and developed the legal basis of foreign policy activities. In June 1918 the "Law on Embassies and Missions of the Ukrainian State" and in July 1918 the "Law on the Ukrainian consular service" were passed.

During the rule of Hetman government the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine was headed by:

Mykola Vasylenko – Head of the Council of Ministers, Minister for Foreign Affairs (April 30 – May 20, 1918);

Dmytro Doroshenko – Head of the Ministry of Foreign Affairs, Minister for Foreign Affairs (May 20 – November 14, 1918);

Heorhiy Afanasyev - Minister for Foreign Affairs (November 14 – December 14, 1918).

During the period of the Second Republican government (the Directory), formed in December 1918, diplomatic contacts of the previous Ukrainian governments were preserved to a great extent and sometimes even expanded.

In particular, the Directory, whose first Minister for Foreign Affairs was Volodymyr Chekhivsky sent its diplomatic representatives to Belgium, Great Britain, Greece, Italy, the US, established embassies in Estonia, Latvia, Czechoslovakia and Hungary. The Ukrainian government was represented in Vatican. Ukrainian delegation took part in the Paris Peace Conference, acting simultaneously as temporary diplomatic representative of Ukraine in France.

During the period of Directory, the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine was headed by:

Volodymyr Chekhivsky – Head of the Council of Ministers – Minister for Foreign Affairs (December 26, 1918 – February 11, 1919);

Kost' Matsievych – Minister for Foreign Affairs (February 13 – March 1919);

Volodymyr Temnytskyy – Minister for Foreign Affairs (April – August 1919);

Andriy Livytskyy – Head of the Foreign Ministry (August 1919 – May 1920).

Foreign policy activities of the West Ukrainian People's Republic (WUPR) became an important part of the history of Ukrainian diplomacy.

On January 22, 1919 guided by mutual desire to historic unification of Ukrainian lands into a single state the representatives of the two governments

publicly proclaimed the Act of Unification of the Ukrainian People's Republic and the West Ukrainian People's Republic.

During its government the WUPR established wide diplomatic contacts. Representative offices of the WUPR were opened in Austria, Italy, Germany, Hungary, Czechoslovakia, and Yugoslavia. Special missions were sent to the countries where a significant number of Ukrainian expatriates lived, i.e. to Canada, the USA, Brazil.

The WUPR foreign policy office was headed by:

Vasyl Paneyko – Secretary of State for Foreign Affairs (November 11, 1918 – 1919);

Lonhyn Tsehelsky – Secretary of State for Foreign Affairs (January 4 – March 10, 1919);

Mykhailo Lozynsky – Secretary of State for Foreign Affairs (March 10 – April 17, 1919);

Stepan Vytvytsky – Secretary of State for Foreign Affairs (April 17 – May 1919, June 9 – October 1919 August 1, – February 1920);

Kost' Levytsky – Secretary of State for Foreign Affairs (beg. 1920 – 1923).

The new historical stage in the development of Ukrainian diplomacy began on July 16, 1990, when the Verhovna Rada (Parliament) of the Ukrainian SSR adopted the Declaration on State Sovereignty of Ukraine.

The Declaration stated that Ukraine “as a subject of international law shall establish direct relations with other states, conclude treaties with them, exchange diplomatic, consular and trade missions, participate in activities of international organizations ...”. Ukraine “shall act as an equal participant of international relations, actively promote strengthening of universal peace and international security and directly participate in all-European process and European structures.”

After the historic Act of Ukraine's independence on August 24, 1991 the Ministry of Foreign Affairs faced entirely new tasks related to the recognition of Ukraine by the international community, the establishment of diplomatic relations,

creation of an effective network of its own diplomatic and consular missions, establishment of full bilateral relations with foreign countries, acquiring membership in the leading international organizations.

During the first years of independence, Ukraine was recognized by more than 170 foreign countries. Almost all of them established diplomatic relations and develop bilateral cooperation.

On July 2, 1993, the Verhovna Rada of Ukraine adopted the Basic directions of foreign policy of Ukraine.

According to Article 106 of the Constitution of Ukraine, the President of Ukraine is in charge of the foreign policy of the State. He represents the country in international relations, conducts negotiations and concludes international treaties of Ukraine. He makes decisions on recognition of foreign states, appoints and dismisses heads of diplomatic missions of Ukraine to foreign states and international organizations, accepts credentials of diplomatic representatives of foreign states.

Ukraine has developed an effective network of its diplomatic and consular missions abroad.

Nowadays Ukraine is a member of more than 90 international organizations. In 2000-2001, Ukraine was among the non-permanent members of the UN Security Council.

Since Ukraine's independence its representatives have repeatedly been elected chairmen and heads of many influential international structures, especially the United Nations bodies. As an exceptional example, one should remember that it is the representative of Ukraine Hennadiy Udovenko who was elected President of the 52nd session of the UN General Assembly.

The Ministry of Foreign Affairs of Independent Ukraine was headed by:

Anatoliy Zlenko – Minister of Foreign Affairs of Ukraine (July 27, 1990 – August 25, 1994, October 2, 2000 – September 2, 2003);

Hennadiy Udovenko – Minister of Foreign Affairs of Ukraine (August 25, 1994 – April 17, 1998);

Borys Tarasyuk – Minister of Foreign Affairs of Ukraine (April 17, 1998 – September 29, 2000, February 4, 2005 – January 30, 2007);

Kostyantyn Gryshchenko – Minister of Foreign Affairs of Ukraine (September 2, 2003 – February 3, 2005, March 11, 2010 – December 24, 2012);

Arseniy Yatsenyuk – Minister of Foreign Affairs of Ukraine (March 21, December 4, 2007);

Volodymyr Ogryzko – Minister of Foreign Affairs of Ukraine (December 18, 2007 – March 3, 2009);

Petro Poroshenko – Minister of Foreign Affairs of Ukraine (October 9, 2009 – March 11, 2010);

Leonid Kozhara – Minister of Foreign Affairs of Ukraine (December 24, 2012 – February 23, 2014);

Andriy Deshchytsia – Minister of Foreign Affairs of Ukraine (February 27 – June 19, 2014);

Pavlo Klimkin – Minister of Foreign Affairs of Ukraine (June 19, 2014 – August 2019);

Vadym Prystaiko – Minister of Foreign Affairs of Ukraine (from August 2019 – March 2020);

Dmytro Kuleba – Minister of Foreign Affairs of Ukraine (from March 2020 – present time).

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

Паспорт громадянина України для виїзду за кордон

Кожен громадянин України має право на отримання паспорта громадянина України для виїзду за кордон.

Закордонні дипломатичні установи України оформлюють паспорти для виїзду за кордон громадянам України, які постійно проживають або тимчасово перебувають на території відповідного консульського округу.

Особам, які постійно проживають за кордоном (оформили дозвіл на виїзд/залишення на постійне проживання за кордоном у встановленому порядку), у разі втрати або викрадення паспорта, або виникнення обставин, у зв'язку з якими він підлягає обміну, під час перебування в Україні слід звертатися до територіального органу або територіального підрозділу Державної міграційної служби України.

Закордонними дипломатичними установами оформлюється паспорти з безконтактним електронним носієм («біометричні паспорти»).

Оформлення паспорта в закордонній дипломатичній установі відбувається у строк до трьох місяців.

Документи, що подаються до закордонної дипломатичної установи для оформлення паспорта

- громадянам України, які досягли шістнадцятирічного віку, оформлення паспорта здійснюється на підставі заяви-анкети, поданої особисто;
- оформлення паспорта громадянам України, які не досягли шістнадцятирічного віку, здійснюється на підставі заяви-анкети одного з батьків/законних представників (опікунів, піклувальників) та письмової згоди другого з батьків/законних представників, яка надається під час подання документів (заява від другого з батьків/законних представників не вимагається, якщо він є іноземцем або особою без громадянства чи за наявності виданої органом державної виконавчої служби довідки про наявність заборгованості із сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців). У разі відсутності другого з батьків під час подання документів така заява подається нотаріально засвідченою. Якщо батьки не

перебувають у шлюбі, оформлення (у тому числі замість втраченого або викраденого), обмін та видача паспорта для виїзду за кордон здійснюється на підставі заяви-анкети того з них, з ким проживає особа.

Для оформлення паспорта (вперше) подаються

1. Паспорт громадянина України або інший документ, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України.

У разі коли особі не оформлювався документ, що посвідчує особу, підтверджує громадянство України та/або надає право на виїзд з України і в'їзд в Україну, подається довідка про реєстрацію особи громадянином України.

З метою ідентифікації особи та перевірки факту належності особи до громадянства України також можуть бути направлені запити до відповідного територіального органу/територіального підрозділу Державної міграційної служби України або іншого органу, підприємства, установи, організації.

2. Свідоцтво про народження або документ, що підтверджує факт народження, виданий компетентними органами іноземної держави, – у разі оформлення паспорта для виїзду за кордон особі, яка не досягла 14-річного віку.

Видані компетентними органами іноземної держави документи засвідчуються в установленому законодавством порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України (наприклад, Конвенцією, що скасовує вимогу легалізації іноземних офіційних документів). Такі документи подаються з перекладом українською мовою, засвідченим нотаріально.

3. Документ, що підтверджує постійне проживання або тимчасове перебування громадянина України за кордоном.

4. Документ, що посвідчує особу законного представника (батьки, опікуни, піклувальники), та документ, що підтверджує повноваження особи як законного представника (наприклад, рішення суду), – у разі подання документів законним представником, крім випадків, коли законним представником є один із батьків.

5. Відповідні документи, що підтверджують сплату консульського збору.

6. У разі оформлення паспорта для виїзду за кордон особі, яка не досягла 12-річного віку, або особі, яка не може пересуватися самотійно у зв'язку з тривалим розладом здоров'я, що підтверджується медичним висновком відповідного закладу охорони здоров'я, оформленим в установленому порядку, – може бути подано одну кольорову фотокартку розміром 10x15 сантиметрів для внесення відцифрованого образу обличчя особи шляхом сканування. Фотокартка повинна відповідати вимогам Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО).

Для оформлення паспорта замість втраченого або викраденого

на додаток до зазначених вище документів також подається:

- документ (протокол, довідка тощо), виданий компетентними органами держави, в якій втрачено або викрадено паспорт, що підтверджує факт звернення заявника з приводу його втрати або викрадення,
- документ може бути поданий без його засвідчення у встановленому порядку та перекладу українською мовою,
- про втрату або викрадення за кордоном паспорта для виїзду за кордон заявник зобов'язаний особисто повідомити компетентним органам іноземної держави та найближчій закордонній дипломатичній установі.

Для обміну паспорта

на додаток до зазначених вище документів також подається:

- 1.** Паспорт для виїзду за кордон, що підлягає обміну.
- 2.** Документи, що підтверджують обставини, у зв'язку з якими паспорт для виїзду за кордон підлягає обміну.

Обмін паспорта проводиться у разі:

- зміни інформації, внесеної до паспорта для виїзду за кордон;
- виявлення помилки в інформації, внесеній до паспорта для виїзду за кордон;
- закінчення строку дії паспорта для виїзду за кордон;

- непридатності паспорта для виїзду за кордон для подальшого використання.

У разі зміни інформації, внесеної до паспорта для виїзду за кордон, документи для його обміну подаються протягом одного місяця з дати настання таких обставин (подій).

3. Заяву про повернення паспорта для виїзду за кордон, що підлягає обміну, після його анулювання у зв'язку з наявністю в ньому віз або у випадку, якщо такий паспорт є підставою для отримання/продовження дозвільних документів на проживання в іноземній державі.

Видача заявникові паспорта для виїзду за кордон здійснюється тією закордонною дипломатичною установою, яка прийняла документи для його оформлення.

Для отримання паспорта заявник подає документ, що посвідчує особу.

Паспорт для виїзду за кордон, оформлений на ім'я особи, яка не досягла 12-річного віку, може бути виданий особі, уповноваженій на це законним представником на підставі довіреності, засвідченої в установленому порядку. Паспорт для виїзду за кордон, оформлений особі у віці від 12 до 16 років, може бути виданий особі, уповноваженій на це законним представником на підставі довіреності, засвідченої в установленому порядку, за умови присутності особи, на ім'я якої оформлено паспорт для виїзду за кордон.

Під час видачі паспорта проводиться процедура верифікації (порівняння біометричних даних). Заявником проводиться візуальна перевірка персональних даних, внесених до паспорта, після чого заявник ставить підпис в анкеті на підтвердження отримання паспорта.

Якщо заявник не отримав оформлений паспорт протягом року з дня його надходження, паспорт знищується. Строк зберігання неотриманого паспорта для виїзду за кордон може бути продовжено за письмовим зверненням особи із зазначенням кінцевого строку зберігання.

Термін дії паспорта громадянина України для виїзду за кордон

Паспорт оформлюється особам, які не досягли шістнадцятирічного віку, на 4 роки, а особам, які досягли шістнадцятирічного віку, – на 10 років.

LESSON 16. THE EU-UKRAINE ASSOCIATION AGREEMENT. CYBER SECURITY.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

The EU-Ukraine Association Agreement (AA) constitutes the next stage in EU-Ukraine contractual relations, aiming at *political association and economic integration* and leaving open the way for further progressive developments. The AA provides for a shared commitment to a close and lasting relationship, based on common values, in particular full respect for democratic principles, rule of law, good governance, human rights and fundamental freedoms.

In *Preamble* are determined the most important areas/facts pertinent to EU-Ukraine Relations. It sets out the ambition for a close and lasting relationship. The elements which are set out in the Preamble include among others:

- A reference to common values on which the EU is built namely democracy, respect for human rights and fundamental freedoms, and rule of law and which are shared by Ukraine.
- A reference that Ukraine is recognized as a European country that shares a common history and common values with the Member States of the EU.
- A reference to the European aspirations of Ukraine. The EU welcomes Ukraine's European choice, including its commitment to build deep and sustainable democracy and a market economy.
- An acknowledgement that the political association and economic integration of Ukraine with the EU will depend on progress in the implementation of the Association Agreement as well as Ukraine's track record in ensuring respect for common values, and progress in convergence with the EU in political, economic and legal areas.

The AA comprises of *Titles* which concern General Principles; Political Cooperation and Foreign and Security Policy; Justice Freedom and Security; Trade and Trade related matters (DCFTA); Economic and Sector Cooperation; Financial Cooperation with Anti-Fraud Provisions, as well as Institutional, General and Final Provisions.

It covers wide range of *sector cooperation* such as energy, transport, environment protection, industrial and small and medium enterprise cooperation, social development and protection, equal rights, consumer protection, education, training and youth as well as cultural cooperation.

The central part of the AA constitutes Trade and Trade related matters: closer economic integration through the *DCFTA*.

It also includes *Mobility* as one of the most priority spheres of the EU-Ukraine relations. The importance of the introduction of a visa free travel regime for the citizens of Ukraine in due course, provided that the conditions for well - managed and secure mobility are in place is recognized in the Agreement.

The Deep and Comprehensive Free Trade Area (DCFTA) is part of the Association Agreement (AA) between the EU and Ukraine, one of EU's the most ambitious bilateral agreements. The DCFTA offers Ukraine a framework for modernising its trade relations and for economic development by the opening of markets via the progressive removal of customs tariffs and quotas, and by an extensive harmonisation of laws, norms and regulations in various trade -related sectors, creating the conditions for aligning key sectors of the Ukrainian economy to EU standards.

The key elements of the DCFTA:

Market Access for Goods. It aims to remove customs duties on imports and exports. The vast majority of customs duties on goods will be removed as soon as the Agreement enters into force. For industrial goods it foresees the immediate removal of existing tariffs on most products, with exceptions for a few for which a transition period exists. For agricultural goods, ambitious concessions have been made taking

into account specific sensitivities. Thus, duty-free tariff rate quotas been granted to the Ukraine for cereals, pork, beef, poultry and a handful of additional products, while for others the progressive elimination by the EU of the custom duties will occur over a longer transition period (generally 10 years). This means that for particularly sensitive sectors, the DCFTA gives producers more time to adapt to a more competitive environment while offering consumers a wider choice of products at lower prices.

As regards non-tariff barriers (NTB) on trade in goods, the Agreement incorporates fundamental WTO rules on NTBs.

Trade Remedies. It covers traditional trade defence instruments (anti-dumping, anti-subsidy and global safeguard). WTO rights and obligations will be applied to ensure fair treatment.

Technical barriers to trade. It aims to reduce obstacles to trade arising from Technical Barriers to Trade (TBT): technical regulations, standards, conformity assessment procedures and similar requirements. Ukraine has progressively adapt its technical regulations and standards to those of the EU.

Sanitary and phytosanitary (SPS) measures. It covers facilitation of trade in SPS related goods including animals, animal products, plants and plant products, whilst safeguarding the Parties' level of protection.

Customs and trade facilitation. This chapter seeks to enhance cooperation in customs and customs-related matters and to simplify customs requirements and formalities, while at the same time preventing fraud.

Establishment, trade in services and electronic commerce. The chapter aims to integrate Ukraine as much as possible into the EU market. Unlike classical FTAs, it provides for both the freedom of establishment in services and non-services sectors, subject to limited reservations, and the expansion of the internal market for a set of key services sectors once Ukraine effectively implements the EU - acquis.

Current payments and movement of capital. Provisions on free movement of capital will include standard safeguards with a possibility to apply measures to ensure the stability of the financial system.

Public procurement. Ukraine will, over several years, adopt current and future EU legislation on public procurement. With the exception of defence procurement, Ukrainian suppliers and service providers will have full access to EU public procurement markets, and EU suppliers and service providers will have the same to the Ukrainian procurement market. The chapter is an unprecedented example of the integration of a Non-EEA-Member into the EU Single Market.

Intellectual property. This chapter includes provisions on particular copyright, designs (including unregistered ones), patents and geographical indications (GIs) which complement and update the TRIPS Agreement. The chapter has a strong section on enforcement of IPRs based on the EU's internal rules.

Competition. Here, the Parties prohibit and sanction certain practices and transactions, which could distort competition and trade. Anti-competitive practices such as cartels, abuse of a dominant position and anti-competitive mergers will be subject to effective enforcement action.

Trade-related energy. This is the first FTA to include specific provisions on trade related energy issues. The chapter takes into account that Ukraine is already a member of the Energy Community Treaty (EnCT), which imposes an obligation to implement the most relevant EU energy acquis on electricity and gas. The chapter covers electricity, crude oil and natural gas (in gaseous state or as LNG), its provisions being subject to dispute settlement procedure.

Transparency. The Chapter sets out:

- Commitments allowing interested parties to comment on proposed regulations.
- The establishment of enquiry or contact points to respond to questions arising from the application of regulations.

- Due process requirements regarding administrative proceedings, including the review or appeal of administrative actions in areas covered by the FTA.

Trade and sustainable development. Key elements of the Trade and Sustainable Development Chapter include for instance: Shared commitment to the core labour standards of the International Labour Organization (ILO) and the ILO Decent Work Agenda; Commitment to implement all multilateral environment agreements to which the EU and Ukraine are party, and to promote sustainable management of forestry and fisheries.

Dispute Settlement. The Dispute Settlement mechanism is based on the model of the WTO Dispute Settlement Understanding, but with faster procedures.

Mediation mechanism. A mediation mechanism allows Parties to tackle adverse effects on trade in goods. The aim is not to review a measure's legality, but to find a quick and effective solution to market access problems. The Parties will be assisted by a mediator they have jointly chosen or selected by lot from an agreed list.

Protocol I - Rules of origin. Rules of origin define the 'economic nationality' of products needed to determine the duties applicable to them when traded. In the DCFTA, the rules are based on the usual criteria.

Protocol II-Mutual administrative assistance in customs matters. It sets out a legal framework for cooperation between the Parties' competent authorities in tackling customs irregularities and fraud.

Protocol III-Protocol on a Framework Agreement between the European Union and Ukraine on the General Principles for the Participation of Ukraine in Union Programmes. It sets out core principles for Ukraine's financial contribution and participation in monitoring current and future EU programmes.

The Association Agenda had been approved by the Cooperation Council between Ukraine and the EU in 2009. In order to update it, the document was amended twice (in 2012 and 2013). Cooperation Council presented three consecutive reports on the Association Agenda (2010, 2012 and 2013) which highlights its progress.

On March 16, 2015 the Association Council between Ukraine and the EU approved the renewed Association Agenda (by exchange of letters).

The aim of the present Association Agenda is to prepare and facilitate the implementation of the Association Agreement, by creating a practical framework through which the overall objectives of political association and economic integration can be realized and by providing a list of priorities for joint work on sector by sector basis.

The Document identified ten short-term priorities crucial for Ukraine's progress in particular reforms relating:

- Constitution;
- Judiciary;
- Electoral laws and legislation;
- Fight against corruption;
- Public administration;
- Energy;
- Deregulation;
- Public procurement;
- Taxation;
- External audits.

Annual evaluation of the Association Agenda and amendments to it, including adjustment of priorities, entrusted to the Association Committee

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

КІБЕРБЕЗПЕКА

Питання забезпечення кібернетичної безпеки перебуває серед найпріоритетніших у переліку викликів і загроз національній безпеці, беручи до увагу стрімкі темпи глобальної комп'ютеризації у світі.

Більшість держав світу активно модернізує власні сектори безпеки відповідно до викликів сучасності, особливо зважаючи на потенціал використання мережі інтернет у воєнних цілях. Цей процес відбувається паралельно з активним реформуванням систем управління відповідним сектором безпеки (створення спеціалізованих підрозділів, управлінських структур), впорядкуванням нормативного поля, що має забезпечити цілісність державної політики в даній сфері, активною роз'яснювальною роботою серед населення щодо небезпек кіберзагроз, збільшенням чисельності підрозділів, зайнятих у системі кіберзахисту, розробленням кіберзброї та проведенням пробних військово-розвідувальних акцій у кіберпросторі, посиленням контролю за національним інформаційним простором (способами доступу, контентом тощо).

Агресія Російської Федерації проти нашої держави та, як наслідок, докорінні зміни у внутрішньому безпековому середовищі України вимагають як посилення відповідного сектору безпеки нашої держави, так і поглиблення міжнародної взаємодії України з провідними державами світу для забезпечення ефективного функціонування системи кібербезпеки як складової системи національної безпеки України.

У цьому зв'язку МЗС України активізувало комплексну роботу з удосконалення нормативно-правової бази нашої держави у сфері кібербезпеки, надання Україні з боку провідних держав світу техніко-консультативної допомоги з метою попередження та нейтралізації можливих атак Російської Федерації на об'єкти критичної інфраструктури, виборчий процес, медіа ресурси тощо.

Україна протистоїть гібридній агресії РФ, яка використовує інформаційно-комунікаційні технології як один з методів ведення гібридної війни. У цьому зв'язку Україна, фактично будучи полігоном із застосування кіберінструментів із зловмисною метою, має унікальний практичний досвід із нейтралізації кібератак, який може бути корисним для держав-партнерів.

МЗС України сприяє співробітництву у сфері забезпечення кібербезпеки як в рамках міжнародних організації (таких як ООН та ОБСЄ), так і на двосторонньому рівні з державами партнерами. Зокрема, в рамках практичної реалізації Стратегії кібербезпеки України, а також на виконання Указів Президента України № 254 від 30.08.2017 р. та № 32 від 13.02.2017 р. МЗС протягом 2016-2019 років було проведено низку двосторонніх міжвідомчих консультацій з державами-партнерами щодо посилення взаємодії у галузі кібернетичної безпеки та покращення досвіду реагування на сучасні виклики і загрози у кіберпросторі. Міжвідомчі кіберконсультації стали першими в історії дипломатичних відносин України і таких держав як Японія, Сінгапур, Малайзія, Фінляндія, США, ФРН, Велика Британія, Естонія, Нідерланди.

Вказаний формат довів свою ефективність з точки зору політичної координації, що здійснюється Міністерством у взаємодії з причетними органами державної влади, залученими до зміцнення національної кібербезпеки - з одного боку, а також з відповідними профільними урядовими та науково-дослідницькими інституціями ключових міжнародних партнерів України – з іншого.

LESSON 17. VISAS ISSUED AT BORYSPIL AND ODESA INTERNATIONAL AIRPORTS. CONVENTION ON THE PROHIBITION OF BIOLOGICAL AND TOXIN WEAPONS.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

MFA visa divisions at border check points at “Boryspil” / “Odesa” international airports issue:

1. single-entry short-term (C type) visas valid for 15 days:

- to applicants who enter Ukraine with diplomatic/official purpose upon invitation of Ukraine's state authorities;
- to applicants who enter Ukraine in order to render assistance in eliminating the aftermath of an emergency/accident in Ukraine;
- to applicants who enter Ukraine for urgent medical treatment or participation in the burial of a close relative in Ukraine;
- to pilots and other aircraft crew members carrying out international flights (upon pilot's license or a Flight Crew Member Certificate issued in line with the Convention on International Civil Aviation).

2. single-entry transit (B type) visas valid for up to 5 days to crew members of foreign vessels staying in Ukraine's ports (upon an extract from the shipboard list). MFA's advice to all applicants is to fill in and register their visa applications for the relevant Embassy/Consulate/MFA division at an airport/Visa Centre online.

Registering, printing, signing and bringing your visa application form along with your supporting documents will make the application process easier and save your time.

According to Ukraine's Visa Rules all applicants should provide the following documents in order to apply for their visa:

1. passport/travel document which should comply with these requirements:

- be valid for at least 3 months after the intended date of departure from Ukraine;
- have at least 2 pages free from any visas/marks/stamps;
- be issued for no more than 10 years.

2. printed and signed visa application form (to speed up the processing of your visa application please follow this link to apply online);

3. 1 applicant's photo (35x45 mm);

4. proof that the applicant is a holder of (or is entitled to benefit from) a valid medical/travel insurance policy to cover Ukraine and the period of stay (the policy

should provide a minimum of €30000 or equivalent coverage). Holders of diplomatic/service passports are exempt from this requirement;

5. proof of sufficient funds to cover the costs of stay (e.g. bank statement for 2 recent months, cash in Ukrainian hryvnia/other convertible currency, bank cards along with current/savings account balance statements provided the bank cards can be cashed in Ukraine, hotel/accommodation booking, letter from the applicant's employer/sponsor confirming their coverage of applicant's expenses in Ukraine, a return/transit ticket etc). For more details on this requirement please see the Procedure for Providing Sufficient Funds by Foreigners and Stateless Persons Entering, Staying in, Transiting through or Leaving Ukraine approved by the Decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine no.884 of 4 December 2013 (in Ukrainian). According to the above-mentioned Procedure, 15-day stay in Ukraine should be supported by at least \$750.00.

6. paid visa fee receipt. MFA visa divisions charge 2550 UAH fee for processing visa applications (unless stipulated otherwise by Ukraine's international treaties).

Fees are not refunded in case of visa refusal.

Along with the mentioned documents applicants are expected to submit documents confirming the purpose of their planned visit to Ukraine.

For short-term (C type) visas these include:

- a letter of Ukraine's state authorities with a request to issue a visa to an applicant arriving to Ukraine with a diplomatic/official purpose;
- a letter of Ukraine's State Emergency Service with a request to issue a visa to an applicant entering Ukraine in order to render assistance in eliminating the aftermath of an emergency/accident in Ukraine;
- document(s) confirming applicant's need for urgent medical treatment or participation in the burial of a close relative in Ukraine;

- pilot's license or a Flight Crew Member Certificate issued in line with the Convention on International Civil Aviation (for visa applications of pilots and other aircraft crew members carrying out international flights).

Crew members of foreign vessels staying in Ukraine's ports should provide an extract from the shipboard list for their single-entry transit (B type) visas.

Please note that applicants may be asked to provide other additional documents confirming the purpose of their visit to Ukraine.

MFA visa divisions at border check points at "Boryspil" and "Odesa" international airports process visa applications and make visa decisions **on the day of application**.

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

Конвенція про заборону біологічної та токсинної зброї

Першим міжнародним документом у галузі заборони біологічної зброї був Протокол про заборону застосування на війні задушливих, отруйних та інших подібних газів та бактеріологічних засобів від 17 червня 1925 року, відомий як Женевський протокол 1925 року. Проте, незважаючи на підписання зазначеного міжнародного акта, який лише забороняв застосування біологічних агентів на війні, провідні держави світу продовжували дослідження, виробництво та накопичення запасів біологічної зброї, створюючи цим постійну загрозу її використання.

Конвенція про заборону розробки, виробництва та накопичення бактеріологічної (біологічної) і токсинної зброї та про її знищення (Конвенція про заборону біологічної і токсинної зброї - КБТЗ) 1975 р. стала першою

міжнародною угодою, яка забороняла державам-учасникам розробку, виробництво та накопичення цілого класу зброї масового ураження. Особливо важливим є те, що Конвенція також зобов'язала знищити запаси цієї зброї або переключити діяльність на мирні цілі.

Текст Конвенції було схвалено Генеральною Асамблеєю ООН 16 грудня 1971 року. Документ був відкритий для підписання 10 квітня 1972 року в Лондоні, Москві і Вашингтоні – столицях держав-учасниць, уряди яких були визначені депозитаріями. КБТЗ набула чинності 26 березня 1975 року після її ратифікації двадцятьма двома державами. На сьогоднішній день Конвенція про заборону біологічної зброї має 183 держави-учасниці.

Знаковою подією стало рішення Шостої Конференції з огляду дії КБТЗ у 2006 році створити Групу імплементаційної підтримки (ГІП) для надання державам-учасникам допомоги у виконанні положень Конвенції.

Українська РСР була співавтором проекту КБТЗ, підписала її 10 квітня 1972 р., а ратифікувала 21 лютого 1975 року.

Україна як співавтор та повноправна учасниця КБТЗ підтримує всеохоплююче зміцнення режиму КБТЗ, зокрема шляхом подальшої універсалізації Конвенції, удосконалення механізму зміцнення довіри, посилення моніторингу та оцінки розвитку наукових досліджень і біотехнологій, розширення міжнародної співпраці з метою мирного використання науково-технологічних досягнень, забезпечення ефективної профілактики, виявлення, діагностики та лікування інфекційних захворювань, а також запобігання та реагування на можливе протиправне застосування біологічних чи токсинних агентів. При цьому важливими напрямками є активізація співробітництва, обмін досвідом та інформацією у галузі біотехнологій та біомедицини, а також запровадження освітніх програм з питань біобезпеки та біоетики.

Україна заінтересована у всебічному та ефективному розвитку національної біопромисловості, медицини і агропромислового комплексу,

розширенні економічного та науково-технічного співробітництва з державами – учасницями Конвенції, що є визнаними лідерами у зазначених сферах діяльності.

Участь української сторони у щорічних зустрічах експертів та держав-членів, а також в оглядових конференціях Конвенції дозволяє належним чином захищати та просувати національні інтереси та пріоритети у сферах біобезпеки та біозахисту нашої держави.

**LESSON 18. UKRAINE SUPPORTS SETTLEMENT OF THE POLITICAL
CRISIS IN VENEZUELA EXCLUSIVELY THROUGH PEACEFUL AND
DEMOCRATIC MEANS (JOINT STATEMENT OF 28 NATIONS).
INTEGRATION OF ELECTRICITY AND GAS MARKETS.**

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

Ukraine in a group of states supports the settlement of the political crisis in Venezuela exclusively through peaceful and democratic means. We attach particular importance to the call upon all institutions of the Venezuelan state to participate in the process that will settle the current crisis in Venezuela in a democratic way for the benefit of the Venezuelan people.

JOINT STATEMENT

We, a group of concerned countries including members of the Lima Group, the International Contact Group, the European Union, the United States, and others, call upon all Venezuelans, of all ideological tendencies and party affiliations, whether civilian or military, to put the interests of Venezuela above politics and engage urgently in support of a process shaped and driven by Venezuelans to establish an inclusive transitional government that will lead the country into free and fair presidential elections, sooner not later. National Assembly elections alone do not present a political solution and instead may further polarize an already divided society.

We call upon all institutions of the Venezuelan state to participate in such a process. Venezuelans and the international community have put proposals on the table towards this goal. Such a process should include the ability of the National Assembly to fully carry out its functions and the restoration of the independence of the Supreme Court and National Electoral Council. The discussions and progress made in the Norwegian-led talks in Barbados should also inform the way forward.

We reiterate the willingness of all those countries maintaining economic sanctions to discuss sanctions relief in the context of political progress.

The humanitarian, social and political situation in Venezuela continues to deteriorate, underlining the need for a peaceful and inclusive political process that will restore democracy and set the country on course for recovery. The current pandemic and Venezuela's overwhelmed public health care system have added urgency to the need to end the status quo. We are committed to continue our efforts to assist Venezuelans facing the pandemic and the previously existing humanitarian crisis on the basis of need, not political affiliation.

We call for an end to all political persecution and acts of repression. Human rights defenders, humanitarian actors, health workers, journalists, members of Venezuela's indigenous communities, members of the National Assembly under the leadership of Juan Guaido, and the Venezuelan population at large have all faced increased repression in Venezuela.

We call on all political parties and institutions in Venezuela to engage promptly in, or in support of, a process that will establish a broadly acceptable transitional government that will administer free and fair presidential elections soon and begin to set the country on a pathway to recovery. For a peaceful and sustainable resolution of the crisis, a transitional government is needed to administer presidential elections, so that no candidate has an improper advantage over others.

A swift and peaceful transition to democracy is the most effective and sustainable route to stability, recovery and prosperity in Venezuela. We remain

committed to helping the Venezuelan people achieve a peaceful, prosperous and democratic future.

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

Інтеграція ринків електроенергії та газу

Протягом 2014 року Україна головує у Енергетичному Співтоваристві, повноправного членства в якому наша держава набула з 1 лютого 2011 р. У контексті членства в цій організації ведеться широкомасштабна робота у питанні приведення вітчизняної нормативно-правової бази у відповідність з вимогами законодавства ЄС.

Порядок імплементації Україною зобов'язань в рамках членства в Енергетичному Співтоваристві, в т.ч. шляхом внесення необхідних змін до законодавства України, визначено у розпорядженні Кабінету Міністрів України №733-р від 03.08.2011 р. щодо Плану заходів про виконання Україною зобов'язань в рамках Договору про Енергетичне Співтовариство. Зокрема, одними з першочергових кроків на цьому напрямі стали заходи з ухвалення Законів України «Про засади функціонування ринку газу» та «Про засади функціонування ринку електричної енергії», а також постанови КМУ «Про невідкладні заходи щодо реформування системи управління Єдиною газотранспортною системою України», яка передбачає поділ НАК «Нафтогаз України» і створення публічних акціонерних товариств «Магістральні газопроводи України» та «Підземні газові сховища України».

У березні 2015 р. КМУ затверджено узгоджений зі Світовим банком та Секретаріатом Енергетичного Співтовариства План реформування газового сектору, яким передбачено проведення реструктуризації НАК «Нафтогаз України».

Через необхідність здійснення великого обсягу робіт для підготовки та адаптації законів та підзаконних актів Україна потребує технічної та фінансової допомоги. У цьому зв'язку ЄС надає підтримку Україні, зокрема в рамках додаткового проекту технічної допомоги, доданого до Програми бюджетної підтримки в рамках реформування енергетичного сектору України, започаткованої у березні 2010 року.

Продовжується підготовка щодо інтеграції Об'єднаної енергетичної системи України з мережею ENTSO-E (Європейська мережа системних операторів з передачі електроенергії). Така синхронізація дозволить українським компаніям-виробникам електроенергії безперешкодно експортувати електроенергію до країн Центральної та Південно-Східної Європи в режимі реального часу, працюючи в єдиному технічному та регуляторному режимі передачі електроенергії на основі стандартів ЄС. Українською стороною ведеться робота з реалізації проекту.

LESSON 19. LAW OF UKRAINE ON THE LEGAL STATUS OF FOREIGNERS AND STATELESS PERSONS.

ORGANIZATION OF THE BLACK SEA ECONOMIC COOPERATION.

EXERCISE №1. Read the text and translate it into Ukrainian.

This law defines the legal status of foreigners and stateless persons who stay in Ukraine, and establishes the order of their entry and exit.

I. GENERAL PROVISIONS

Article 1. Definition of Terms

1. The terms in this Law have the following meanings:

1) **forced stop** – stay of foreigners and stateless persons in Ukraine over the period set by the legislation for transit through its territory due to extraordinary circumstances (natural disasters, disease, etc.) subject to availability of the document confirming the cause and duration of the delay;

2) **visa** - a permission granted by the competent authority of Ukraine in the form specified by the legislation of Ukraine, required for entry or transit through the territory of the country during the relevant period;

3) **family reunion** – entry and temporary or permanent residence in Ukraine of the family of a foreigner or stateless persons residing in Ukraine on legal grounds who can confirm by relevant documents sufficient financial means for the support of the family members in Ukraine with the purpose of a family living together regardless of when the family relationships occurred – before or after arrival of a foreigner or stateless person to Ukraine;

4) **immigration card** - a document that contains information about foreigners and stateless persons who enter/exit Ukraine, filled in cases and the manner determined by the specially authorized central executive body in matters of state border protection;

5) **permit for employment of foreigners and stateless persons** - a document which entitles the employer to temporarily employ a foreigner or stateless person in accordance with the laws of Ukraine;

6) **a foreign national** - a person who is not the citizen of Ukraine, holding citizenship (nationality) of another state or states;

7) **foreigners and stateless persons who stay in Ukraine on legal grounds** - foreigners and stateless persons who entered Ukraine in the manner established by the law or international treaties of Ukraine and permanently or temporarily residing in its territory or temporary staying in Ukraine;

8) **foreigners and stateless persons permanently residing in Ukraine** – foreigners and stateless persons who have received a permanent residence permit, unless otherwise provided by law;

9) **foreigners and stateless persons who are temporarily staying in Ukraine** – foreigners and stateless persons who stay in Ukraine during the validity of their visa or during the period prescribed by the law or international treaties of Ukraine, or if the period of their stay in Ukraine was expanded in the prescribed manner;

10) **foreigners and stateless persons who are temporarily residing in Ukraine** – foreigners and stateless persons who have received a temporary residence permit, unless otherwise provided by the law;

11) **country of nationality** – a country or countries of citizenship (nationality) of the person;

12) **last country of residence** – a country where a foreigner or a stateless person permanently resided before coming to Ukraine;

13) **the country of origin of a foreigner or stateless person** – a country or countries of nationality or the country of last permanent residence;

14) **irregular immigrant** – a foreigner or stateless person who crossed the border outside the border crossing points or using the latter, but avoiding border control and failed to promptly apply for refugee status or asylum in Ukraine, as well as a foreigner or stateless person who arrived legally to Ukraine, but after the prescribed period of stay lost the grounds for further stay and avoided exit from Ukraine;

15) **a stateless person** – a person that under applicable law is not recognized as a citizen by any of the states;

16) **passport** – a document issued by the competent authority of a foreign country or a statutory UN organization recognized by Ukraine, which confirms citizenship of a foreigner and the identity of a foreigner and a stateless person, and provides the right to enter or leave the country;

17) **permanent residence permit** – a document that certifies the identity of a foreigner or a stateless person and acknowledges their right to permanent residence in Ukraine;

18) **temporary residence permit** – a document that certifies the identity of a foreigner or a stateless person and acknowledges the legitimate reason for their temporary stay in Ukraine;

19) **return permit** – a document issued to a foreigner or a stateless person in the cases stipulated by the international treaties of Ukraine on readmission (receiving and transferring of people);

20) **the receiving party** – Ukrainian enterprises, institutions and organizations, representative offices (branches) of foreign enterprises, institutions, organizations, representatives of international organizations registered, as prescribed by the law, and individuals (citizens of Ukraine, foreigners and stateless persons) residing or temporarily staying in Ukraine in connection with education, training, work, or on other legal grounds inviting or receiving foreigners or stateless persons;

21) **certificate of a stateless person for travel abroad** – a document that identifies the stateless person when crossing the state border of Ukraine and staying abroad;

22) **readmission** – transfer from the territory of Ukraine or receiving at the territory of Ukraine of foreigners or stateless persons on the grounds and procedures established by the international treaties of Ukraine;

23) **registration at the state border crossing point** – putting the “Entry” mark in the passport and / or immigration card of a foreigner or stateless person, or in other documents stipulated by the law, entering information about a foreigner or stateless person and their passport data to the appropriate register;

24) **transit** – entry of a foreigner or stateless persons to Ukraine from one country, transit within the time established in the ticket, the time actually needed to cross the territory of Ukraine on the appropriate type of transport) and travel to another country;

25) **third country** – a country that is not the country of origin of a foreigner and a stateless person;

26) **family members of a foreigner and a stateless person** – spouse, minor children, including spouses’ minor children, disabled parents and other persons who are considered family members under the law of the country of origin.

Article 2. Legislation on the Legal Status of Foreigners and Stateless Persons

The legal status of foreigners and stateless persons is determined by the Constitution of Ukraine, this and other laws of Ukraine and the international treaties of Ukraine.

If an international treaty of Ukraine sets other rules than those stipulated in this Law, the rules provided in the international treaty of Ukraine shall apply.

Article 3. The Principles of the Legal Status of Foreigners and Stateless Persons

1. Foreigners and stateless persons staying in Ukraine on legal grounds enjoy the same rights and freedoms and also bear the same responsibilities as the citizens of Ukraine, exceptions are established by the Constitution, the laws or international treaties of Ukraine.

2. Foreigners and stateless persons who are under the jurisdiction of Ukraine, irrespective of the legality of their stay are eligible for recognition of their legal and fundamental rights and freedoms.

3. Foreigners and stateless persons are obliged to strictly abide by the Constitution and the laws of Ukraine, other legislative acts, avoid undermining the rights and freedoms, honor and dignity of others, the interests of the society and the state.

Article 4. Grounds for stay of foreigners and stateless persons in Ukraine

1. Foreigners and stateless persons in accordance with the Law of Ukraine “On Immigration” may immigrate to Ukraine for permanent residence.

2. Foreigners and stateless persons recognized as refugees in Ukraine or granted asylum in Ukraine are viewed as residing in the territory of Ukraine after

acquiring the refugee status in Ukraine or asylum. Refugee permanent residence in the territory of Ukraine is confirmed by a refugee certificate.

3. Foreigners and stateless persons who are recognized as the persons requiring additional protection, or who were granted temporary protection in Ukraine shall be deemed lawfully temporarily residing in the territory of Ukraine for the duration of the circumstances under which an additional or temporary protection was granted. Temporary residence in the territory of Ukraine of such foreigners and stateless persons is confirmed by the identification document of the person requiring complimentary protection in Ukraine, or the identification document of the person granted temporary protection.

4. Foreigners and stateless persons who according to the law arrived to Ukraine to work and received a temporary residence permit shall be deemed as lawfully residing on the territory of Ukraine for the period of employment in Ukraine.

5. Foreigners and stateless persons who arrive to Ukraine to participate in the international technical assistance projects, registered in the prescribed manner, and received a temporary residence permit shall be deemed as lawfully residing on the territory of Ukraine for the period of employment in Ukraine.

6. Foreigners and stateless persons who arrived to Ukraine for the purpose of preaching religious beliefs, exercising religious rites or other canonical activities by invitation of religious organizations under approval of the state authority that provided registration of the religious organization, and received a temporary residence permit shall be deemed lawfully residing on the territory of Ukraine for the duration of their activity;

7. Foreigners and stateless persons who arrived to Ukraine to participate in the work of branches, representative offices and other structural divisions of public (governmental) organizations of foreign countries, registered in the prescribed manner, and received a temporary residence permit shall be deemed lawfully residing in Ukraine for the period of their activity.

8. Foreigners and stateless persons who arrived to Ukraine to work in representative offices of foreign businesses in Ukraine, registered in the prescribed manner, and received a temporary residence permit shall be deemed lawfully residing on the territory of Ukraine for the period of their work.

9. Foreigners and stateless persons who arrived to Ukraine to work in branches or representative offices of foreign banks, registered in the prescribed manner, and received a temporary residence permit shall be deemed lawfully residing on the territory of Ukraine for the period of their work.

10. Foreigners and stateless persons who arrived to Ukraine for implementing cultural, scientific, educational activities on the grounds and in the manner prescribed by the international agreements of Ukraine or special programs, as well as foreigners and stateless persons who arrived to Ukraine to participate in the international and regional volunteer programs, or participate in the activities of voluntary organizations registered in Ukraine in the established order, and received a temporary residence permit shall be deemed lawfully residing on the territory of Ukraine for the period of such activities.

11. Foreigners and stateless persons who arrived to Ukraine to work as a journalist or a representative of foreign media and received a temporary residence permit shall be deemed lawfully residing on the territory of Ukraine for the period of their work.

12. Foreigners and stateless persons who arrived to Ukraine to study and received a temporary residence permit shall be deemed lawfully residing on the territory of Ukraine for the period of study.

13. Foreigners and stateless persons who arrived to Ukraine with the purpose of family reunification with persons who are citizens of Ukraine, or while lawfully residing in the territory of Ukraine in the cases mentioned in parts 3-12 of this Article, married to the citizens of Ukraine and obtained a temporary residence permit shall be deemed lawfully residing on the territory of Ukraine for the period before receiving permission to immigrate.

14. Foreigners and stateless persons who arrived to Ukraine with the purpose of family reunification with the persons referred to in parts 2-12 of this Article, and received a temporary residence permit shall be deemed lawfully residing on the territory of Ukraine for the period specified in parts 2-12 of this Article.

15. Foreigners and stateless persons who entered Ukraine on other legal grounds, shall be considered as temporarily staying in Ukraine on legal grounds for the period of permission for entry under visa or the period set by the law or the international treaty of Ukraine.

16. Foreigners and stateless persons permanently residing in Ukraine, prior to a decision to terminate the citizenship of Ukraine and after the decision to terminate the citizenship of Ukraine remain permanently in its territory shall be deemed as permanently residing in Ukraine.

17. Foreigners and stateless persons who have not been forcibly deported from Ukraine upon completion of the time of stay in the centers of temporary stay for foreigners and stateless persons who are illegally residing in Ukraine due to the lack of travel documents, transport connection with the country of origin or for other reasons beyond the control of such persons shall be recognized as lawfully temporarily staying in Ukraine for the period of the circumstances which prevent their expulsion from Ukraine.

Article 5. Permit for permanent residence and temporary residence permit

1. Foreigners and stateless persons referred to in parts 1 and 16 of Article 4 of this Law, receive a permanent residence permit.

2. The grounds for issuing a permit for permanent residence to foreigners and stateless persons referred to in part 16 of Article 4 hereof are a relevant decree of the President of Ukraine on termination of the citizenship of Ukraine and the applications of such persons.

3. Foreigners and stateless persons referred to in parts 4-14 and 17 of Article 4 of this Law receive a temporary residence permit.

4. The grounds for issuing a permit for temporary residence in the case provided by part 4 of Article 4 of this Law are an application of a foreigner or a stateless person, a valid medical insurance, a permit for employment of foreigners and stateless persons, and the employer's obligation to inform the central executive body implementing the state policy on migration and the state employment service on early termination or termination of employment agreement (contract) with a foreigner or a stateless person.

5. The grounds for issuing a permit for temporary residence in the case provided by part 5 of Article 4 of this Law are an application of a foreigner or a stateless person, a valid health insurance and an adequate statement of a state institution, enterprise or organization that is a recipient of an international technical assistance project.

6. The grounds for issuing a permit for temporary residence in the case provided for in part 6 of Article 4 of this Law are an application of a foreigner or stateless person, a valid medical insurance, a statement of a relevant religious organization and approval of the governmental body that registered the religious organization.

7. The grounds for issuing a permit for temporary residence in the case provided for in part 7 of Article 4 of this Law are an application of a foreigner or stateless persons, a valid medical insurance, a statement of the relevant branch, department, office and any other structural unit of the public (non-government) organization of a foreign country in Ukraine and a copy of the certificate of registration of the structural unit of a foreign public (non-government) organizations in Ukraine.

8. The grounds for issuing a permit for temporary residence in the case provided in part 8 of Article 4 of this Law are an application of a foreigner or stateless persons, a valid medical insurance, a statement of a representative of a foreign economic entity in Ukraine and a copy of the registration certificate of the entity.

9. The grounds for issuing a permit for temporary residence in the case provided in part 9 of Article 4 of this Law, are an application of a foreigner or a stateless person, a valid medical insurance, a statement of the respective branch or representative office of a foreign bank in Ukraine, and a copy of the accreditation certificate of a branch or representative office.

10. The grounds for issuing a permit for temporary residence in the case provided in part 10 of Article 4 are an application of a foreigner or a stateless person, a valid medical insurance, a statement of a relevant government agency responsible for implementation of cultural, educational, scientific and volunteer programs engaging a foreigner or a stateless person arriving to Ukraine, or a volunteer organization, and a copy of the registration certificate of such an organization.

11. The grounds for issuing a permit for temporary residence in the case provided for by part 11 of Article 4 are an application of a foreigner or stateless person, a valid medical insurance, an application of foreign mass media, and a statement of a government agency responsible for implementing the government policy in the information and publishing sectors.

12. The grounds for issuing a permit for temporary residence in the case specified in part 12 of Article 4 of this Law are an application of a foreigner or a stateless person, a valid medical insurance, a document confirming the student status in Ukraine, and the commitment of the educational institution to inform the central body of executive power implementing government policy on migration about expulsion from such an institution.

13. The grounds for issuing a permit for temporary residence in the case provided in part 13 of Article 4 are an application of a foreigner or a stateless person and the document confirming marriage to a citizen of Ukraine and a valid medical insurance. If the marriage between a citizen of Ukraine and a foreigner or a stateless person was registered outside of Ukraine, according to the law of a foreign state, the validity of such marriage shall be determined according to the Law of Ukraine “On International Private Law.”

14. The grounds for issuing a permit for temporary residence in the case provided in part 14 of Article 4 are an application of a foreigner or a stateless person, a valid medical insurance and a document under which they are recognized as family members of the person referred to in Part 2-12 of Article 4 hereof, according to the law of the country of origin of a foreigner or a stateless person. The document, confirming belonging to the family is considered valid in Ukraine if it is legalized, unless otherwise provided by the law or the international treaty of Ukraine.

15. The grounds for issuing a temporary residence permit in the case specified in part 17, Article 4 of this Law are an application of a foreigner or stateless person, filed after the expiration of the time of their stay in the centers of temporary stay for foreigners and stateless persons who are illegally residing in Ukraine, and the opinion of the central body of executive power implementing government policy on migration on the impossibility of forced expulsion from Ukraine of a foreigner or a stateless person due to absence of travel documents, transport connection with the country of origin of the foreigner or the stateless person or for reasons beyond the control of such persons after a twelve month period of stay in the center of temporary stay for foreigners and stateless persons who are illegally residing in Ukraine, or if the technical inability to expel a foreigner was found earlier.

16. Technical description, sample forms of permanent and temporary residence permits, the order of their processing, generation and issuance are established by the Cabinet of Ministers of Ukraine.

Article 6. Recognition of a foreigner or a stateless person as refugee - a person who requires complimentary protection, and provision of temporary protection

1. A foreigner or a stateless person may be recognized as a refugee or a person requiring complimentary protection, or they may be granted temporary protection in the manner prescribed by the law.

Article 7. Provision of asylum

1. Foreigners and stateless persons may be granted asylum in the manner prescribed by the law.

Article 8. Acquiring the citizenship of Ukraine

1. Foreigners and stateless persons may acquire the citizenship of Ukraine in the manner prescribed by the Law of Ukraine “On Citizenship of Ukraine”.

EXERCISE №2. Discussion.

For the student: Divide the text into some sense-fragments, entitle each one in question-form, and present your partner with a chance of answering them. The questions are desirable to be offered in some variants.

For the teacher: Group or pair discussion.

EXERCISE №3. Translate the text into English.

ПРО ОЧЕС

Організація чорноморського економічного співробітництва є першим великим інтеграційним об'єднанням в Чорноморському регіоні, яке поєднало держави, що розвивались, орієнтуючись на принципово різні економічні й політичні моделі.

До складу Організації входить 12 країн: Азербайджан, Албанія, Болгарія, Вірменія, Греція, Грузія, Молдова, Росія, Румунія, Сербія (з квітня 2004 року), Туреччина та Україна. Відбувається процес приєднання до ОЧЕС Північної Македонії.

Загальна площа території країн-членів ОЧЕС (12) близько 20 млн.кв.км., з населенням близько 337 мільйонів осіб та щорічним обсягом торгівлі між країнами Організації майже 264 млрд. дол. США.

Рада міністрів закордонних справ держав-членів є головним постійним органом ОЧЕС, що приймає рішення. Головування країни в Організації триває 6 місяців; ротація головування відбувається відповідно до латинського алфавіту (якщо країна відмовляється від головування, воно автоматично переходить до наступної за списком країни).

Засідання Ради проводяться двічі на рік по закінченню головування країни. Рада розглядає питання функціонування ОЧЕС, підсумки діяльності допоміжних органів і, як правило, на основі консенсусу приймає відповідні резолюції, рішення та рекомендації.

На період головування міністр закордонних справ країни є чинним головою ОЧЕС, який має забезпечувати належне управління справами і виконання прийнятих резолюцій та рішень.

Комітет старших посадових осіб репрезентує міністрів закордонних справ країн-членів і діє від їх імені. Він наділений низкою повноважень і готує проекти рішень РМЗС з усього спектру діяльності Організації.

Допоміжні органи - це робочі, експертні, цільові та інші групи, засновані Радою МЗС. Вони виконують накази Ради, розробляють спільні проекти і забезпечують виконання таких проектів/дій у своїх відповідних областях.

Відповідно до Статуту та резолюцій РМЗС, країни-члени співпрацюють на таких напрямках: торгівля та економічний розвиток, фінанси та банківська діяльність, зв'язок, енергетика, транспорт, сільське господарство, охорона здоров'я і фармацевтика, охорона навколишнього середовища, туризм, наука і технології, співробітництво у сфері культури, обмін статистичними даними та економічною інформацією, співробітництво між митними органами, гуманітарні контакти, боротьба з організованою злочинністю тощо.

Фонди і проектні механізми ОЧЕС створюються з метою надання фінансової підтримки у розробці та реалізації міжнародних галузевих проектів. Ними є:

- Фонд розвитку проектів створено у 2004 р. Установчі документи передбачають фінансування розробки проектів за рахунок *добровільних* внесків;

- Підрозділ управління проектами створено у 2014 р. Установчі документи передбачають мобілізацію внутрішнього управлінського резерву

Секретаріату для підготовки проектних пропозицій за участю країн-членів і залучення можливих зовнішніх джерел для їхнього фінансування;

- Грецький фонд діяв тимчасово у 2007-2012 рр. за фінансування Уряду Греції;
- за ініціативою РФ у 2016 році також створено механізм розвитку проектного співробітництва в регіоні ЧЕС, на який російський уряд у грудні 2016 р. виділив 1 млн. дол. США.

Секретарське забезпечення діяльності ОЧЕС надається Постійним міжнародним секретаріатом ОЧЕС зі штаб-квартирою в Стамбулі. Секретаріат функціонує під керівництвом чинного голови ОЧЕС. Безпосередньо це керівництво здійснюється Генеральним секретарем. З 01 липня 2015 р. Генсеком ПМС ОЧЕС є представник Греції Майкл Хрістідес. На засіданні РМЗС, яке проходило у Києві 15 грудня 2017 року, повноваження М. Хрістідеса продовжено на наступний трирічний період (до 30 червня 2021 року).

Інституції, пов'язані з ОЧЕС - це організації ЧЕС, що діють згідно з принципами, викладеними у Стамбульській декларації та Статуті ОЧЕС, і виконують свої функції відповідно до власних статутних документів. Такими організаціями є:

- Ділова рада (1992 р.),
- Парламентська Асамблея (1993 р.),
- Чорноморський банк торгівлі та розвитку (1998 р.),
- Міжнародний центр чорноморських досліджень (1998 р. – на той час мав статус афілійованого центру ЧЕС).

Співробітництво ОЧЕС з третіми країнами та міжнародними організаціями. ОЧЕС взаємодіє з іншими країнами та міжнародними регіональними організаціями шляхом надання укладання відповідних угод або через надання їм статусу спостерігача або галузевого партнера по діалогу. З жовтня 1999 року ОЧЕС має статус спостерігача в Генасамблеї ООН.

Партнери за угодами або меморандумами: Організація ООН з промислового розвитку, Економічна комісія ООН для Європи, Організація ООН з навколишнього середовища, Альянс Цивілізацій ООН, Дунайська комісія, Виконавчий секретаріат Центральноєвропейської ініціативи, Всесвітня туристична організація, Організація економічного розвитку Д-8, Постійний міжнародний секретаріат Ради держав Балтійського моря, Міжнародна організація з міграції, Міжнародний союз автомобільного транспорту, Міжнародна федерація доріг, Секретаріат Союзу Середземномор'я та Міжнародний союз залізниць.

Спостерігачі в ОЧЕС: Австрія, Білорусь, Єгипет, Ізраїль, Італія, Німеччина, Польща, Словаччина, США, Туніс, Угорщина, Франція, Хорватія, Чехія, Європейська комісія, Секретаріат Енергетичної Хартії, Чорноморська комісія та Міжнародний чорноморський клуб.

Галузеві партнери по діалогу з ОЧЕС: Республіка Корея, Словенія, Чорногорія, Японія, Дунайська Комісія, Всесвітня туристична організація, Асоціація портів Чорного та Азовського морів, Асоціація суднобудівельників та судноремонтників Чорноморського регіону, Міжнародна асоціація судновласників Чорноморського регіону, Союз асоціацій автомобільного транспорту регіону ЧЕС, Мережа університетів Чорноморського регіону, Чорноморський форум регулюючих органів з питань мовлення, Конференція віддалених морських регіонів Європи та Міжнародна мережа малих та середніх підприємств.